

AĞASAR

Trabzon Şalpaazarı Dernekler Federasyonu

YIL : 5 SAYI : 7 HAZİRAN 2012

Kültür Araştırma Dergisi

GÖNÜL GÖNÜLE HEP BİRLİKTE

- AĞASAR'IN TARİHİ KİMLİĞİ KAYBOLUYOR
Mustafa Atalar
- YAĞMURLARIN ARTMASININ SEBEBİ KIZILAĞAÇ MI ?
Pırağa Yılmaz
- AĞASAR'IN BALI - Özlem (Tarhan) Saral
- TÜRKÜLERLE AĞASAR - "AĞASAR HALK TAKVİMİ"
Erol Yankı
- HELAKİMİZE SEBEP ZAAFLARIMIZ ve KURTULUŞUMUZA VESİLE AMELLERİMİZ
Haluk Bayraktar
- BİZİM TAVŞANLAR NEDEN UYUYOR? (Eğitim Sistemimiz Üzerine) - Hasan Köse

Ağasar'da İz Bırakanlar...

Osküdar Bild. Başkan Yrd. Av. Hilmi Türkmen:
KİMLİĞİMİZE SAHİP ÇIKMALIYIZ...

**'BİN YIL' SÜRECEKMiŞ!
HESAP VERİN BAKALIM...**
İbrahim Karagöl

NEREDE ESKİ OTÇULAR ?!
Fevzi Karaman

“Toplumsal değerlerimizi ön plana çıkartarak gelenek ve göreneklerimizi yaşatmak için çalışacağız. Bütün bunları yaparken de, şahsî küskünlük ve bencillikten uzak olarak bütün derneklerimize aynı mesafede olacağız. Derneklerimizle el ele vererek, halkımızın sorunları ile yakından ilgileneceğiz ve kimliğimizi şekillendiren kültürümüzü yaşayıp yaşatmaya çalışacağız.”

Köksal DURMUŞ

Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED) Genel Başkanı
koksaldurmus1973@hotmail.com

Saygıdeğer Şalpazarılılar ve Ağasar dergimizin sayın okuyucuları;

Ağasar kültürünün aynası ve tescilli bir belgesi olan yedinci sayımızı da, -yeni yönetimin bir hizmeti olarak- sizlerin takdirine sunmanın huzurunu yaşamaktayız.

Yeni sayımızı, federasyonumuzun ve derneklerimizin etkinlikleri; bürokrat, siyasetçi, iş adamlarımız ve eğitimcilerimizin yazıları; Şalpazarımızın bugünlere gelmesinde çilesini çeken ve bugün aramızda olmayan büyüklerimizin araştırıp derlediğimiz hayat öykülerinden oluşan zengin bir içerikle sizlere sunuyoruz.

Şalpazarı Dernekler Federasyonumuz, kuruluşunun 7. yılına girerken “IV. Olağan Genel Kurulu”muz, değerli delegelerimizin yoğun katılımlarıyla, Şalpazarımıza ve federasyonumuza yakışır bir şekilde 23 Ekim 2011 tarihinde gerçekleştirdik. Bu vesileyle, bizlere verilen büyük destek ve güçten cesaret alarak, toplumun genelini kucaklayan ve daima örnek gösterilen faaliyetlere imza atacağımıza inancım tamdır.

Şahsım ve yönetim kurulum adına açıkça ifade edebilirim ki; özel bir çıkar beklemeden, büyük bir özveri ile, toplumsal değerlerimizi ön plana çıkartarak örf, adet, gelenek ve göreneklerimizi yaşatmak için çalışacağız. Bütün bunları yaparken de, şahsî küskünlük ve bencillikten uzak olarak bütün derneklerimize aynı mesafede olacağız. Derneklerimizle el ele vererek, halkımızın sorunları ile yakından ilgileneceğiz ve kimliğimizi şekillendiren kültürümüzü yaşayıp yaşatmaya çalışacağız.

Genel kurulda sizlerle paylaştığımız ve taahhüt ettiğimiz hususları, yönetim kurulum ve federasyonumuza bağlı tüm derneklerimizle birlikte teker teker icraata geçirmenin mutluluğu içerisindeyim.

Şalpazarı Dernekler Federasyonumuzun (ŞalFed), -Dernekler Birliği’nden bugüne- her yıl binlerce hemşehrimizin katılımıyla icra ettiği “**İstanbul Otçu Şenliği**”mizi, -bu yıl da- Pendik Kurtköy Kurtdoğmuş yolu üzerindeki şenlik alanında, 08-09-10 Haziran 2012 tarihlerinde gerçekleştireceğiz.

Trabzon ilimizin büyükşehir olmasından sonra daha bir önem kazanan ilçemizdeki yerel yönetimlerin oluşmasında etkin rol üstlenerek Şalpazarımızı Türkiye’de hak ettiği konuma getirmek için gerekli girişimleri yapacağız.

“**Şalpazarı’nın Problemleri ve Çözüm Önerileri**” konulu panelimizi, yerel, ulusal basınımız ve Trabzon milletvekillerimizin de katılımlarıyla 11 Temmuz 2012 Çarşamba günü Şalpazarı ilçemizde gerçekleştireceğiz. Bu panel, Dernekler Birliği’nin yıllar önce yaptığı panelden sonra -federasyonumuz için- bir ilk olacaktır.

Bundan önce yaptığımız gibi bundan sonraki faaliyetlerimizden önce de, delegelerimizle istişare toplantıları düzenleyeceğiz.

Dergimizin yayınlanmasına katkı veren bütün sponsorlarımıza, derneklerimize, yazarlarımıza, genel yayın yönetmenimize, Üsküdar Belediye başkanımız **Mustafa Kara**’ya, Tuzla Belediye başkanımız **Dr. Şadi Yazıcı**’ya, Üsküdar Belediye başkan yardımcımız **Av. Hilmi Türkmen**’e ve Tuzla Belediye başkan yardımcımız **Ahmet Çabuk**’a şahsım ve yönetim kurulum adına teşekkür eder sevgi ve saygılarımı sunarım. □

İÇİNDEKİLER

5 ● ŞALFED'DE YENİ DÖNEM

Haber: Bülent Şirin

✓ ŞalFed'ten Dostluk
Kahvaltısı ve Devir Teslim
Töreni / Haber: Bülent Şirin **9**

✓ ŞalFed'den Derneklere
Bayram Ziyaretleri
Haber: B. Şirin **10**

✓ ŞalFed'ten
Şalpazarı İlçemizdeki
Resmi Dairelere Özel Ziyaret
Haber: Turgay İkinci **12**

✓ ŞalFed Beşinci İstişare
Toplantısı / Haber: B. Şirin **14**

✓ Ağasarlı Sanatçılarla
İstişare Toplantısı
Haber: B. Şirin - M. Atalar **18**

19 ● Manzara (Ağasar)

20 ● AĞASARLILARIN
GURBET SERÜVENİ VE STK
İÇİNDE BAŞARI ÖYKÜLERİ
Harun Özdemir

22 ● Size Selam Getirdim (şiiir)
Temel Dural

23 ● Manzara (Ağasar)

24 ● DERNEKLERİMİZ

✓ Sinlice Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma
Derneği / Murat Erata **24**

✓ Dorukkiriş Köylüleri Derneği - STK Anlayışımız
Semih Durmuş **26**

✓ Sayvançatak Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma
Derneği / Erol Yanık - Kemal Türkmen **28**

✓ Doğancı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği
Ali Erata **32**

✓ Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Dern.
Hasan Keskin **34**

37 ● ŞalFed'e Bağlı Dernekler ve Başkanları -
Şalpazarı İlçesine Bağlı Belde, Köy ve Mahalle
Muhtarları (İletişim telefon ve e-postaları)
Düzenleme: Hakkı Bayraktar

38 ● AV. HİLMİ TÜRKMEN İLE AĞASAR VE
DERNEKLER ÜZERİNE / Röportaj: Erol Yanık

42 ● TÜRKÜLERLE AĞASAR
Araştırma: Erol Yanık

43 ● DERNEKÇİLİK DERKEN
Veysel Gülbahar

İMTİYAZ SAHİBİ

Şalpazarı Dernekler Federasyonu Adına
Köksal DURMUŞ
koksaldurmus1973@hotmail.com
gsm: 0532 5277012

GENEL YAYIN YÖNETMENİ ve YAZI İŞLERİ MD.

Hakkı BAYRAKTAR
bayraktar@hakikat.net bayraktarhakikat@gmail.com
gsm. 0532 467 43 79

GENEL KOORDİNATÖR

Erol YANIK
erolbaskan61@hotmail.com
gsm: 0533 514 83 50

EDİTÖR

Erol Yanık, Semih Durmuş, Mahmut Yılmaz

GÖRSEL YÖNETMEN : Cemile Köse

HUKUK DANIŞMANI : Av. Ercüment ÇÖMEZ

AĞASAR
Kültür Araştırma Dergisi

Yıl: 5 Sayı: 7 / Haziran 2012

ISSN : 1308-4143

Kirazlıtepe Mh.
Bakkal Arkası sk. No: 4
Üsküdar - İstanbul
tlf. & faks:
(0216) 422 89 00

www.salfed.com

YAYIN KURULU

Hakkı BAYRAKTAR, Erol YANIK,
Harun ÖZDEMİR, Bülent ŞİRİN,
Abdullah GÜLAY, Baki KALAY,
Hasan KESKİN, Hasan KÖSE,
Kamil BAYRAKTAR

Tasarım / Mizanpaj / Tashih-Redaksiyon

ALEMDAR

Grafik Uygulama

Ubeydullah Bayraktar

Reklam -Halkla İlişkiler

Mustafa Erdin, Ali Tulumen, Osman Uzun,
Ali Erata

Baskı

Tlf.: Faks: E-Posta:

44 ● ALACA DAĞI YAYLASI'NA
SAHİP ÇIKALIM / *Turan Köse*

45 ● Kesitler – I

46 ● NEREDE ESKİ OTÇULARI?..
Fevzi Karaman

49 ● FOLDERE KÖPRÜSÜ
Abdullah Gülay

50 ● SANAT/MÜZİK (Mırızalû Ali,
Mustafa Alkuş, Ağasarlı Cesi)
Haz.: Mustafa Atalar - Erol Yanık

51 ● Kesitler – II

52 ● GERİ DURAN HAYAT(LAR)
Hasan Keskin

54 ● AĞASAR
YÖRESEL KIYAFETLERİ GÖZ
KAMAŞTIRDI / *Mehmet Yaşar*

56 ● Kesitler – III

57 ● AĞASAR YEMEKLERİ (Şiir)
/ Murteza Bayraktar

58 ● AĞASAR'DA İZ BIRAKANLAR

✓ ALİ KURUKIZ
Araştırma: Adem Karaca **58**

✓ OSMAN KARACA
Araştırma: Adem Karaca **59**

✓ KALAYLIOĞLU HAFIZ
(MUHAMMET KALAY)
Araştırma: Baki Kalay **60**

✓ ABDULLAH KURUKIZ
Araştırma: Adem Karaca **62**

✓ HACI OSMAN ÖZTÜRK
Araştırma: Kamil Bayraktar **64**

66 ● GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
DORUKKIRIŞ KÖYÜNDE
DİNİ HAYAT

(Tıkmanuğu Hoca, Tokuluğu Hacı
Hafız, Hasan Hoca,
Kandazuğu Hafız, Şerif Karaman)

Araş.: Doç.Dr.Hüseyin Karaman

68 ● KULLUK BİLİNCİ / *Enver Türkmen*

69 ● Kesitler / İbret

70 ● “AĞASAR HALK TAKVİMİ”
Araştırma: Erol Yanık

71 ● DAVULCU FİLLİCÎ (ALİ KILIÇ) ve
ZURNACI GAVUKLÎ ALİ AYDEMİR
Araştırma: Erol Yanık

72 ● MİLLİ İFTİHARIMIZ
HATUN MUHCU
Araştırma: Erol Yanık

73 ● AH ŞU DİLİMİZ!..
Uzman Psikolog Işıl Altıntaş Uçar

74 ● AĞASAR'IN BALI
Özlem (Tarhan) Saral

76 ● YAĞMURLARIN
ARTMASININ SEBEBİ KIZILAĞAÇ MI?
Ziraat Yüksek Müh. Pırağa Yılmaz

78 ● AĞASAR'IN
TARİHİ KİMLİĞİ KAYBOLUYOR
Mustafa Atalar

80 ● Kesitler – IV **81** ● Kesitler – V

82 ● HELAKİMİZE SEBEP ZAAFLARIMIZ
ve
KURTULUŞUMUZA
VESİLE
AMELLERİMİZ

Hakkı Bayraktar

84 ● BİZİM TAVŞANLAR NEDEN
UYUYOR?
(Eğitim Sistemimiz
Üzerine)

Hasan Köse

86 ● ‘BİN YIL’ SÜRECEKMİŞ!
HESAP VERİN
BAKALIM...

İbrahim Karagül

88 ● Kesitler – VI

Düzeltilme: 6. sayı ön kapaktaki Ağasar manzara resmi Muhammet Özen'e aittir. / Not: Bu sayımızdaki sahibi belirtilmemiş resim ve tablo v.s. internet ortamından iktibas edilmiştir./ Resim kaynağı olarak belirtilen Mustafa Atalar, www.salpazarihaber.com imtiyaz sahibidir.

TEŞEKKÜR: Dergimizin bu sayısı, Üsküdar Belediyemizin katkılarıyla basılmıştır. Belediye başkanımız Sayın Mustafa Kara'ya, başkan yardımcımız Sayın Av. Hilmi Türkmen'e, ŞalFed ve Ağasar halkı adına teşekkürlerimizi arz ederiz.(ŞALFED)

ŞALPAZARI DERNEKLER FEDERASYONU (ŞALFED) YENİ YÖNETİM KURULU EHİL BİR KADROYLA GÖREVİ DEVRALDI

ŞALFED Yönetim Kurulu / (soldan sağa): Erol Yanık (Başkan yardımcısı) / Organizatör ve sunucu - 0533 514 83 50; **Şevki Çakır** (Başkan yardımcısı) / İşçi - 0530 466 76 75; **Mümin Karagöz** (Yönetim kurulu üyesi) / İşçi - 0532 540 25 38; **Salih Kanbut** (Başkan yardımcısı) / DSI'den emekli - 0535 327 70 18; **Menderes Köse** (Yönetim kurulu ydk. üyesi - 0534 777 86 09); **Osman Uzun** (Başkan yardımcısı) / Emekli - 0535 658 97 26; **Ali Kılıç** (Yönetim kurulu üyesi) / Pazarlama md. - 0542 446 81 56; **Köksal Durmuş** (ŞalFed Genel Başkanı) / Mali Müşavir- 0532 527 70 12; **Ali Erata** (Yönetim kurulu ü.) / Pazarlama- 0535 948 73 95; **Ali Tulumen** (Muhasep) / Tekstilci işadamı - 0530 461 62 61; **Semih Durmuş** (Genel sekreter yrd.) / Öğretmen ve idareci - 0532 595 98 25; **Ercüment Çömez** (Genel sekreter) / Avukat - 0532 561 82 83; **Mahmut Yılmaz** (Yönetim kurulu ü.) / Matbaacı - 0532 636 74 76; **Mustafa Erdin** (Başkan yardımcısı) / Şoför - 0532 491 78 78; **Ali Bayram** (Yönetim kurulu ü.) / Muhasebeci - 0538 429 91 31; **M. Kemal Yamaç** (Yönetim kurulu ü.) / İşadamı - 0537 200 99 25; **Ünal Balta** (Yönetim kurulu üyesi) / Ziraat mühendisi - 0532 220 89 28; // **Biröl Karaoğlu** (Yönetim kurulu üyesi) / İşletmeci-0537 675 87 42; **İbrahim Uzun**(Yönetim kurulu ü.) / Emekli - 0536 312 95 30; **Osman Çoban** (Yönetim kurulu ü.) / Elektrikçi - 0537 402 01 63

ŞALFED'DE YENİ DÖNEM

ŞALFED KONGRESİ HİZMETİ YENİ YÖNETİME DEVRETTİ

Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED)'nin 4. Olağan Genel Kurulu, yüksek bir katılımımla Üsküdar Belediyesi Sosyal Tesisleri'nde 23 Eylül 2011 tarihinde gerçekleştirildi. Aidatlarını yatırıp seçimde oy kullanma hakkını kazanmış 224 delegeden 210'u kongreye katıldı ve 202 delege oy kullandı. Bir oyun geçersiz sayıldığı kongrede, seçime giren iki listeden 118 oy alan **Köksal Durmuş** başkanlığındaki liste galip gelirken, mevcut başkan **Muzaffer Bayraktar**'ın listesi 83 oyda kaldı. Böylece ŞALFED'de **Köksal Durmuş** ve ekibinin dönemi başlamış oldu.

Divan kuruluna, verilen teklif üzerine **Hüseyin Yamaç**, **Mustafa Küçük** ve **Hüseyin Türkmen** seçildi ve ardından saygı duruşu yapılarak İstiklal Marşı okundu.

Federasyonun faaliyet raporunu başkan **Muzaffer Bayraktar** okudu. Bayraktar, iki yılda gerçekleştirdikleri faaliyetleri kısaca özetledi. Raporda **www.salfed.com** web sitesinin yenilenmesi, Ağasar Dergisi'nin basılıp dağıtılması, Darülaceze ziyareti, Kirazlıtepe'de imar sorunuyla ilgili bil-

ŞalFed'in yeni genel başkanı Köksal Durmuş, konuşmasını yaparken

K. Durmuş: "ŞALFED Başkanlığı için geçen dönemden daha yüksek bir heyecanla karşınızdayım. Yerine getiremeyeceğim vaatlerle sizleri etkilemeye çalışmayacağım. En önemli işimiz, Şalpazarı'nın birlikteliğini sağlamak olmalıdır. Şalpazarı her yerde hak ettiği konuma getirilmelidir."

Eski başkan Muzaffer Bayraktar, yaptıklarını ve seçilmesi durumunda yapacaklarını okurken...

gilendirme toplantısı, Danışma Kurulu toplantıları, ŞALFED Geceleri, burs uygulamasının başlatılması, Pendik Kurtköy'deki Otçu Şenlikleri, yayla şenliklerine destek verilmesi, Ramazan Bayramlarında Kirazlıtepe'de düzenlenen şenlikler, ortak takvim bastırılması, ŞALFED bünyesine yeni dernekler katılarak dernek sayısının 15'e çıkarılması, Acısu'da meydana gelen sel felaketinde ilgisiz kalan yetkililer nedeniyle Trabzon valisinin göreve davet edilmesi, aynı şekilde Sisdağı'n-

daki kaçak yapılaşma nedeniyle valinin basın yoluyla bilgilendirilerek harekete geçirilmesi gibi maddeler yer aldı.

Daha sonra **Ali Demirtürk** tarafından kesin hesap ve bilanço, denetleme kurulu raporu ve tahmini bütçe okunarak genel kurul tarafından ibra edildi.

Ardından tüzük değişikliklerine geçildi. Dernekler Masası'nın uyarısıyla mecburen yapılması gereken bir değişiklik aynen kabul edilirken, de-

lege sistemiyle ilgili değişiklikte ihtilaf çıktı. Sonunda kısmen kabul edilerek, teklifin geri kalanı daha sonraya bırakıldı.

Konuşmalar bölümünde ilk sözü başkan **Muzaffer Bayraktar** aldı. Sözlerine kongreye katılanlara teşekkür ederek başlayan Bayraktar, “Bugün ŞALFED’in geleceğini oylayacağız. Federasyon’a kuruluşuyla birlikte dahil oldum, 2009’da başkanlık görevini bana verdiniz” dedikten sonra önceki yönetimin başarılı uygulamalarını devam ettirerek, onlara yenilerini ekleme gayreti içinde olduklarını söyledi. Muzaffer Bayraktar, daha sonra faaliyet raporunda okuduğu icraatları kısaca tekrarladı. Seçildiği takdirde yapacaklarını da anlatan başkan, ŞALFED’in faaliyetlerini Şalpazarı’lıların olduğu her yere ulaştıracaklarını, bürokrasi ve siyasette ilerlemek isteyen hemşehrilerini destekleyeceklerini, iş bulmakta zorlanan gençlerin işini kolaylaştırmak için bir birim oluşturacaklarını, gençlik kolları ve kadın kolları kuracaklarını, derginin dışında da kültürel yayınlar yapacaklarını söyledi.

Diğer başkan adayı **Köksal Durmuş** da, “ŞALFED Başkanlığı için geçen dönemden daha yüksek bir heyecanla karşınızdayım. Yerine getiremeyeceğim vaatlerle sizleri etkilemeye çalışmayacağım. En önemli işimiz, Şalpazarı’nın birlikteliğini sağlamak olmalıdır. Şalpazarı her yerde hak ettiği konuma getirilmelidir. En büyük sorunu, nüfusun çok büyük bir bölümünün İstanbul’a göç etmiş olmasıdır. Bu genç nüfusun birbirine yabancılaşmaması gerekir. Siyasi, ticari ve bürokratik olarak birbirini desteklemesi gerekmektedir. Biz her zaman derneklerimiz ve delegelerimizle birlikte istişare edip ortak akıl oluşturacağız. Dergimizin, Otçu Şenliklerimizin, burslarımızın, bayramlaşma etkinliklerimizin devamı için çaba sarf edeceğiz. İstanbul ve Trabzon’da ortak kararlar alacağımız Ağasar toplantıları yapacağız. Federasyon’a bağlı derneklerimizi sadece gecelerine gidip protokolde oturarak değil, bütün

Kongreye katılan federasyon üyeleri

Kongreye katılan misafirler. Soldan: Mehmet Muhcu (Şlp. eski bld. bşk.), Av. Hilmi Türkmen (Üsk. bld. bşk. yrd.), Doç. Dr. Hüseyin Karaman (Rize Ü. İlahiyat Fak.)

Kongreye katılan dernek başkanları ve bazı üyeler

faaliyetlerinde destekleyecek ve yanlarında olacağız. Kızılay'la birlikte kan bağışı kampanyaları düzenleyecek ve hemşehrilerimizin kan ihtiyacını karşılamaya yardımcı olacağız. Dernek üyesi gençlerimizin tanışıp kaynaşması adına futbol turnuvaları ve folklor yarışmaları düzenleyeceğiz. Federasyon'un kendine ait bir yer alması için gayret sarf edeceğiz. Seçimi kaybetsek de her platformda kazanan arkadaşlarımızın yanında olacağız."

Adaylardan sonra söz alan konuşmacılar, birlik beraberlik mesajları verdiler ve kim seçilirse seçilsin kazananın Şalpazarı olması temennisinde bulundular. İçlerinde en uzun süreli konuşmayı yapan Üsküdar Belediye Başkan Yardımcısı **Av. Hilmi Türkmen**, Şalpazarı sivil toplum kuruluşlarıyla ilgili -her fışsatta yaptığı- önemli uyarı ve eleştirilerini tekrarladı ve hanımların ve gençlerin delegeler arasında bulunmamasından dolayı üzüntülerini dile getirdi. STK'ların önümüzdeki dönemlerde çok daha önemli hale geleceklerini, Şalpazarlıların İstanbul'da büyük bir potansiyel oluşturduklarını ve bu potansiyelin iyi değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

Daha sonra oylama ve sayım işlemine geçildi. Oyların sayımı sonucu, daha önce iki kez aday olan **Köksal Durmuş**, geçerli 201 oyun 118'ini alarak ŞALFED'in yeni genel başkanı oldu. Rakibi **Muzaffer Bayraktar** ise 83 oyda kaldı.

Sonucun açıklanmasının ardından kürsüye gelerek kısa birer teşekkür konuşması yapan adaylar, sonucun hayırlı olmasını dilediler. **Muzaffer Bayraktar**, **Köksal Durmuş**'u kutlayarak başladığı konuşmasında şunları söyledi: "İki yıl boyunca elimden geleni yaptım. Bu kadarını başarabildim. Bundan sonrasında da eksiklerimizi göze alarak Köksal kardeşim devam eder. Biz zaten her zaman yanındayız. Ağabeylik görevimizi bundan sonra da devam ettireceğiz. Sonuçta Şalpazarı kazansın dedik. Hayırlı olsun." Yeni başkan **Köksal Durmuş** ise "Arkadaşlar heyecanlı-

Kongreye katılan Gn. Yay. Yönetmenimiz Hakkı Bayraktar(soldan ikinci),Gazeteci Bülent Şirin(soldan üçüncü),Eğitimci-Yazar Hasan Köse(soldandördüncü) ve bazı üyeler

Başkan adayları ve federasyon üyelerinin oy verme sırasında heyecanlı bekleyişleri...

Kongreye katılan dernek başkanları, bazı üyeler ve misafirler

yım, beni bir alkışlar mısınız?” diye başladığı sözlerine şöyle devam etti: “Eski heyecanımdan hiçbir şey kaybetmedim. Şalpazarı’na hizmetten başka hiçbir amacım yok. Siz delegelerle, dernek başkanlarımızla, kurucu başkanımız Harun başkanım ve Muzafer başkanım ile birlikte Şalpazarı’nı her alanda layık olduğu yere getirmek için çalışacağımıza burada söz veriyorum, hepinizin bir dönem desteğini istiyorum.”

Köksal Durmuş başkanlığındaki yönetim kurulu listesi şu isimlerden oluşuyor:

- 1.Köksal Durmuş (Başkan)
- 2.Erol Yanık
- 3.Mustafa Erdin
- 4.Ali Tulumen
- 5.Birol Karaoğlu
- 6.Salih Kanbut
- 7.Semih Durmuş
- 8.Şevki Çakır
- 9.Osman Uzun
- 10.Av. Ercüment Çömez
- 11.Mümin Karagöz
- 12.Mahmut Yılmaz
- 13.Mustafa Kemal Yamaç
- 14.Ali Erata
- 15.Ünal Balta
- 16.İbrahim Uzun
- 17.Osman Çoban
- 18.Ali Bayram
- 19.Ali Kılıç.□

Haber: Bülent Şirin
bulentsirin1967@gmail.com
www.salpazarihaber.com
Genel Yayın Yönetmeni

Resimler: Mustafa Atalar

Hilmi Türkmen (Üsk. bld. bşk. yrd.)

Harun Özdemir (ŞalFed eski bşk.)

Hasan Keskin (Şlp.Eğitim Der. bşk.)

Sefer Özdin (Banka grup md.)

Şalpazarı Dernekler Federasyonu 4. Olağan Genel Kurul'u'nda konuşma yapan özel misafirlerimiz

Ahmet Çabuk (Tuzla bld.bşk.yrd.)

Doç.Dr.Hüseyin Karaman (Rize Ü.)

Mehmet Muhcu (Şlp.bld.eski bşk.)

Nazmi Yamaç (Kirazlıtepe mh. muh.)

Divan üyelerinin titiz çalışmaları ve oy sayım işlemleri

Dostluk kahvaltısı ve devir teslim töreni sonrası ŞalFed eski ve yeni yöneticileri hatıra fotoğrafı için biraraya geldiler

ŞALFED'TEN DOSTLUK KAHVALTISI VE DEVİR TESLİM TÖRENİ

Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED) yönetimi, yaptığı hazırlık toplantısında kararlaştırdığı devir teslim töreni mahiyetindeki buluşmayı Fethipaşa Korusu'nda bulunan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait Sosyal Tesisler'de gerçekleştirdi.

Yeni başkan **Köksal Durmuş**, kuruluşundan bugüne kadar ŞALFED bünyesinde görev yapmış bütün başkan ve yöneticilerle son seçimde kendisine destek veren/vermeyen herkese teşekkür ederek konuşmasına başladı. **Durmuş**, konuşmasını, federasyon kongresinde dile getirdiği hususlara bir kez daha vurgu yaparak sürdürdü ve daha hayırlı hizmetler yapmak niyetinde olduklarını belirterek tamamladı.

Kasımağzı Derneği başkanı **Osman Taner Karaca**, seçim öncesi verdikleri sözün arkasında olduklarını söyledi ve kim seçilirse seçilsin destek vereceklerini yineledi. **Karaca**, eski başkan **Muzaffer Bayraktar**'a teşekkür ederek burs uygulamasını ondan örnek alarak başlattıklarını ifade etti.

ŞALFED eski başkan yardımcısı **Mehmet Sayal**, federasyonun bir arşivinin bulunmadığını ve bu eksikliğin bir an önce giderilmesinin gerektiğini belirtti.

Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği Başkanı **Hasan Keskin**, Şalpazarı'ndaki kurumların İstanbul'daki derneklerle bir sürtüşme içinde olduğunu ve bu kopuklukların acilen aşılması gerektiğini belirtti. Şalpazarı'nda inşa edilen ana-

okulunun açılışına sadece birkaç dernek başkanının katıldığını, Fidanbaşı'nda açılan kültür merkezinin açılışına ise hiçbir dernek başkanı ve muhtarın katılmadığını hatırlatan **Keskin**, yeni federasyon yönetimine gereken desteği vereceklerini söyleyerek başarılar diledi.

ŞALFED 1. ve 2. dönem başkanı **Harun Özdemir** ise, yöremizde iş adamı yetiştiremediğimizi, en azından bürokrat yetiştirmemiz gerektiğini, federasyonun verdiği bursun dernekler düzeyine inmesinin lazım geldiğini söyleyerek federasyon arşivinin kendi döneminde çıkarılmaya başlanan ve 7. sayısına geline **Ağasar** dergisi olduğunu ifade etti ve bu arşivin daha kapsamlı ve zengin hale getirilmesi gerektiğini vurguladı.

Ağasar halk Oyunları Derneği (AHOD) başkanı **Nurettin Yazıcı**, gerekli tüzük değişikliğini yaparak en kısa zamanda federasyona katılacaklarını, AHOD'un bütün Ağasar'a hitap eden bir dernek olduğunu ve her derneğin kendilerine manevi destek vermeleri gerektiğini söyledikten sonra her dernekten alacakları gençlerle büyük ve kaliteli bir horon ekibi kurmak istediklerini dile getirdi.

Davetlilerin toplu halde fotoğraf çektirmelerinin ardından toplantı sona erdi. □ (Haber: **Bülent Şirin**)

ŞalFed yeni yönetiminin tertip ettiği dostluk kahvaltısından bir kesit

ŞALFED'DEN DERNEKLERE BAYRAM ZİYARETLERİ

ŞALFED yeni yönetim kurulu, Kurban bayramının üçüncü günü ziyaretlerine İzmit Uzuntarla'da bulunan **Kartepe Ağasar Kültür ve Yaşatma Derneği**'nde yapılan sabah kahvaltısıyla başladı.

Kahvaltılı bayramlaşma ziyaretine Kartepe Belediye Başkanı **Şükrü Karabalık**, Uzuntarla Kamyoncular Kooperatifi Başkanı ve Kartepe belediye encümeni **Musa Demirtaş**, Kartepe Ağasar Kültür ve Yaşatma Derneği başkanı **Mehmet Karagöz** ile dernek yöneticileri ve üyeler katıldı.

Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED) Başkanı **Köksal Durmuş** ve yönetim kurulu, sırasıyla Gebze Darıca'da bulunan **Darıca Şalpazarlılar Yard. ve Dayanışma Derneği**, Tuzla Şifa mahallesindeki **Ağasarlılar Yard. ve Dayanışma Derneği**, Kartal Soğanlık'taki **Fidanbaşı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği**, Ortadağ'da bulunan **Sinlice Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**, Sancaktepe'deki **Ağasar Şalpazarlılar Sancaktepe Kültür ve Yard. Derneği**'ni ziyaret ettiler. Ziyaretler daha sonra Kirazlıtepe'de bulunan derneklerle devam etti.

ŞALFED başkan ve yöneticileri Üsküdar-Kirazlıtepe'deki **Kasımağzı, Aktaş yaylası, Doğançı, Dorukkiriş, Dereköy, Geyikli Beldesi, Çamlıca ve Sayvançatak** köyleri adına faaliyet gösteren dernekleri ayrı ayrı ziyaret ettiler. Ziyaretlerde dernek başkanları ve yöneticiler, federasyon temsilcileriyle derneklerin sıkıntılarını tartışırken, sorunların giderilmesi için neler yapılması gerektiği konusunda da fikir alışverişinde bulundular. Ayrıca Şalpazarı'nın/Ağasar'ın sıkıntıları da konuşulan konular arasındaydı. □ (Haber: **Bülent Şirin**)

Darıca Şalpazarlılar Yard. ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Tuzla Şifa mh. Ağasarlılar Yard. ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Fidanbaşı Köyü Kültür Yard. ve Kalkındırma Derneği'ni ziyaret

Sinlice Köyü Sosyal Yard. ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Aktaş Yaylası Kültür ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Ağasar Şalpazarlılar Sancaktepe Kültür ve Yard. Derneği'ni ziyaret

Kartepe Ağasar Kültür ve Yaşatma Derneği'ni ziyaret

Doğancı Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Dorukkiriş Köylüleri Kalkındırma Yrd. ve Güzelleştirme Drn. ziyaret

Şlp. Dereköylüleri Kültür ve Sosyal Yard. Derneği'ni ziyaret

Geyikli Beldesi Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği'ni ziyaret

Çamlıca Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneği'ni ziyaret

Sayvançatak Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Resimler: Mustafa Atalar

ŞALFED'TEN ŞALPAZARI İLÇEMİZDEKİ RESMİ DAİRELERE ÖZEL ZİYARET

Başkan Köksal Durmuş; “Hiç bir şey eskisi gibi olmayacak. Arkadaşlarımızla birlikte, geçmiş dönemlerdeki dernekçilik tecrübelerimizi ŞalFed bünyesinde kullanarak, ilçemiz adına çok güzel işler yapmayı düşünüyoruz.” dedi.

Kısa adı ŞalFed olan Şalpazarı Dernekler Federasyonu'nun yeni başkanı **Köksal Durmuş**, yardımcısıyla birlikte 22.01 2012 tarihinde, başta Şalpazarı Kaymakamlığı ve Belediye Başkanlığı olmak üzere bazı kamu kurumlarını ziyaret etti.

Şalpazarı Dernekler Federasyonu başkanı **Köksal Durmuş**, yardımcısı **Erol Yanık** ve **Osman Uzun** ile Kadırga Derneği Başkanı **Mahmut Uzun**, ilk olarak belediye başkanı **Fehmi Cengiz**'i makamında ziyaret ettiler.

Belediye başkanı **Cengiz**, feredasyonun yeni yöneticilerine görevlerinde başarılar diledi. Şalpazarı Dernekler Federasyonu başkanı **Köksal Durmuş**, başkan **Cengiz**'e yaz aylarında otçu şenlikleri öncesinde geniş katılımlı bir panel düzenlemeyi düşündüklerini söyledi ve kendisini bunun öncesinde İstanbul'da yapacakları istişare toplantısına davet etti.

Federasyon temsilcilerinin ikinci durağı ise ilçe hastanesi oldu. Hastane başhekimisi Dr. **Özgür Vuran**'dan sağlık hizmetlerinin işleyişi ile ilgili bilgiler alan ŞalFed yöneticileri, buradan İlçe Emniyet Amirliği'ne geçtiler. İlçe emniyet amiri **Murat Ersen** ile de bir süre sohbet eden federasyon temsilcilerinin bundan sonraki durağı Kaymakamlık oldu. Kaymakam vekili **Cevdet Bakkal**'ı makamında ziyaret eden yöneticiler, kendisine federasyonun yapısı ve çalışmaları hakkında bilgiler verdiler. Kaymakam v. **Bakkal** da, federasyon başkanı **Köksal Durmuş** ile yardımcılara başarılar dileğinde bulundu. Kaymakam v. **Cevdet Bakkal** ile de hatıra fotoğrafı çektiren ŞalFed yöneticilerinin son durağı ise İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü oldu. Görevine yakın zamanda başlayan ilçe milli eğitim müdürü **Hayrettin Özdemir** ve ŞalFed yöneticileri, birbirlerine başarı dileklerinde bulundular.

Ziyaretlerin ardından bir açıklama yapan ŞalFed başkanı **Köksal Durmuş**, Şalpazarı Dernekler Federasyonu'nun yapacakları etkinlikler ve hizmetlerle Şalpazarı'nı kucaklayacağını söyledi. **Durmuş**; “Hiç bir şey eskisi gibi olmayacak. Arkadaşlarımızla birlikte geçmiş dönemlerdeki dernekçilik tecrübelerimizi ŞalFed bünyesinde kullanarak ilçemiz adına çok güzel işler yapmayı düşünüyoruz.” dedi. □

(Haber ve Resimler: **Turgay İkinci** / www.yenisalpazari.com)

Belediye Bşk. Fehmi Cengiz'i ziyaret

İlçe hastanesi başhekimisi Dr. Özgür Vuran'ı(kazaklı) ziyaret

İlçe emniyet amiri Murat Ersen'i (ortada) ziyaret

İlçe milli eğitim md. Hayrettin Özdemir'i(sağdan üçüncü) ziyaret

Kaymakam v. Cevdet Bakkal'ı(sağdan ikinci) ziyaret

Merkez:
Sondurak Küçükü Cd. No: 2/A Ümraniye-İST.
Tlf.: (0216) 443 30 82

Şube:
Hakimiyeti Milliye Cad. No: 94 Üsküdar-İST.
Tlf.: (0216) 310 52 60 - 495 29 00

ALTININ İYİSİ Mİ?!. EVET... BURASI "ÜÇEL KUYUMCULUK"...

z a f e r m o b i l y a

ŞALFED BEŞİNCİ İSTİŞARE TOPLANTISI

Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED), gelenek haline gelen istişare toplantılarının beşincisini düzenledi. Üsküdar Belediyesi Sosyal Tesisleri'nde düzenlenen kahvaltılı toplantıya başta Üsküdar Belediye Başkanı **Mustafa Kara**, yardımcısı **Av. Hilmi Türkmen**, Şalpazarı Belediye eski Başkanı **Mehmet Muhcu**, TVNET Genel Yayın Yönetmeni ve Yenişafak gazetesi yazarı **İbrahim Karagül**, Yenişafak gazetesi sorumlu müdürü **Mustafa Kahraman**, Marmara Ü. İlahiyat Fak. Öğretim Üyesi Yrd.Doç.Dr. **Hasan Cirit**, Beykoz Müftüsü **Hüseyin Demirtaş** olmak üzere Şalpazarlı iş adamları, bürokrat, sivil toplum kuruluşu yönetici ve üyeleriyle İstanbul'un muhtelif semtlerinde oturan Şalpazarlılar katıldılar.

ŞALFED Başkan yardımcısı ve Sayvançatak Derneği Başkanı **Erol Yanık**'ın yönettiği toplantı, kahvaltının ardından Beykoz Müftüsü **Hüseyin Demirtaş**'ın duasından sonra başladı. İlk sözü alan ŞALFED Genel Başkanı **Köksal Durmuş**, göreve geldikleri 23 Ekim 2011'den bugüne kadar gerçekleştirdikleri faaliyetler ve bu toplantının gündemi hakkında bilgiler verirken özellikle bazı önemli hususların altını çizerek şunları söyledi: "Büyük bir azim, kararlılık ve hizmet heyecanıyla ŞalFed yönetimini

devralmış bulunuyoruz. Daima istişareye önem vereceğiz ve güzel fikirlerden ve tecrübelerden istifade edeceğiz. Hiçbir zaman küçümseyici ve dışlayıcı olmayacağız. Potansiyel değerlerimizi harekete geçireceğiz. Birlik beraberliğimize zarar veren davranışlardan hep kaçınacağız"

Durmuş, sonra yönetim kurulu üyelerini sahneye davet ederek teker teker tanıttı.

Daha sonra plâket törenine geçildi. Plaketlerini **Mustafa Küçük**'e Av. Hilmi Türkmen; **Hilmi Türkmen**'e Mahmut Uzun; **Mehmet Yıldırım**'a Mehmet Muhcu; **Kemal Sarı**'ya Köksal Durmuş ve **Bülent Şirin**'e de Ha-

run Özdemir takdim ettiler. Toplantıya katılamayan Tuzla Belediye Başkan Yardımcısı **Ahmet Çabuk**'un plâketinin kendisine daha sonra iletileceği belirtildi.

İlk olarak söz verilen ŞALFED Kurucu Başkanı ve ilk iki dönem başkanlık yapan **Harun Özdemir**, Şalpazarı dernekçiliğinin 20 yıllık bir geçmişi olduğunu ve aradan geçen zaman zarfında önemli mesafeler kat ettiğini, yapılan hizmetlerin öneminin ilerleyen yıllarda daha iyi anlaşılacağını söyledi. Şalpazarı'nın olmadığı hiçbir Trabzon etkinliğinin başarıya ulaşmadığını vurgulayan **Özdemir**,

"Büyük bir azim, kararlılık ve hizmet heyecanıyla ŞalFed yönetimini devralmış bulunuyoruz. Daima istişareye önem vereceğiz ve güzel fikirlerden ve tecrübelerden istifade edeceğiz. Hiçbir zaman küçümseyici ve dışlayıcı olmayacağız. Potansiyel değerlerimizi harekete geçireceğiz. Birlik beraberliğimize zarar veren davranışlardan hep kaçınacağız"

Şalpazarlıların kendi aralarında ciddi ve daimi bir kırgınlık ve sürtüşmenin asla gerçekleşmeyeceğini, hepsinin aynı kökenden geldiklerini ve aynı kültüre sahip olduklarını, bunun da en büyük özellikleri olduğunu kaydetti. Derneklerin sadece cenaze hizmetleri dolayısıyla bile takdir edilecek bir misyon ifa ettiklerini ve herkesin o kurumlara destek vermeleri gerektiğini ifade ettikten sonra Şalpazarı panelini düzenleme iradesi gösteren ŞALFED yeni yönetimini tebrik ederek herkesin bu panele destek vermesini istedi ve ortaya çıkacak başarının Şalpazarı'na ait olacağını söyledi. **Harun Özdemir**, nüfusun büyük çoğunluğunun gurbette yaşadığından hareketle, o nüfusa yönelik çalışmaların da yapılmasını dile getirerek sözlerini noktaladı.

Harun Özdemir'den sonra mikrofona davet edilen ŞALFED eski Başkanı **Muzaffer Bayraktar**, toplantıya katılımı eksik bulduğunu, Şalpazarlı akademisyenlerin, bürokratların ve iş adamlarının toplantıda bulunmamalarının ciddi bir eksiklik olduğunu söyleyerek sözlerine başladı. Daha sonra son yıllarda Şalpazarı derneklerinin Trabzon ve Karadeniz adına kurulan federasyon ve konfederasyonlara katılmalarının bazı sakıncaları olduğunu dile getirdi. Şalpazarı'nın renkli kültürü ve oy potansiyeli nedeniyle siyasi amaçlar güden bazı kimseler tarafından kullanılmak istendiğini, kurulması düşünülen Trabzon Konfederasyonu'na katılmanın da Şalpazarı'na zarar vereceğini iddia etti.

Şalpazarı Dernekler Birliği eski Başkanı **Ömer Karadeniz**, gençlik ve eğitime önem verilmesini ve ekonomik dayanışma içinde olunmasını rica etti.

Konuşma süresinin kısa tutulmasına sitem ederek sözlerine başlayan Şalpazarı Belediyesi eski Başkanı **Mehmet Muhcu**, Şalpazarı'nda düzenlenmesi tasarlanan panelde Şalpazarlıların ayrı ayrı ele alınması gerektiğini söyledi. Daha sonra da Şalpazarı'nda yapılabilecek yatırım alanları hakkında fikirlerini açıkladı ve bu konuda devlet imkânlarından yararlanılması gerektiğini vurguladı.

ŞalFed yeni yönetim kurulu üyeleri

Mustafa Küçük, plaketini **Üsküdar Belediye Bşk. Yrd. Av.Hilmi Türkmen**'den alırken

Mehmet Yıldırım, plaketini **Şalpazarı Belediyesi eski Başkanı Mehmet Muhcu**'dan alırken

Kemal Sarı, plaketini **ŞalFed Gn. Başkanı Köksal Durmuş**'tan alırken

Gazeteci Bülent Şirin, plaketini **ŞalFed eski başkanı Harun Özdemir**'den alırken

Muzaffer Bayraktar (ŞalFed eski Başkanı)

Harun Özdemir (ŞalFed iki dönem eski Başkanı)

Mehmet Muhcu'dan sonra mikrofona **Hilmi Türkmen** geldi ve Ramazan ayı münasebetiyle Kadirga Otçu Şenliği'nin tarihinin değiştirilmesine gerek olmadığını, değişik bir şenlik yapılabileceğini, topluca iftar ve ardından Kur'an ziyafeti verilebileceğini söyledi. Şalpazarı paneli için de ciddi bir hazırlık yapılması ve gündemin önceden belirlenmesi gerektiğini, böylece konuşma yapacak olanların da gündemle ilgili derslerini iyi çalışabileceklerini ifade etti. Panelin kitapçık halinde basılıp kalıcı hale getirilmesini de tavsiye etti. Daha sonra STK'lar hakkında görüşlerini beyan eden **Hilmi Türkmen**, özellikle AB müktesebatı / mevzuatı çerçevesinde STK'ların giderek daha fazla önem kazandıklarını, mevcut hükümetin de bu kurumlara ciddi destek verdiğini sözlerine ekledi.

Üsküdar Belediye Başkanı **Mustafa Kara** da kısa bir konuşma yaparak, başta Kirazlıtepe'de oturanlar olmak üzere Şalpazarlılara, Şalpazarlıların kültürlerine ve birlik beraberliklerine övgüler yağdırdı. Panel için de dilek ve temennilerini dile getirerek son birkaç yıldır olduğu gibi bu yaz da yöreye gideceğini söyleyerek sözlerini tamamladı.

Daha sonra mikrofona gelen Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği Başkanı **Hasan Keskin** de, "ŞalFed üyesi bir dernek olarak, federasyon çalışmalarında üzerlerine düşen sorumluluk bilinciyle hareket ettiklerini, çalışmalara en üst seviyede destek verdiklerini" söyleyerek, "Federasyonumuzun da, üye derneklere adil/eşit davranması gerektiğini, üst yöneticilerin, dernek etkinliklerine katılımda daha hassas ve cemiyyete saygılı olmasını bekliyoruz." dedikten sonra panel ile ilgili de, "Panelin alt yapısı iyi hazırlırsa başarıya ulaşabileceğini, toplumun tüm katmanlarının bu çalışmalara dâhil edilmesi gerektiğini, istişarelerin geniş bir platformda yapılmasının şart olduğunu" belirtti. "Panelin sonrasında sunumların ve çalışmaların bir kitapçık halinde bastırılmasının yararlı olacağını" da sözlerine ekledi. **Hasan Keskin** daha sonra başkanı olduğu derneğin yapmış ve yapacak olduğu faaliyetler hakkında bilgiler verdi.

Ömer Karadeniz (Şalpazarı Dernekler Birliği eski Başkanı)

Mehmet Muhcu (Şalpazarı Belediyesi eski Başkanı)

Av. Hilmi Türkmen (Üsküdar Belediyesi Başkan Yardımcısı)

Kadirga Der. Bşk. Mahmut Uzun, Av. Hilmi Türkmen'e plaketini takdim ederken.....

Mustafa Kara (Üsküdar Belediye Başkanı)

Hasan Keskin (Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği Başkanı)

Ayşe Şirin (Emekli öğretmen)

Yrd. Doç. Dr. Hasan Cirit (Marmara Ü. İlahiyat Fak. Öğretim Üyesi)

Emekli öğretmen **Ayşe Şirin**, kısa konuşmasında, toplantıda hanımların sayıca az olduğundan şikayetle gelecek toplantılarda bu sayının artması gerektiğini söyleyerek Şalpazarı'nda geçen 14 yılda çok güzel anıları olduğunu söyleyerek, Şalpazarlıların mezziyetlerinden söz etti. "Şalpazarı Trabzon'un en düzgün şivesine sahip ilçesidir. Şalpazarlı iki fındığı varsa birini paylaşır. Diğerleri öyle değildir." dedi.

İlahiyatçı **Hasan Cirit**, gazeteci **İbrahim Karagül** ve bankacı **Sefer Özdin**'in kısa konuşmalarının ardından başkan **Köksal Durmuş** yeniden söz alarak eski başkan **Muzaffer Bayraktar**'ın eleştirilerine cevap verdi. Kirazlıtepe'deki Şalpazarlıların, yüzde 87'lik bir oy oranıyla **Hilmi Türkmen**'e destek verdiklerini söyleyen **Durmuş**, eskiden beri kendilerinin de -bir federasyon olması dolayısıyla- kurulması gereken bir Trabzon Konfederasyonu'na üye olmaları gerektiğini ileri sürdüğünü ancak uygulamaya geçilemediğini söyledi.

Son olarak toplantıyı yöneten **Erol Yanık**, konuşmacıların söylediklerini özetleyerek Şalpazarlıların sosyal ve kültürel anlamda bir bütün olduğunu, birbirlerinden bir farkı olmadığını ve dolayısıyla birbirlerine ve kurumlarına küsmeye haklarının bulunmadığını; Şalpazarı için eleştiri yapan ve görüş bildiren herkesin aynı zamanda elini taşın altına koyması gerektiğini vurguladı. Sonuç itibarıyla Şalpazarı'nda bir askeri kışla açılması, bölgede turistik tesis ve faaliyetlere ağırlık verilmesi, Şalpazarı için bir ARGE merkezinin açılması gibi fikirlerin altı çizildi. □

Haber: Bülent Şirin

bulentsirin1967@gmail.com

www.salpazarihaber.com

Genel Yayın Yönetmeni

Resimler: Mustafa Atalar

İbrahim Karagül (Yenişafak)

Sefer Özdin (Bankacı)

ŞalFed Beşinci İstişare Toplantısı'na katılan seçkin konuklardan bazı kesitler

Sunucu: Erol Yanık

ŞALFED SANATÇILARIN PROBLEMLERİNE ÇÖZÜM ARADI AĞASARLI SANATÇILARLA İSTİŞARE TOPLANTISI

Şalpazarı Dernekler Federasyonu'nun düzenlediği ve Şalpazarlı sanatçılar ve dernek başkanlarının katıldığı istişare toplantısı, 19 Nisan 2012 Perşembe günü, Ümraniye'de bulunan TİAD'da Yomra Dernek Başkanı Şahin Çakır'a ait spor kompleksinde yapıldı.

Toplantıya ŞalFed Başkanı **Köksal Durmuş** ve yönetim kurulu üyeleri ve dernek başkanlarından **Erol Yanık, Mehmet Sayal, Salih Kanbut, Hasan Keskin, Birol Bayraktar, Semih Durmuş, Şevki Çakır, Mahmut Demir, Mustafa Erdin, Osman Taner Karaca, Osman Uzun, Menderes Köse, Mustafa Kemal Yamaç, Ali Bayram, Ali Kılıç, Ali Tulumen, Osman Çoban, Kabil Yolcuoğlu, Ali Erata** ve ŞalFed eski başkanı **Harun Özdemir** katıldılar. Sanatçılardan ise **Hüseyin Aydın (Çayan), Aydın Güner, Muhammet Sarı, Ekrem Öztürk, Mustafa Alkuş, Murat Kumaş, Yamaç** ve **Cesarettin Yamaç** toplantıda hazır bulundular.

Açılış konuşmasını yapan ŞALFED Başkanı **Köksal Durmuş**, genel anlamda Şalpazarlıların mesleki dayanışma içinde olmaları ve alışverişlerini öncelikle birbirleriyle yapmaları gerektiğini ancak şu anda böyle bir durumun söz konusu olmadığını ifade etti. Bundan böyle federasyon olarak sanatçıların arkasında olduklarını da sözlerine ekledi.

Bütün sanatçılar tek tek söz alarak önemli hususlara temas ettiler. Özetle; böyle bir toplantının geç kalmış ama yerinde bir toplantı olduğunu söyleyerek öncelikle **ŞalFed'e** teşekkür ettiler. Başta **Hüseyin Aydın (Çayan)** olmak üzere bütün söz alan birçok sanatçı, yeterli desteği göremediklerinden ve organizasyonlara davet edilen Şalpazarlı olmayan sanatçıların kendilerinden çok daha yüksek ücretler aldıklarından yakındılar. Ağasarlı eski sanatçıların orijinal türkülerinin başka yöre sanatçıları

(soldan): **Muhammet Sarı, Aydın Güner, Ekrem Öztürk, Hüseyin Aydın(Çayan), Mustafa Erdin, Köksal Durmuş.**

tarafından kendilerine mal edildiğini ve ciddi oranda maddi kazançlar elde ettiklerini de vurguladılar.

ŞalFed'e bağlı dernek başkanları ve ŞalFed eski başkanı **Harun Özdemir** de, konuşmalarında, sanatçılarımızın değişik sorunlarına ve zaman zaman hak-

yardımcısı **Erol Yanık**, bütün konuşmaların genel bir değerlendirmesini yaparken önemli hususların altını çizerek şunları söyledi:

"1993 yılında İstanbul'da ilk derneği kurduğumuz zaman, rahmetli **Erkan Ocaklı**'yı alabilmek, ona ulaşabilmek için tesadüfen Kasımağzı'ndan bir abimiz bize yardımcı olmuştu. Kral Düğün Salonu'nda bir gece yaptığımız zaman inanmamıştık. Daha sonra Kısıklı'da bir gece yaptığımız zaman bizim assolistimiz **İbrahim Can**'dı. Diğer sanatçılarımız ise **İsmail Türüt, Hüseyin Bıçak** ve **Sait Uçar**'dı. Ondan sonra sanat camiası gelişti. Gelişmesinden de haz duyarız. Sanatçı benim için bir çiçektir, bir mozaiktir. Herkes aynı çiçeği koklamak, sevmek mecburiyetinde değil. Elimizden geldiği kadarıyla sanatçılarımıza yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Bir kere sanatçı arkadaşlara şunu söylemek istiyorum: Menejerlik sisteminin oluşturmanız lazım. Kendi derneğinizi kurmanız ve MESAM'a kaydınızı yaptırmanız lazım. Bu işi profesyonelce yapmanız lazım. Fiat konusuna gelince, sanatçıya elbette paha biçilmez. Ama her sanatçının da fiyatı aynı olmaz ki.

Son olarak şunu paylaşmak istiyorum: Sanatçılarımız bir platform oluştursunlar. Bu bir dernek de olabilir. Bunu oluşturamıyorsanız, içinizden bir temsilci seçin; federasyondan da sanatçılarla ilgili bir yöneticimiz olsun; on beş günde, bir ayda bir toplantılar yapalım. Sanatçılarımızla bugüne kadar aramızda oluşan kırınglıkları bir kenara bırakalım ve bu toplantıyı bir milat kabul ederek artık güzel şeyler yapmaya başlayalım." □

ŞalFed başkanı Köksal Durmuş, genel anlamda Şalpazarlıların mesleki dayanışma içinde olmaları ve alışverişlerini öncelikle birbirleriyle yapmaları gerektiğini ancak şu anda böyle bir durumun söz konusu olmadığını ifade etti. Bundan böyle federasyon olarak sanatçıların arkasında olduklarını da sözlerine ekledi.

sızlığa uğradıklarına temas ettiler. Bundan böyle sanatçılarla dernekler ve federasyon arasında daha sağlıklı bir iletişim kurularak Şalpazarlı sanatçıların bir platform altında bir araya gelip örgütlenmeleri gerektiğini dile getirildi.

Toplantıyı yöneten ŞalFed başkan

(soldan): **Mustafa Alkuş, Erol Yanık, Şevki Çakır, Mustafa Erdin, Mehmet Sayal, Birol Bayraktar, Hüseyin Aydın(Çayan), Aydın Güner.**

(Haber: Bülent Şirin - Mustafa Atalar)

Ağasar'dan bir Mart manzarası / Dorukkiriş ve Doğancı köyleri (2012)

Harun Özdemir(*)
harunoz61@hotmail.com

AĞASARLILARIN GURBET SERÜVENİ VE STK İÇİNDE BAŞARI ÖYKÜLERİ

Ağasar insanının Karadenizlilerde olmayan diğer bir özellikleri de, bir arada yaşamayı, birlikte hareket etmeyi, toplu olarak kültürlerini yaşatmayı başarıyor olmalarıdır. Bu birlik ve beraberlikleri, bu yöre insanlarına dünyanın her yerinde birlikte hareket etme imkanı sağlamıştır.

Trabzon ili Şalpazarı köylerinde yaşayan bir çok insan/aile, yurtlarından, -topraklarının yetersiz oluşu, artan nüfusun ihtiyaçlarının karşılanamaması nedeniyle- yığınlar halinde 1950'li yıllar ve sonrasında, doğdukları topraklara tekrar dönmek umuyla batıya çalışmaya gitmek için yollara düştüler. Bu yolculuğa çıkanlar ilk başlangıçta, memleketteki ihtiyaçlarını karşılamak, borçlarını ödemek, ailenin ihtiyaçlarını karşılayıp tekrar köylerine dönmek üzere geçici olarak gurbete gitmek niyeti taşımaktaydı. Fakat düşündüklerinin aksine, bu gidişin belki de dönüşü olmayacaktı. Dönmek niyetiyle tek başına gittikleri gurbet elleri, sonradan ailelerini de götürecekleri yeni yurtları olacaktı.

Gurbete yolculuk, başlangıçta Zonguldak'ın kara elmasında (kömür madenlerinde) insanlarımızın kara bahtını beyazlatacak, umutlarını yeşertip hayat bulacak olan serüvenin ilk basamaklarından olacaktı. Sonrasında sanayinin gelişmiş olduğu o dönemin gurbet elleri, başta İstanbul ve İzmir illerimize yoğun bir akın olarak devam edecekti.

Son altmış yıl içinde baş döndüren bir değişim, dönüşüm, toplumda gözlemlenmektedir. Bu değişim tüm dünyada da -sanayide, iletişimde, ilimde/bilimde- hızla devam etmektedir. Ağasarlıların da bu değişim ve dönüşümden fazlasıyla nasibini almış olduğu söylene de, ekonomik olarak gelişimden ne kadar nasibini aldıkları tartışılabilir.

ŞalFed İstanbul otçu şenliğinden bir kesit... Yerel yönetimler, dernek faaliyetlerine büyük ilgi gösteriyorlar. / Üsküdar Bld. Bşk. Mustafa Kara, Bşk. yrd. Av.Hilmi Türkmen ve Tuzla Bld. Bşk. yrd. Ahmet Çabuk...

Devamında acı vatan Almanya'nın Türk işçi gücüne ihtiyaç duyması ve kapılarını Adadolu'nun çalışkan insanlarına açmasıyla 1960'lı yıllarla birlikte ikinci göç dalgası bu sefer diline, dinine, kültürlerine alışık olmadığımız Almanya'ya/Avrupa'ya olacaktı.

Ne hikmetse -Türklerin doğasından mıdır, kaderleri midir?- Orta Asya'dan bu yana binlerce kilometre yol kat edip hayatlarındaki, özlerindeki yaşam biçimleri olan göçerlikleri günümüzde de devletler arası, kıtalar arası göç edip yerleşme şekline dönüşmeye devam edip gitmektedir. Değişen sadece aynı bölgedeki göçer konarlığın globalleşmesidir. Artık Dünya üzerinde her yere göçer konar olmuş olmaları gerçeğidir.

1970 ve 1980'li yıllar sonrası memleketlerinden gelen binlerce insan, artık İstanbul gibi Türkiye'nin en büyük metropol kentinde tutunmayı başarmışlardır. Bu tutunma, memlekette kalanlar için de bir örnek oluşturmuş olacak ki askerliğini yapan, sabahtan kalktığı gibi kendini İstanbul'a atmayı becermiştir. Bir çoğu ailesini daha o yıllarda İstanbul'a taşımayı başarmış olup 1990'lı

yıllara gelindiğinde Ağasar'da çalışarak iş gücüne katkı yapacak yetişmiş insan bulmak neredeyse imkansızlaşmıştır. Hatta 2000'li yıllardan sonra Ağasar'da ev yaptıracak olanlar, İstanbul dan usta götürmeye veya başka illerden usta bakmaya başlamışlardır.

Son altmış yıl içinde baş döndüren bir değişim, dönüşüm, toplumda gözlemlenmektedir. Bu değişim tüm dünyada da -sanayide, iletişimde, ilimde / bilimde- hızla devam etmektedir. Ağasarlıların da bu değişim ve dönüşümden fazlasıyla nasibini almış olduğu söylene de, ekonomik olarak gelişimden ne kadar nasibini aldıkları tartışılabilir.

Ağasarlıların, -Karadeniz insanının yapısında mevcut olan- uyum sağlama, girişimcilik özellikleri, İstanbul ve diğer bölgelerde kendini göstermiş olup insanlarımız, yaşadıkları bölgelerde gelenek, görenek ve kültürleriyle diğer bölge insanları içinde baskın çıkıp kendilerini kabul ettirmeyi başarmışlardır. Ağasar insanının Karadenizlilerde olmayan diğer bir özellikleri de, bir arada yaşamayı, birlikte hareket etmeyi,

toplu olarak kültürlerini yaşatmayı başarıyor olmalarıdır. Bu birlik ve beraberlikleri, bu yöre insanlarına dünyanın her yerinde birlikte hareket etme imkanı sağlamıştır. Başarı hikayeleri ise dernekleşme oranları ile doğru orantılıdır.

Ağasarlılar, gurbette ilk dernekleşmeye 1990'lı yıllarda başlamışlardır. 1993 yılında **Fidanbaşı, Sayvançatak ve Samandıra Ağasar** dernekleri kurulmuş, sonrasında İstanbul ve Türkiye'nin ve hatta Avrupa'nın değişik yerlerinde **Ağasar** dernekleri kurulmuş ve kurulmaya devam etmektedir. Günümüzde sadece İstanbul'da Trabzon Şalpazarı'na ait on beş dernek olup İzmir, Bursa, Sakarya, İzmit, Samsun, Ankara, Trabzon, Beşikdüzü ve Amanya'nın değişik yerlerinde kurulmuş derneklerimiz başarılı çalışmalar yapmaktadır.

Ağasar dernekleri, -ülkeye geneline baktığımızda- bir hayli geç kurulmuş olsa da bu derneklerimiz, -yine ülke geneline göre- herkesten önce birlik olmayı başarmıştır. Türkiye'de ilk dernekler birliği, 1995 yılında Şalpazarlı yedi derneğimizin bir araya gelip ortak karar verip bir komite oluşturmasıyla kurulmuştur. Bu derneklerimiz **Fidanbaşı, Aktaş yaylası, Sayvançatak, Dorukkiriş, Doğancı, Tuzla Ağasarlılar, Samandıra Ağasarlılar** derneklerimizdi. O yıllarda resmi olarak derneklerin bir araya gelmesi, birlikte bir üst çatı oluşturması kanunen mümkün değildi. Bu birlik, resmi olmasa da, resmi birliklerin yapamayacağı kadar güzel ve büyük organizasyonlara imzalarını atmıştır. 1996 yılında İstanbul'da ilk dernekler arası futbol turnuvası düzenleyip, üç ay süren turnuva

Ağasarlıların, ilerde daha büyük işlere imza atacaklarına şüphe yoktur. Tarih boyu konar göçer bir neslin evladı olan bu yöre insanı, artık İstanbul'a konmuştur. Bundan sonraki hayat ne yönde gelişir, onu bilemeyiz. Bildiğimiz tek gerçek, bundan böyle Ağasar insanı için başarı hikayelerine sıkça rastlayacak olduğumuz veya bunu umut ettiğimizdir.

Bir dernek gecesinde çocuklarımız, yöremizin ünlü sanatçıları Katip Şadi, İbrahim Can ve Muhammet Sarı ile. (Diğerleri: Harun Özdemir, Kemal Sarı ve sunucu Erol Yanık)

sonucunda, akraba olan bu yöre gençleri kendi farkındalıklarına varmışlardır. Sonrasında 1997 yılında binlerce insanın katılımı ile "**Ağasar Otcusu**" İstanbul Tuzla Tepeören mevkinde yapılmıştır. Bu şenlikler öncesinde İstanbul'da -bırakın bir ilçeyi- hiç bir il böylesine kapsamlı bir şenlik organizasyonu başaramamıştır. Bu şenlikler o kadar görkemli ve başarılı olmuştur ki, şenliklerin sonucunda herkes, "Ben de Ağasarlı olsam; benim ilçem, ilim de böyle faaliyetler yapabilse!.." diye gıpta etmişlerdir.

"**İstanbul Otcusu**"sunun ardından Ağasarlılar, kendi varoluşlarını tüm Karadeniz ve Türkiye'ye kabul ettirmeyi başarmışlardır. Aynı zamanda bu etkinliklerdeki başarı ile kendilerine olan özgüven üst noktaya taşınmıştır. Bundan sonraki Karadeniz etkinliklerinin içinde Ağasarlılar, hep aranan bir toplum olarak gerekli yeri almıştır.

2004 yılında -Avrupa müktesebatındaki uyum yasaları gereği- Türkiye'de de derneklerin birleşip federasyonlaşması; federasyonların birleşip konfederasyonlaşmasının önü açılmıştır. Ağasarlılar, fiiliyattaki birliklerini "**Türkiye'nin ilk ilçe federasyonu**"nu kurarak gerçekleştirmişlerdir. Bu aynı zamanda Türkiye'deki ikinci resmi federasyonun kuruluş hikayesi olacaktır.

Trabzon Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED), 2005 yılında resmi olarak kurulduktan sonra geçmiş deneyimi ile pek çok başarılı organizas-

yonu daha imzasını atmaya devam etmiştir. En önemlilerinden **Ağasar / Kültür Araştırma** dergisini yayın hayatına kazandırmıştır. Ayrıca **Ağasar** giysisinin patentini almayı başarmıştır. Bölgesel sorunları, ulusal medyada gündeme taşıyarak konuların çözümü için kamuoyu oluşturmayı başarmıştır. Diğer yandan yıllar içinde gelenekleşen etkinliklerini başarıyla organize etmeye devam etmiştir. **Ağasar** dernekleri ile koordineli çalışıp tüm etkinliklerinde birlikte olup sinerji yaratmaya devam etmektedir.

Dünya üzerinde yaşamakta olan iki yüz bin, İstanbul'da ikamet eden kırk binin üzerindeki **Ağasarlılar**, birlikte büyük organizasyonlara imza atmışlardır. İlerde daha büyük işlere imza atacaklarına şüphe yoktur. Tarih boyu konar göçer bir neslin evladı olan bu yöre insanı, artık İstanbul'a konmuştur. Bundan sonraki hayat ne yönde gelişir, onu bilemeyiz. Bildiğimiz tek gerçek, bundan böyle **Ağasar** insanı için başarı hikayelerine sıkça rastlayacak olduğumuz veya bunu umut ettiğimizdir. □

(*):1966'da Trabzon Şalpazarı'nda doğdu. İlkokulu Fidanbaşı köyünde, ortaokul ve liseyi İstanbul Maltepe Orhangazi Lisesi'nde, lisans öğrenimini Eskişehir Anadolu Ü. İşletme Fakültesi'nde tamamladı. Devlet Su İşleri'nde kontrolör olarak çalışmaktadır. Şalpazarı Dernekler Birliği, Şalpazarı Dernekler Federasyonu(ŞALFED) kurucu genel başkanı(ayrıca ilk iki dönem genel başkan)dır. Trabzon Federasyonu, Karadeniz Konfederasyonu kurucu genel başkan vekilidir. Evli ve üç kız çocuğu babasıdır.

SİZE SELAM GETİRDİM

Kadırga-Eskala yaylası

Sisdağı Çayır Deresi ve sarıavı çiçekleri

Yaylada sığırlar otarken

Alaca Dağı yaylası

Ananız kucağından,
Babanız ocağından,
Ağasar bucağından,
Size selam getirdim.

Özlediğiniz yerlerden,
Yüzdüğünüz göllerden,
Güzelim derelerden,
Size selam getirdim.

Gezdiğiniz dağlardan,
Geçtiğiniz yollardan,
Güzelim yaylalardan,
Size selam getirdim.

Ağasar'ın balından,
Yaylaların yolundan,
Cordana'nın suyundan,
Size selam getirdim.

Alaca yaylası'ndan,
Kadırga pazarından,
Çepniler diyarından,
Size selam getirdim.

Temel Dural

Hanyanı obasından,
Sisdağı yaylasından,
Kadırga Başoba'dan,
Size selam getirdim.

Trabzon Boztepe'den,
Ağasar'da herkesten,
Güzel Karadeniz'den,
Size selam getirdim.

(Mart 2012)

Sisdağı kış manzarası

Halim YEŞİLARAZ
halim_yesilaraz_61@hotmail.com

Abdurrahmangazi Mh. Ferah Cd. Yaylabaşı Sk.
No: 1 / B Sultanbeyli / İstanbul
Tlf.: 0 216 398 82 61 - 0 533 242 58 19 - 0 532 345 61 30

YESİL GÖRELE Turizm

Havretin Bittiği Yer

Erol YANIK

Türkiye'nin Her Kine Otobüs ve Uçak Bileti Temin Edilir.

Yazıhane Tel: 0216 557 58 28
Cep : 0533 514 83 50 - 0506 988 02 73
Kızıltopu Pazarı Karşısı Beylerbeyi / ÜSKÜDAR

Alaca Dağı yaylasından genel bir kesit

TRABZON İLİ ŞALPAZARI İLÇESİ SİNLİCE KÖYÜ SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Murat Erata (Boğaziçi Ünv.)
Gençlik ve Eğitim Kolları Başkanı
muraterata@gmail.com

Kuruluş çalışmalarına 1995 yılında başlanan ve 1997 yılında **İsmet Cömert**'in ilk başkanlığı ile -gurbette yaşayan biz Sinlicelileri birlik ve beraberlik içinde tek çatı altında buluşturmak amacıyla- İstanbul Soğanlık'ta kurulan derneğimiz, şu an **Uzunyurt Sokak No: 18 Ortadağ-Sancaktepe** adresinde yine aynı amaç çerçevesinde faaliyetlerine devam etmektedir.

Bugüne dek **Yüksel Yamaç, Orhan Yazıcı, Hasan Uçar** (s. muhasebeci), **İsmet Cömert** ve **Hasan Uçar**(gececi) gibi değerli isimlerin başkanlık yaptığı derneğimizin mevcut başkanı **Hüseyin Karadeniz** olup, **Bahri Erata** başkan yardımcısı, **Mehmet Şen**/sekreter, **Bahattin Uçar**/sayman, **Alim Usta**/asil üye, **Ali Erata**/ŞalFed temsilcisi ve **Murat Erata**/Gençlik ve Eğitim Kolları Başkanı olarak görev yapmaktadır.

Adında geçen 'sosyal yardımlaşma ve dayanışma' sıfatının gerektirdiği üzere üyelerinin ve üye olmayan tüm Sinlicelilerin iyi ve kötü gününde her zaman yanlarında olan derneğimiz, gerçekleştirmiş olduğu bir çok etkinlik ile bizlere İstanbul'daki Sinlice'yi yaşatmaktadır.

Derneğimizin gerçekleştirmiş olduğu etkinliklerin başında, her yıl ramazan bayramının ilk günü düzenlenen "Keşkek Şöleni" gelmektedir. Tüm köylülerimizin biraraya gelerek hem bayramlaştığı hem de hasret giderdiği bu organizasyona, köylülerimizin yanı sıra dışarıdan da bir çok misafirimiz gelmekte ve bu sayede köyümüzün ve kültürümüzün de tanıtımı sağlanmaktadır.

Her yıl temmuz ayında düzenlenen **Göllüalan Şenlikleri**'nde de, -köy muhtarlığımız ile iş birliği içerisinde- gerek organizasyon gerekse gerekli ihtiyaçların karşılanması noktasında destek sağlanmaktadır.

Köylülerimiz ile olan iletişimi daha sağlıklı kılabilmek adına 2010'da **www.sinlicedernek.com** adıyla kurmuş olduğumuz web sitemizden, Facebook ve Twitter gibi sosyal paylaşım sitelerindeki sayfalarımızdan ve SMS sistemi ile sürekli olarak üye ve köylülerimiz ile bilgi ve haber paylaşımı yapılmaktadır.

Bunlara ek olarak -sadece eğlence değil bunun yanında- eğitim, kültür ve sportif alanda da başarılı işler ortaya koyma hedefindeki derneğimiz, gençlerin daha da ön planda olduğu bir yapıya doğru hızla ilerlemektedir. Gerek yönetim kurulumuzun gerekse 24 Mart 2012 günü gerçekleştirmiş olduğumuz dernek gecemizin organizasyonunda görev alan ekibimizin çoğunluğunun gençlerden oluşması, bu konuya verdiğimiz önemi göstermektedir.

Dernek Yönetim Kurulumuz. (Soldan Sağa): Mehmet Şen, Bahattin Uçar, Hüseyin Karadeniz (Başkan), Bahri Erata, Alim Usta, Ali Erata.

Dernek Gecemiz / Üsküdar Kaymakamı Süleyman Erdoğan (konuşan), Üsküdar Belediye Başkan Yard. Hilmi Türkmen(solda) ve Sayvançatak Köyü Der. Başk. Erol Yanık

Dernek merkezimizde Keşkek Şöleni

Bu bağlamda **Sinlice Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği** bünyesinde ‘Gençlik ve Eğitim Kolları’ adı ile şahsım **Murat Erata**(Boğaziçi Ü.), **Zeynep Karadeniz**(İstanbul Ü.) ve **Recep Uçar**(İTÜ)’dan oluşan yeni bir birim kurulduğunu ve bu birimin iki yeni proje ile faaliyetlerine başladığını bildirmek isteriz. Bu projeler şunlardır:

1- Gençlik ve Eğitim Kolları olarak bundan böyle her ay Sinliceli üniversitelileri bir kahvaltıda topluyoruz. İlkin 22 Nisan Cumartesi günü Samandıra’daki Fatih Restoran’da gerçekleştirdiğimiz ve bundan böyle sık sık tekrarlanacak olan kahvaltılar ile üniversite okuyan Sinlicelileri bir araya getirerek, hem birlik beraberlik içinde hareket etmeyi, hem dertlerimizi büyüklerimize aktarmayı hem de bu toplantılara köyümüzden yetişmiş değerli insanları davet ederek tecrübelerinden istifade etmeyi hedefliyoruz.

2- Sinliceli her üniversite öğrencisine burs. Köyümüzün devlet üniversitelerinde örgün olarak okuyan her üniversite öğrencisine, 2012-2013 öğretim yılından başlamak üzere 1. dönemin başladığı Eylül ayında ve 2. dönemin başladığı Şubat ayında olmak üzere yılda iki defa toplu burs vermeyi hedefliyoruz. Burs toplama ve dağıtma süreci, derneğimiz tarafından resmi yazı ile yetkilendirilen şahsım **Murat Erata**, **Zeynep Karadeniz** ve **Recep Uçar**’dan oluşan **Gençlik ve Eğitim Kolları** tarafından yürütülecek ve toplanan bağışlar yalnızca eğitim faaliyetlerinde kullanılacaktır. Bu bağlamda birebir yaptığımız görüşmelerde, gerek dernek üyelerimizden gerekse üye olmayan hemşerilerimizden gördüğümüz açık destek, ne kadar doğru ve gerekli bir işe kalkıştığımızı gösteriyor. Siz de bir eğitim gönüllüsü olabilirsiniz ve bir gencin yetişmesinde rol oynayabilirsiniz.

● **Öğrencilerimiz burs başvurusunu nereye ve nasıl yapacak?:** 2012-2013 eğitim yılında üniversite okuyacak olan tüm Sinliceli gençler, derneğimizin web sitesi olan www.Sinlice-Dernek.Com adresinde yer alan “Burs Başvuru Formu”nu 15 Ağustos-5 Eylül tarihleri arasında doldurarak burs başvurularını bize iletebilirler.

● **Burs vermek isteyen gönüllülerden burslar ne zaman toplanacak?:** Burs gönüllülerimiz burslarını 1. dönemin başladığı eylül ve 2. dönemin başladığı şubat aylarında olmak üzere iki taksit halinde elden makbuz karşılığı veya banka hesabına havale ederek verebilecekler. Dolayısıyla burs vermek isteyen tüm üye ve köylülerimiz, en geç ağustos sonuna kadar eylül ve şubat aylarında ne kadar burs vereceklerini bize bildirmeleri gerekmektedir.

● **Burs vermek isteyenler burs verecek miktarları bize nasıl iletecekler?:** Burs gönüllülerimiz, en geç ağustos sonuna kadar eylül ve şubat aylarında vermeyi düşündükleri burs miktarlarını yine derneğimizin web sitesi www.sinlicedernek.com adresinde bulunan ‘Burs Vermek İstiyorum’ formunu doldurarak veya

Sinlice Köyü Göllüalan Şenlikleri

Sinlice Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Gençlik ve Eğitim Kolları

0541 928 12 34

Murat Erata (Boğaziçi Ünv.)

0542 778 77 38

Zeynep Karadeniz (İst. Ünv.)

0553 202 19 90

Recep Uçar (İst. Teknik Ünv.)

bizleri yukarıda yazılı numaralarımızdan arayarak iletebilirler.

Projemize destek olan ve olmayı düşünen tüm burs gönüllüsü hemşehrilemize teşekkürü bir borç biliriz.□

Resimler: Sinlice Derneği arşivi

YİĞİT MEDİKAL

SAĞLIK HİZMETLERİ

Veysel KANDİL

24 SAAT HİZMETİNİZDEYİZ

S.Orta Mah. Fatih Cad. A.Fuat Cebesoy Sok. No:8 Zemin Kat
Kartal - İSTANBUL Tel. : (0216) 377 40 92

CESUR VİNÇ & NAKLİYAT

Cesarettin KUDU
(0532) 720 07 30

Osmangazi Mh. Bilal-i Habeshi Cd. Mavi Sk. No: 16
Samandıra-Sancaktepe/İST. Gsm: (0537) 263 19 22
Şube: Erzurum Yolu İpekyolu San. No: 3 Değirmendere-TRABZON

TRABZON İLİ ŞALPAZARI İLÇESİ DORUKKİRİŞ KÖYLÜLERİ DERNEĞİ

STK ANLAYIŞIMIZ

Dorukkiriş Köylüleri Derneğimiz 1994 yılında kurulmuş olup, **Mehmet KANDAZOĞLU**'nun kurucu ve seçilmiş ilk dönem başkanlığını takiben **Fahri DURMUŞ**, **Metin DURSUN**, **Köksal DURMUŞ** ve **Hüseyin TÜRK-MEN**'in başkanlık yaptığı yönetim kurulları, hizmet yarışında bayrağı onurla taşımışlardır. 22 Ocak 2012 tarihinde yapılan 10. Olağan Genel Kurul sonucunda 3. dönem seçilmiş olan **Semih DURMUŞ** başkanlığındaki yönetim kurulu, hizmet yarışının halen bayraktarlığını yapmaktadır. Yeni yönetim kurulumuz, derneğimizin tüzüğünde belirtilen amaçları doğrultusundaki hizmetlerine -kuruluşundan günümüze kadar hız kesmeden devam etmişlerdir ve -bundan böyle- aynı anlayışla hizmetlerine devam edecektir.

Örnek temsil edecek bazı hizmetlerimiz şunlardır:

- Köyümüz, yaylamız ve güzleklerimizde mevcut bulunan camiler, mezarlıklar, okul binası, değirmen, mimari özelliği olan yapılar, yollar, misafirhane vb. “**kamu alanlarının güzelleştirilmesi ve hizmete sunulması.**”
- Ön lisans ve lisans düzeyinde eğitim gören üniversite öğrencilerimize “**eğitim bursu**” verilmesi.
- Sosyal sivil toplum kuruluşu anlayışının bir prensip olarak hizmetlere yansıtılması ve devamlılığının sağlanması.
- Fakir, ihtiyaç sahibi üyelerimize maddi- manevi destek verilmesi.
- Üyelerimizin cenaze merasimi, düğün, nişan, sünnet şöleni ve hastalıklarında katkı yapılması ve destekte bulunulması.
- Diğer STK faaliyetlerine etkin katılım sağlanması.
- Kültürel faaliyetlerin yürütülmesi ve yeni nesillere aktarılması.
- Otçu şenlikleri, keşkek festivali, gece etkinliği, kermes düzenlenmesi, kır ge-

zintisi organizesi, halkoyunları çalışmaları vb.

- Gençliğe ve hanımlara yönelik sosyokültürel çalışmaların periyodik olarak sürdürülmesi.
- Futbol turnuvası, milli ve dini günlerin amacına uygun kutlanması, tiyatro gösterimi, geziler vb.
- Şeffaf ve objektif yönetim anlayışımızın, dernek yönetiminin her kademesiyle bütünleştirilerek hayata geçirilmesi.

İstanbul ili Üsküdar ilçesi Kirazlıtepe mahallesinde bulunan yedi yüz (700) üyesi bulunan derneğimiz; toplumdaki konumu ve hizmetleri ile, dernekçilikte bir örnek olup, -köylüsünün desteği ile- birlik beraberliği, kültüre hizmeti, sivil toplum örgütleri arası iletişimi ve farklı dernekçilik anlayışını sürdürmeye devam edecektir. □

Semih Durmuş / Başkan

semihdurmus@windowslive.com

Bir futbol turnuvası sonrası dernek takımımız başarı madalyalarını aldıktan sonra./ Üsküdar Belediyesi başkanımız Mustafa Kara ve başkan yardımcısı Av.Hilmi Türkmen de bizleri yalnız bırakmadılar.

Bir kermes hazırlığı. Hanım üyelerimizin el emeği ve göz nuru.

Dernek lokalimizde ağırladığımız bürokratlarımızdan Trabzon Belediye başkanı Orhan Fevzi Gümrukçüoğlu

Bir bayramlaşma ve keşkek şölenimizden coşku anı...

TRABZON İLİ ŞALPAZARI İLÇESİ SAYVANÇATAK KÖYÜ YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Kuruluş: 12.01.1993 / 34-59-153

Kirazlıtepe Mh. Bakkal Arkası Sk. No: 4 Üsküdar - İST.

Erol Yanık (Başkan)

Sayvançatak köyünden genel bir manzara

SAYVANÇATAK KÖYÜNÜN TARİHÇESİ

Kuruluşu M.Ö. 2000 yılına kadar varan Trabzon iline bağlı ve 19 Haziran 1987 tarihinde Vakıfkebir'den ayrılarak kendi ayakları üstünde durmaya çalışan; kendine has kültürü, konuşulan öz Türkçesi, giyim kuşam tarzı, gelenek ve görenekları ile öne çıkan şirin bir ilçemiz **Şalpaazarı**.

İlçeye 11 km mesafedeki maden suyu "**Acısı**"yun hemen bitişinde, doğal güzellikleri ile gören gözlerle; "İşte ilçe merkezi olacak yer!" dedirten köy, **Sayvançatak**.

Karakısrak tepesinden gelen kaynak sularının çeşme ve musluklardan aktığı, hiçbir atığın kirletmediği yemyeşil çevreye sahip, müstesna bir köy, **Sayvançatak**.

Sayvançatak, "**sayvan**" ve "**çatak**" kelimelerinin bileşiminden oluşmaktadır. Sayvan, göçebe tarzı yaşamı benimsemiş

Derneğimiz, yaptığı icraatlarda daima ilklere imza atmıştır. İstanbul'da ilk dayanışma gecesi, yöresel yemeğimiz keşkekle ilgili ilk etkinlik, hanımlarımızın el emeği göz nuru ürünleri sergilenerek derneğe gelir amacıyla yapılan ilk kermes bunlardandır. Yine her yıl geleneksel sırğan festivali düzenlenmesi ve dernek olarak organize ettiğimiz köyümüzdeki bayramlaşma törenleri ilklerimizdendir.

köylülerin, ekin ve hayvanlarını yabanî yaşamdan korumak amacıyla, yerden yükseltilerek yapılan geçici barınağın adıdır. Çatak ise, birçok yönden gelen göçlerin birleştiği yer anlamına gelmektedir.

Sayvançatak, 1890 yılında diğer köylerden ayrılarak muhtarlık haline gelmişse de ilk yerleşimin ne zaman olduğu tam olarak bilinmemektedir. Ancak 1961'de Trabzon'un fethinin ardından bölgeye Türk boyu olan Çepnilerin yerleşmeye başladığı dikkate alındığında, 500 yıllık bir tarihi olduğu, ABD'den daha köklü bir geçmişi olduğunu söylemek de fazla iddialı görülmemelidir.

Sayvançatak köyü, Dorukkiriş, Kasımağzı, Karakaya, Düzköy, Turaluşağı, Kireç, Kalecik ve Kabasakal köylerinden gelen ailelerin nüfuslarından oluşmaktadır. Bu etnik yapı, bugün "Sayvançataklılık" çatısı altında bir köy olarak kaynaşmış durumdadır.

Köyde 1961 yılında öğretime açılmış ilköğretim okulu ile, biri yeni yapılmış iki cami bulunmaktadır.

Çok geniş bir coğrafyaya sahip olan köyün, **Sütpınar** köyüne yakın olan kısmı, gürgen ağacının çokluğu nedeniyle "**Gürgentepe**"; hemen doğusunda kalan bölge ise, zamanında ormanlık arazi iken küçük bir alana Hacı Hüseyin Karadere tarafından kabak dikilmesi dolayısıyla "**Kabaklık**" olarak adlandırılmıştır.

Köyün çok geniş bir mezrası bulunmaktadır. Yayladan dönüş sonrası, kış ayına kadar ikamet edilen bu mezzarlar, doğudan güneybatıya doğru Karaçoban, Karalûnku ve Kayadibi'dir.

Köy içi ve çevresi, doğal bir mesire yerini andırmaktadır.

Sayvançatak İlköğretim Okulu çevresi, Karaçoban ile Karalınku mezraları etrafı, Kayadibi'nde Dipdüzü ve daha yukarıdaki Karakısarak, gidenlerin iç huzuru ve ruh ferahlığına kavuştuğu eşsiz manzaraların bulunduğu yerlerdir.

Son yıllarda merkezinden geçen transit yayla yolunun asfalt yapılması, Sayvançatak köyünün önemini artırmıştır. Sayvançatak, gelecekte de -çeşitli vesilelerle- kendinden daha çok bahsettirmeye aday şirin bir köyümüzdür.

(Haz.: **Kemal Türkmen** / Şalpazarı ÇPL Müdürü)

SAYVANÇATAK KÖYÜ YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Şalpazarı'nın gurbetteki ilk derneği olarak 1993 yılında kurulmuştur. Derneğimizin kuruluşundan bugüne kadar hizmeti olanlardan Allah (c.c) razı olsun; vefat edenlere de gani gani rahmetler olsun.

Derneğimizin kuruluşundan bugüne kadar başkanlık yapanlar; **Mehmet Özdin, Erol Yanık, Mustafa Özdin, Ali Önata, Hüseyin Özdin, Ali Kılıç** olup, Erol Yanık halen 3. dönem başkanlığını sürdürmektedir.

DERNEĞİMİZİN RUTİN FAALİYETLERİ

Sayvançatak Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, yaptığı icraatlarda daima ilklere imza atmıştır. İstanbul'da ilk dayanışma gecesi, yöresel yemeğimiz keşkek ile ilgili ilk etkinlik, hanımlarımızın el emeği göz nuru ürünleri sergilenerek derneğe gelir amacıyla yapılan ilk kermes bunlardandır. Yine her yıl geleneksel sırgan festivali düzenlenmesi ve dernek olarak organize ettiğimiz köyümüzdeki bayramlaşma törenleri ilkerimizdendir.

- Derneğimiz, 19 Nisan 2011 tarihinde, üyelerimizin katkılarıyla geleneksel birlik ve dayanışma yemeği vermiştir.
- Derneğimiz, her yıl geleneksel olarak yapılan "Sırgan Festivali"ni 01 Mayıs 2011 Pazar günü yapmıştır.
- Derneğimiz, 03-04-05 Haziran 2011 tarihlerinde Pendik Kurtköy'de yapılan İstanbul Otçusu'nda, köyümüzün büyüklerinin resimleri ve köyümüzü anlatan fotoğraflardan oluşan bir sergi açmıştır.
- Derneğimiz, üyelerine yönelik, 2011 Haziran ayının üçüncü haftasında, Çanakkale ve şehitlik gezisi düzenlemiştir.
- Derneğimiz, 30 Ağustos tarihinde, köyümüzde geleneksel hale gelen "Bayramlaşma ve keşkek" şöleni düzenlemiştir. Bu organizasyon sırasında köylüler ile de irtibata geçerek, gerekli eksiklikler tamamlanmış, gelecek yılların da alt yapısı oluşturulmuştur. Şölen, büyük bir katılımı, geleneğin parçası olma adına başarıyla gerçekleştirilmiş, üye ve köylülerimizin tevccühüyle sonuçlanmıştır.
- Dernek olarak, **Somali**'deki açlık ve yoksulluk çerçevesinde

Ramazan bayramı namazı çıkışı keşkek ziyafeti. / Sayvançatak köyü

2011 yılı keşkek ve bayramlaşma şöleninde yönetim kurulumuz, protokol ve halkın bayramını kutluyor. (soldan): Ahmet Yaşar (bşk.yrd.), Hüseyin Uçar (Y.K.ü.), Recep Özdin(Y.K.ü.), Neşat Ergül (Genel sekreter), İbrahim Tarhan (Y.K.ü.), Erol Çömez (muhtar), Murat Tarhan (Y.K.ü.), Muzaffer Türkmen (Geyikli Bld.bşk.), Fehmi Cengiz (Şalpazarı Bld. bşk.)

Derneğimizin organize ettiği bayramlaşma ve keşkek şöleni için Ağasar, Sayvançatak köyüne akın etti.

Bayramlaşmanın en güzel örneği, her yaşta el ele, gönül gönüle...

Sırgan festivali 2012. Afiyet olsun...

MA

Hüseyin Uçar, sırgan festivali fikrinin mimarı olmasından dolayı plakettini, Üsküdar Bld. bşk. Mustafa Kara'nın elinden aldı.

yardım kampanyası düzenlenmiş ve toplanan 810 TL, Kimse Yok mu Derneği eliyle, 2011 yılının Eylül ayında bu ülkeye gönderilmiştir.

- Derneğimiz, **Bayanlar Kolu** ve **Gençlik Kolu** da kurmuş ve kurulan komisyonlar faaliyetlerine başlamıştır.
- Bayanlar Komisyonu, 21 Aralık tarihinde "Eğitime Katkı" amacıyla sadece hanım üyelere yönelik "**Hanım Eller**" gecesi düzenlemiş, gece çok nezih bir ortamda geçmiştir.
- Yönetim kurulumuz, köyümüzden olan ve 4 yıllık üniversite okuyan öğrencilere burs verilmesini kararlaştırmış ve bize müracaat eden üyelerimizin şartları taşıyan öğrencilerine Mart 2012'den itibaren burs yardımı vermeye başlamıştır. 23 öğrencimizin 4 yıllık fakültede okumaları, bizim için büyük bir iftihar kaynağıdır. Kendilerine başarılar dileriz.
- Derneğimiz 2012 yılının sırgan festivalini de 22 Nisan Pazar günü gerçekleştirmiştir.
- Derneğimiz, İstanbul'da yemek kermesi yaparak, Ağasar yöresine ait 22 çeşit yemeğin, tanıtımını ve de misafirlere ikramını yapmıştır.
- 1993 yılında kurulan güzide derneğimizin, Sayvançatak köyüne, -tanıtım, sosyal, kültürel / maddi ve manevi açıdan- çok büyük katkıları olmuştur. Özellikle köyümüzde yapılan yeni cami için hatırı sayılır katkılarda bulunulmuştur. Köyümüzün okuluna, yollarına, köprülerine vs. maddi katkılarda bulunulmuştur.

Bizim felsefemiz; önce insan, birlik beraberlik, hoşgörü; yöremize kültürümüze hizmet etmek, tanıtmak, yaşamak ve gelecek nesillere aktarmak; kardeş derneklerimizle, köylülerimizle beraber olmaktır. Yok birbirimizden ayırımız; hepimiz aynı derenin balıklarıyız...□

(Haz.: Neşat Ergül / Sayvançatak Der. sekreteri)

TU

Sayvançatak Derneği'nden sosyal bir ilk daha. Eşlerinin öncülüğünde yönetim kurulumuz, "Kadına şiddete hayır!" pankartıyla gecemizde sahneye gelirken, Üsk. Bld.bşk. Mustafa Kara da kendilerine destek verdi.

MA

Sırgan festivalinde başkanlar, halkla birlikte sırgan kaşıkladılar. / (soldan): Erol Yanık (dernek bşk.), Av.Hilmi Türkmen (Üsk.Bld. bşk. yrd.), Mustafa Kara (Üsk. Bld. bşk.) ve Ak Parti Ataşehir ilçe bşk.yrd. Kudret Aslan

TU

Gecemizde, Ağasar türkülerini TRT aracılığıyla dünyaya duyuran devlet sanatçısı İbrahim Can'ın plakettini eski dernek başkanlarımızdan Ali Kılıç takdim etti.

TU

2012 yemekli dernek gecemizde, çekiliş için laptop hediye eden Sistem Net Bilgisayar'dan İbrahim Erata ve annesi, Üsk. Bld.bşk. Mustafa Kara ve ŞalFed gnl. bşk. Köksal Durmuş protokolümüzü teşrif edenlerdendi.

ET

Etkinliklerimizin vazgeçilmezi; Sayvançatak Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Kız Halk Oyunları Ekibi

Resimler: Turan Uzun(TU), Mustafa Atalar(MA), Eyref Topsakal(ET)

BOSCH

TOK MOBİLYA

SALVO

WORLD

bonus

Mustafa TOKUL

BOSCH MONDİ

YEMEK ODALARI

YATAK ODALARI

KOLTUK TAKIMLARI

Küplüce Mah. Çamlıca Cad. No: 113 KÜPLÜCE - Beylerbeyi - İST.
Tel. : (0218) 321 44 35 - 318 67 77 Fax : (0218) 318 09 46

BEKO
DÜNYA MARKASI

Ö M

kilim

ÖZTÜRK MOBİLYA

Elektronik Ev Aletleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Çamlıca Cd. No: 116 Küplüce - Beylerbeyi - Üsküdar - İSTANBUL
Tlf.: 0216 318 26 98 - 0216 422 15 46 Faks: 0216 422 16 32

DOĞANCI KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Küplüce Mh. Şemsibey Sk. No: 68/2 Beylerbeyi-İstanbul Tlf.: 0216 318 94 19 Faks: 422 26 61

Yönetim kurulumuz / (soldan): Abdullah Kandil, Hüseyin Yamaç, Ali Aydın, M.Kemal Yamaç (Sayman), Orhan Alışkan (Başkan), Mustafa Erdin (Bşk. yard.), Arif Özata, İbrahim Yamaç, Ali Erata (Sekreter), Muhammet Alıcı, Hüseyin Kandil.

25.05.1995 tarihinde kurulan **Doğancı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği**, 600 adet üye sayısı, özverili ve objektif çalışma anlayışına sahip yönetim kurulu ile İstanbul'daki sayılı demekler arasındadır.

Günümüzde modern ve çağdaş bir toplum olabilmenin en önemli unsurlarından birisinin, demekler ve sivil toplum kuruluşları(STK) olduğu hepimizce malumdur. Dernekler, toplumların kendi yarar ve mutlulukları için kendilerini organize edilebilme, denetleme ve yönlendirme mekanizmalarıdır.

Dernekçilik zor bir iş ve gayret isteyen bir görevdir. Üstelik büyük fedakârlık da ister. Millet için çalışını desteklemek, takdir etmek hakkını vermek gerekir. Dernekçilik aynı zamanda hoşgörü ister.

Doğancı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği'nin kuruluş amacı, bölgemizdeki kardeşlerimizi bir çatı altında toplamak, onların sorunlarına çözüm üretmek, birlik ve beraberlik

Doğancı Köyü Derneği Kız Halk Oyunları Ekibi

Karakısrak şenliğinden bir coşku tablosu

MA

Doğancı Köyü Derneği gecesinden bir kesit./ (soldan): Köksal Durmuş (ŞalFed başk.), Mustafa Alıcı (Doğancı K. muhtarı), Murat Yılmaz (Şal-pazarı AK-PARTİ İl Genel Meclis üyesi), Orhan Alışkan (Doğancı K. Derneği bşk.), E.Albay Nevzat Yamaç (Şalsar Derneği bşk.), Av.Hilmi Türkmen (Üsküdar Bld. bşk.yrd.), Metin Günay (AK-PARTİ Şalpazarı ilçe bşk.), Erol Yanık (Sayvançatak Der. bşk. ve ŞalFed bşk.yrd.), Mustafa Erdin (Doğancı K. Der. bşk.yard. ve ŞalFed bşk.yrd.)

Doğancı köylülerinin de önemli bir yaylası olan Karakısırak'ta yapılan şenlikten bir kesit

içinde olmak, milliyetçilik duygusun-
dan taviz vermemek, örf ve adetleri-
mizi İstanbul gibi metropol bir şehir-
de de sürdürebilmektir.

Doğancı Köyü Derneği, bugüne
kadar yapmış olduğu çalışmalar ile bu
amaca ulaşmanın yönetim kurulu ola-
rak mutluluğunu yaşamaktadır. 18
Mart 2012 de yapmış olduğumuz eği-
time katkı gecemizdeki başarımız ise
bunun en son göstergesidir.□

Ali Erata (Doğancı K. Der. Genel Sekreteri)

Resimler:

Dernek arşivi ve Mustafa Atalar(MA)

SistemNet Bilgisayar

Teknolojiye Bizimle Düşünün

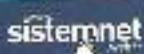
İbrahim ERATA
0531 055 549 26

Enver ERATA
0511 055 709 02 42

4501 Hattı Mah. Ali Koca Efendi Cad. No: 418 Gebze / 80040

Teli: 0262 644 73 33 33 33 - Faks: 0262 644 73 64

Hasan KESKİN (Başkan)
salpazariegitimkultur@gmail.com

TRABZON ŞALPAZARI EĞİTİM KÜLTÜR SANAT VE TURİZM

DERNEĞİ / İSTANBUL(*)

"İşimiz de Gücümüz de Eğitim"

Kardeş derneklerimizle beraber, ana ve büyük çatımız **ŞalFed**'i ayakta tutan sütunlardan birisi olduğumuzun sorumluluğuyla çalışmak, hep başarıyı aramak ve en önemlisi "**fark yaratarak**" varolmak istiyoruz./ Kurumsal ve ilkesel bir duruş sergileyerek faaliyetlerimizi, sizlerden aldığımız güç ve heyecanla sürdürme azmindeyiz. Kişilerin fani olduğu hemfakriyle, "memleketimde, beşikten mezara kadar eğitime destek" vizyonuyla, sivil toplum kuruluşu olarak haddimizin sınırlarının bilincindeyiz.

Memleketimin öğretmenleriyle buluşan İstanbul'daki Şalpazarı dernek temsilcileri, dostluklarını Boğaza nazır bir resimle ölümsüzleştirdiler

Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneğiimiz, birinci yılını henüz doldurmuş ve amaçları doğrultusunda çalışmalarını başarıyla sürdürmektedir. Kamuoyunda bulunduğu derin ve samimi karşılık, her geçen gün daha da büyüyen bir eğitim gönüllüleri topluluğuna dönüşmemizde en önemli destek noktası olmuştur.

"**Şalpazarı Eğitim Derneği**" olarak, kurumsal ve ilkesel bir duruş sergileyerek faaliyetlerimizi, sizlerden aldığımız güç ve heyecanla sürdürme azmindeyiz. Kişilerin fani olduğu hemfakriyle, "memleketimde, beşikten mezara kadar eğitime destek" vizyonuyla, sivil toplum kuruluşu olarak haddimizin sınırlarının bilincindeyiz.

Şalpazarımız, gözbebeğimiz ve memleketimiz olarak, faaliyetlerimizin her daim merkezinde olmakla birlikte, Türkiye'mizin her bölgesinde, yurtdışında yaşayan hemşehrilerimizle ilişkilerimizin üst seviyelerde olmasını önemsiyoruz. Türkiye'mizin her alanda ileriye gitmesinde, sivil toplum gönüllüleri olarak sorumluluğumuz olduğu bilincindeyiz

Kardeş derneklerimizle beraber, ana ve büyük çatımız **ŞalFed**'i ayakta tutan sütunlardan birisi olduğumuzun sorumluluğuyla çalışmak, hep başarıyı aramak ve en önemlisi "**fark yara-**

arak" varolmak istiyoruz. Gönüllülüğü, asla pes etmeyen, hep heyecan aşılayan gem vurulamaz -hücrelerimize işlemiş- bir dürtü olarak; düşmanı olan egoizmi ise -gönüllülükle- her daim yok edilmesi gereken, tartışmasız bir disiplin olarak görüyoruz.

2011 yılı içerisinde gerçekleştirdiğimiz organizasyonlarımızın bazılarını, Ağasar-Kültür Araştırma dergimizin 6. sayısında sizlerle paylaşmıştık. Bu sayımızda da, yeni çalışmalarımızı ve planladığımız projeleri sizlerle paylaşmak istiyoruz.

"MEMLEKETİMİN ÖĞRETMENLERİ İSTANBUL'DA BULUŞUYOR / 2011"

Memleketimizde, binbir güçlkle bizleri, çocuklarımızı eğiten öğretmenlerimize bir nebze olsun vefa borcumuzu ödemeyi, onları gurbetteki öğrencileriyle buluşturmayı hedeflediğimiz ve 25-26-27 Kasım 2011 tarihlerinde, "Öğretmenler Haftası" münasebetiyle organize ettiğimiz "**Memleketimin Öğretmenleri İstanbul'da Buluşuyor**" etkinliğimizi, eğitim gönüllülerimizin de destekleriyle başarıyla gerçekleştirdik. Emekli ve çalışan öğretmenlerimizden oluşan elli kişilik kabilemiz, İstanbul'un tarihi ve turistik mekanlarını ziyaret ettiler; hemşehrilerimizle buluştular; boğazın eşsiz güzelliğinde Boğaziçi'ni gezdiler. Ayrıca, öğ-

retmenlerimiz onuruna hazırladığımız yemekli dernek gecemizde de, yine yıllarca göremedikleri dostlarıyla hasret giderip eğlendiler. 13 etap ve 3 güne sığdırdığımız, yaklaşık 36 saatlik programda İstanbul'un fethinden günümüze, yine İstanbul'un en yüksek noktasına bir yolculukta öğretmenlerimizle beraber olmanın keyfini yaşadık. Bu buluşmalarla, hemşehrilerimiz arasında, geleceğimizin inşası için çok önemli bir "gönül köprüsü" oluşturmayı amaçlıyoruz.

KOMPOZİSYON YARIŞMASI:

"BENİM GÖZÜMDEN ŞALPAZARI"

Şalpazarımızda bulunan ilköğretim okulları ve liselerde, öğrencilerimizin Şalpazarı algısı ve hayallerini, geleceğe dair beklentilerini bizlerle paylaşmalarını amaçladığımız, "Benim Gözümden Şalpazarı" temalı kompozisyon yarışması düzenledik. Şalpazarı Kaymakalığımız ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüzün çok önemli katkılarıyla gerçekleşen, 01 Mart-01 Mayıs 2012 tarihlerini kapsayan yarışma sonunda her iki okul kategorilerinde de, Eğitim Komisyonumuzca yapılan değerlendirme sonunda, ilk üç dereceyi alan öğrencilerimizi ödüllendirdik.

(KTÜ Edebiyat Fakültesi ve Eğitim Komisyonumuzun yaptığı değerlendirme sonucunda, liseler kategorisinde; 1. **Nihal Küçük** - Şalpazarı Ç.P.L. / 2. **Nurşen İpek** - A.Y. Anadolu Sağlık Meslek Lisesi / 3. **Demet Aksoy** - Şalpazarı Ç.P.L. ; ilköğretim okulları kategorisinde; 1. **Kader Kahraman** - Simenli İ.Ö.O. / 2. **Fatma Özdemir** - Doğancı İ.Ö.O. / 3. **Meryem Buğaz** - Atatürk İ.Ö.O.)

"II. ŞALPAZARI ÇOCUK VE GENÇLİK FESTİVALİ"

Kompozisyon yarışmasında dereceye giren öğrencilerimizle, yine memleketimden konuğumuz olan öğrenci ve öğretmenleri, İstanbul'da buluşturan, geleneksel hale getirdiğimiz, "II.Şalpazarı Çocuk ve Gençlik Festivali", 26-27-28 Mayıs 2012 tarihlerinde, İstanbul ve Çanakkale'yi kapsayan etkinliklerle gerçekleştirildi. Etkinliğe 26 Mayıs 2012 Pazar günü, tüm hemşehrilerimizin davetli olduğu piknik ve **Ağasar Kültür Sanat Sergisi**'yle başladık. Sergide, memleketimizde yaşamımızın parçası olmuş, bir çoğu artık kullanılmayan, geleneksel ürünlerimizi, el sanatlarımızı, yemeklerimizi, adetlerimizi, imecelerimizi vs. canlı performanslarla sergiledik. Bu alanda eksikliğini çektiğimiz bir envanter ve dokümantasyon arşivi oluşturmaya gayret ediyoruz.

Etkinliklerimiz, 27 Mayıs'ta İstanbul gezilerimizle devam etti. 28 Mayıs Pazartesi günü, Türkiyemizin yeniden diriliş destanının yazıldığı Gelibolu'daydık. Tarihimizin en mühim dönüm noktalarından birinin, Çanakkale savunması ve zaferinin, akıllara durgunluk veren kahramanlık hikayelerini yerinde yaşayarak bir kez daha zihinlerimize yazdık. Çocuklarımız ve gençlerimizin, bu ziyaretlerle sarsılmaz tarih bilincine sahip olduklarına inanıyoruz. (Konuyla ilgili bazı resimler, dergimizin bu baskısına yetiştirilememiştir.)

"YOLLAR ÇİMEN BAĞLAMASIN"

Memleketimizin kalkınması için çok önem atfettiğimiz turizm-tanıtma faaliyetlerine destek vermek amacıyla, 12-13-14 Temmuz 2012 tarihlerinde, konuğumuz olacak bir grup dağcıyla birlikte, yayla yollarımızda olacağız. **Acısu'dan başlayıp, Kadırga - Alaca Yaylası - Sisdağı, İnışdibi -Şalpazarı** parkurunda, yıllar önce olduğu gibi yürüyeceğiz. Çeşitli folklorik ve otantik programlarla daha da zenginleşeceğine inandığımız bu yürüyüşe, hemşehrilerimizin şimdiden göstermiş oldukları ilgi bizleri çok mutlu etmekle kalmayıp, hem motivasyon sağlamakta hem

Eğitim Derneği Yönetim Kurulu. / (soldan):Murat Kumaş, Kaşif Yılmaz, Kemal Kılıç, Muhammet Yavuz, Bülent Şirin, Mehmet Usta

Öğretmenlerimizle"Panorama 1453 Müzesi" ziyaretimizden bir kesit

Memleketimin öğretmenleriyle İstanbul Boğaz turu öncesi

Öğretmenler gecemizde, memleketimin bayan öğretmenleri

II.Şalpazarı Çocuk ve Gençlik Festivali, 26-27-28 Mayıs 2012 tarihlerinde, İstanbul ve Çanakkale'yi kapsayan etkinliklerle gerçekleştirildi. İstanbul'a davet edilen öğrenciler ve öğretmenleri(46 kişi), dernek temsilcilerimizle birlikte unutulmaz anılar yaşadılar.

de heyecanımızı katbekat artırmaktadır.

EĞİTİME DESTEK / BURS

2012-2013 eğitim-öğretim dönemini, topyekün eğitime destek için başlangıç çizgisi yaptık. Tahsil yapmaktan başka çıkar yolu olmayan memleketimiz öğrencilerine, çok önemli maddi katkılar sağlamak için yollara düşeceğiz. Bu uğraşlarımızı destekleyecek yeni projelerle, yine yeniden fark yaratma peşinde koşacağız.

DERNEK MERKEZİMİZ VE

YÖNETİM KURULUNDAKİ DEĞİŞİKLİKLER

Derneğimizin yeni merkezi, 01 ocak 2012 tarihi itibarıyla, İstanbul'un tarihi yarımadasında hizmete girmiştir. Bu vesileyle, ulaşım bakımından daha kolay, İstanbul'un tarihi dokusuyla vizyonumuza daha uygun bir konumda olacağız.

Yönetim Kurulu üyemiz **Av. Ali Osman Taşkın**, Hakimlik sınavını kazanarak, adalet ordumuzun bir neferi ve gururumuz olarak mesleğe başlamıştır. Kendisini tebrik ediyoruz. Sunucu **Muhammet Ayaz** ve sanatçı **Murat Kumaş**, derneğimizin kültür sanat komisyonunu oluşturmak üzere yönetim kurulundaki görevlerini, **Orhan Aygün**, **Seyhan Aksoy** ve **Avni Çakır**'a devrettiler. Kendilerine teşekkür ediyor, görev alan arkadaşlarımıza da başarılar diliyoruz.

Teşekkür...

Minnettarlığımızı belirtmek zorunda olduğumuz o kadar çok isim var ki; hepsini zikretsek, sayfalar yetmez...Emeği geçen, destek veren, katılan, katkıda bulunan, bizi motive eden herkese ayrı ayrı teşekkür ediyoruz ve hizmetlerinin önünde saygıyla eğiliyoruz.

Gönül köprülerimizden, gönüllere ve gönüllülerimize artık çok daha kolay ulaşacağız. Hep birlikteyse, hepimiz güçlüyüz. Ama unutma ki, **"Sen yoksan, bir eksikiz..."** Çünkü, **"İşimiz de, Gücümüz de Eğitim..."**□

(*): "Derneğimiz ŞALFED üyesidir."

Dernek Merkezi: Emniyettepe Mh. Topçular Yokuşu 4-B
Silahtar-Eyüp-İstanbul
Tlf.:0532 476 61 80 -0532 344 13 13
web: salpazaridernegi.com
e-posta: salpazariegitimkultur@gmail.com

Misafirlerimizle Çanakkale Şehitlik Anıtı önünde

Öğretmenler gecemizden bir kesit

Öğretmenler gecemizi teşrif eden protoklden bazıları.(soldan): Sultangazi Bld. bşk yrd. ve Trabzon Dern. Fed. başkanı Mustafa Demir, A.Yüksel Gülay, Prof.Turgut İpek, Prof.Gökhan İpek, Üsküdar Bld. bşk.yrd. Av.Hilmi Türkmen, Hasan Keskin(Drn.bşk.)

Resimler: Mustafa Atalar

ŞALFED'E BAĞLI DERNEKLER ve BAŞKANLARI

● Trabzon Şalpazarı Dernekler Federasyonu (ŞALFED) (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) www.salfed.com / 0216 422 89 00	KÖKSAL DURMUŞ / 0532 5277012 koksaldurmus1973@hotmail.com
● Ağasar Şalpazarlılar Kültür ve Yardımlaşma Derneği / (Sancaktepe / İst.) 0216 311 72 98 www.agasarsalpazarlilar.net	MAHMUT DEMİR / 0533 656 84 06 mahmud.demir73@hotmail.com
● Trabzon İli Ağasarlılar Yard. ve Dayanışma Derneği / (Şifa Mah. / Tuzla-İst.) 0216 423 52 32 - 0216 423 30 69 / http://www.agasarlilar.com/	BİROL KARAOĞLAN / 0537 675 87 42 info@agasarlilar.com
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Aktaş Yaylası Kültür Dayanışma Derneği / (Kirazlıtepe-Üsküdar-İst.) 0216 321 53 59 - 0216 318 79 99	MEHMET SAYAL / 0535 829 66 78
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Çamlıca Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneği / (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) 0216 318 95 81	ŞEVKİ ÇAKIR / 0532 788 29 17
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Darıca Şalpazarlılar Derneği (Darıca / İzmit) 0262 656 36 61	ÖMER ÖZTÜRK / 0542 7746474
● Trabzon Şalpazarı Dereköylüleri Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği / (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) 0216 321 05 05	KABİL YOLCUOĞLU / 0532 597 04 81
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Doğancı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği / (Küplüce / Üsküdar-İst.) 0216 422 26 61	ORHAN ALIŞKAN / 0536 2196926
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Dorukkiriş Köylüleri Kalkındırma Yard. ve Güzelleştirme Derneği / (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) 0216 422 16 61 - 0216 318 51 82 / www.dorukkirisdernegi.com	SEMİH DURMUŞ / 0532 5959825 semihdurmus@windowslive.com
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Fidanbaşı Köyü Kültür Yard. ve Kalkındırma Derneği (Soğanlık / Kartal-İst.) 0216 309 70 61 / www.fidanbasi.com	SALİH KANBUT / 535 327 70 18 salihkanbut@hotmail.com
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Geyikli Beldesi Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği (Kirazlıtepe/Üsküdar-İst.) 0216 422 39 47 / www.geyiklidernegi.org / geyiklidernegi@hotmail.com	BİROL BAYRAKTAR / 0536 658 77 91 birol.tayyip@hotmail.com
● Kartepe Ağasar Kültür ve Yaşatma Derneği / (Uzuntarla-İzmit)	MÜMİN KARAGÖZ / 0532 540 25 38
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Kasımağzı Köyü Yard. ve Dayanışma Derneği / (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) 0216 321 22 61 / www.kasimagzi.com	OSMAN TANER KARACA / 0533 5586548 kasimagzidernegi@hotmail.com
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Sayvançatak Köyü Yard. ve Dayanışma Derneği / (Kirazlıtepe / Üsküdar-İst.) 0216 318 48 62	EROL YANIK / 0533 514 83 50 erolbaskan61@hotmail.com
● Trabzon İli Şalpazarı İlçesi Sinlice Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği / (Sancaktepe- İst.) 0216 561 78 17 - 0543 389 70 61 / www.sinlicederne.com	HÜSEYİN KARADENİZ / 0532 746 58 39
● Trabzon Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği / (Eyüp - İst.) www.salpazaridernegi.com	HASAN KESKİN / 05324766180 salpazariegitimkultur@gmail.com

ŞALPAZARI İLÇESİNE BAĞLI BELDE, KÖY VE MAHALLE MUHTARLARI

Seyfettin Öztürk Ağırca K. Muht. 0538 830 64 85	Selçuk Usta Akçiriş K. Muhtarı 533 260 86 81	Yakup Özer Çamkiriş Mh. Muht. 0535 249 15 98	Hasan Yamaç Çamlıca K. Muht. 0533 480 24 29	Mehmet Zeki Özkan Çarlaklı K. Muht. 0530 517 72 41	Ali Osman Özdemir Çetrik K. Muht. 0536 299 03 72	Zekeriye Demir Dereköy Mh. Muht. 0535 480 83 74
Mustafa Alıcı Doğancı K. Muh. 0530 637 27 75	İlhan Karaman Dorukkiriş K. Muht. 0535 931 99 13	Şaban Yılmaz Düzköy K. Muht. 0537 252 63 31	Osman Boğaz Fidanbaşı K. Muht. 0542 472 65 04	Mustafa Demirbaş Geyikli Beldesi Gültepe Mh. Muht. 0535 590 61 54	Muhammet Göce Geyikli Beldesi Yenimahalle Muht. 0536 447 51 18	Asım Bayraktar Geyikli Beldesi Yeşilyurt Mh. Muht. 0536 232 19 47
Turan Köse Gökçeköy K. Muht. 0533 336 60 47	Mustafa Kel Gölkiriş K. Muht. 0536 332 09 61	Veysel Diner Güdüün K. Muht. 0536 622 88 60	Mustafa Kayar Kabasakal K. Muht. 0532 230 83 95	İsmail Gürman Kalecik Mh. Muht. 0532 691 38 18	Refik Aygün Karakaya K. Muht. 0530 637 27 82	Mehmet Demirtürk Kasımağzı K. Muht. 0536 921 82 65
Turan Akdemir Kireç Mh. Muht. 0535 546 43 05	Eyüp Ayaz Kuzuluk K. Muht. 0533 358 74 16	Hamit Maden Pelitçik K. Muht. 0533 323 11 50	Erol Çömez Sayvançatak K. Muht. 0537 574 59 54	Arif Köse Simenli K. Muht. 537 222 10 96	Mustafa Uçar Sinlice K. Muht. 0532 450 93 73	Hüseyin Yanık Sugören Mh. Muht. 0532 297 94 73
Ali Osman Kıran Sütpınar K. Muht. 0537 319 28 11		Muhammet Atalar Tepeağı K. Muht. 0536 299 32 37		Hasan Kandil Turalıuşağı Mh. Muh. 0535 445 63 87		Hasan Karadeniz Üzümlü K. Muht. 0544 624 61 61

Mustafa Demirbaş
0535 590 61 54 - 0462 896 71) 87
Köy ve Mahalle İdareleri Muhtarlar Derneği
Şalpazarı Şube Başkanı.

Nejdet Köse
Dernek Bşk. Yrd
0533 242 13 40

Bayram Kabataş
Dernek Sekreteri
0533 459 14 53

Dernek iletişim: 0462 891 13 92 - 891 22 75

Av. Hilmi TÜRKMEN: 1973’de Trabzon-Şalpazarı’nda doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini Trabzon’da tamamladıktan sonra 1995 yılında İstanbul Ü. Hukuk Fak.’nden mezun oldu. Sekiz yıl serbest avukatlıktan sonra 2004 Mahalli İdareler Seçimlerinde Ak Parti Üsküdar Belediye Meclis üyesi seçildi. O tarihten bugüne ‘Belediye Başkan Yardımcısı’ olarak görev yapmaktadır. 2009 yerel seçimlerinden beri de Ak Parti Üsküdar ve İst. Büyükşehir meclis üyeliği devam etmektedir. 1990’dan itibaren Üsküdar’da ikamet eden Türkmen, çeşitli (hemşehri, meslekî dernekler vb.) sivil toplum kurumlarında kurucu üyelik ve yöneticilik yaptı. / Kendisini makamında ziyaret ettik ve Üsküdar, dernekler, federasyon, Ağasar ve şenlikler üzerine önemli bir röportaj gerçekleştirdik.

Röportaj: Erol Yanık (ŞalFed Bşk. Yrd.)

ÜSKÜDAR BELEDİYE BAŞKAN YARDIMCISI AV. HİLMİ TÜRKMEN:

Federasyona, sivil toplum kuruluşlarının yöneticileri ve Şalpazarı’nın kanaat önderleri sahip çıkmalı ki, halktan da bu beklentiye karşılık bulunsun. Maalesef bu sahip çıkma hadisesi ne derneklerimiz, ne kanaat önderlerimiz ne de halkımızda yeterince karşılık bulmuştur. Derneklerimiz, bu olaya öncülük yapması gerekirken, kendi faaliyetlerine gösterdikleri çabanın, gayretin onda birini bile federasyonun aktivitelerine göstermemektedirler. Dolayısıyla federasyonumuz, arzu ettiğimiz noktaya henüz gelebilmiş değildir.

➤ **EROL YANIK** - Yakından tanıdığımız bir Ağasarlı hemşehrimiz olarak, sizi böyle bir makamda görmek, ziyaret etmek, bizi ziyadesiyle mutlu kılıyor. Üsküdar; nüfus yoğunluğuyla, tarihi ve kültürüyle İstanbul’un güzide bir ilçesi. 22 yıldır havasını ve çilesini teneffüs eden yetkili birisi olarak, Üsküdar’ı bir de sizden dinleyelim.

➤ **HİLMİ TÜRKMEN** - Üsküdar, İstanbul’un fethinin yüz yıl öncesinden beri Türklerin atayurdudur. İfade ettiğiniz gibi Üsküdarımız hem tarihî, hem kültürel, hem de coğrafi konumuyla İstanbulumuzun en güzel semtlerinden birisidir. Tarih ve doğa burada içiçe. İstanbul’da sahile en uzun kıyısı olan ilçemiz. Büyük ve Küçük Çamlıca tepeleriyle, Kız Kulesiyle dünyada başka örneği olmayan bir kent. Beylerbeyi Sarayı Üsküdar’da. Aziz Mahmut Hüdai, Selami Ali Efendi, Şeyh Zevadî hazretlerinin türbesiyle tarihi ve manevi bir kent.

2013’te hizmete girecek olan Marmaray projesinin Anadolu’ya açılan

ayağının Üsküdar’da olması, ayrı bir güzellik katıyor şehrimize. Biliyosunuz Harem, İstanbul’un Anadolu’ya açılan kapısı.

Üsküdarımız aynı zamanda hastaneler şehri. Haydarpaşa Nümune Hastanesi, sadece Üsküdar’a değil tüm Anadolu’ya hizmet eden önemli bir hastanemiz. Zeynep Kamil Hastanesi, hakeza Türkiye çapında kadın ve çocuk üzerine önemli bir hastanemiz. Üsküdar Devlet Hastanesi, Öğretmenler Hastanesi vb.

Son zamanlarda Üsküdarımız, üniversite kenti olmuştur. Marmara Üniversitesi ana kampüsü Üsküdar’dadır. Diğer yandan bir hayli vakıf ve özel üniversitelerimiz vardır.

Bildiğiniz gibi yaklaşık 600 bin nüfusuyla Üsküdar ilçemiz, Türkiye’de ilçeler içerisinde ilk beş-on arasındadır.

Diğer ayrıcalıklı bir önemi de, başbakanımız sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın ikamet ettiği ilçedir Üsküdar. Yahya Kemal’in, Üsküdar için güzel bir sözü var: “Üsküdar, ulu ruyayı gö-

renler şehridir.“ Ulu rüyadan kasıt, İstanbul’un fethi. Bu fethi Üsküdar ruyasında görmüş... Müslümanların atayurdudur Üsküdar.

Dolayısıyla -bu özelliklerinin değerli kıldığı- Üsküdar’da yönetici olarak görev yapmak bizlere onur vermektedir. Tabiki bunun yanında omuzumuzda büyük sorumluluklar da taşıdığımızın bilincindeyiz. İşimizin çok zor olduğunun farkındayız. Üsküdarlı hemşehrilerimize hizmet verirken, tarihî şehrimizin doğasını da bozmamakla mükellefiz. Bu konuda Üsküdar halkına teşekkürlerimizi sunmak isterim. Bu konularda gerek eğitim seviyelerinin yüksek olması, gerekse tarihe, doğaya sahip çıkmaları, bir de -özel anlamda- Üsküdar kültürü almış olmalarından dolayı bizlerin zorluklarını kolayla çevirdikleri için.

➤ **EROL YANIK** - Sayın başkanım; Üsküdar ilçemizin en güzide mahallelerinden birisi de Kirazlıtepe. Federas-

yon merkezimizin, derneklerimizin bir çoğunun bulunduğu ve biz Şalpazarlıların İstanbul'da en yoğun yaşadığı semt burası. Hatta belediye başkanımız Sn.**Mustafa Kara** bey **Şaltepe** diyor Kirazlıtepe'ye. Buraya yaşam merkezi yapılıyor. Hizmete girince harika bir imaj değişikliği getirecek mahallemize. Ancak Kirazlıtepe'de imar konusunda bir netlik oluşmadı. Gerçi siz hukukçusunuz. Ancak belediyeci olduğunuz için sormak istiyorum; ne olacak Kirazlıtepe'deki imar konusu? Halkımızın anlayacağı şekilde net olarak Kirazlıtepelilere bu konuda ne söyleyebilirsiniz?

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Üsküdar'ın nüfus ve coğrafya olarak üçte birinden fazlası, Boğaz geri görünüm ve etkilene bölgesi plan alanında kalmaktadır. On dört mahallemiz ve dolayısıyla Kirazlıtepe bunlardan bir tanesidir.

Kirazlıtepelili hemşehrilerimize, 2960 sayılı Boğaz İmar Kanunu'na göre cevap vermeliyiz. Bu bölgenin 1/5000'lik ve 1/1000'lik planları yapıldı. Tabi bu planlar yapılırken Boğaz yasası Anıtlar Kurulu, Büyükşehir belediyesi ve Üsküdar Belediyesi olarak hepsinin süzgecinden geçmek durumundadır.

Bu plana göre; bölgede tax % 15 yani 0.15 (100 m²'ye 15 m² yapım izni), Hmax (maksimum yükseklik) 6.50 olan yerlerde iki kat inşaat, 9.50 olan yerlerde ise üç kat inşaat müsaade olacak. Tabiki bizim hemşehrilerimizin itiraz ettiği, onlar için iyi olmayan tax'ın 0.15 olmasıdır. Bu da, kanundan kaynaklan bir durumdur.

Hemşehrilerimizin, en önemli sorunu, hisseli parsellerdir. Tax'ın 0.15 den yukarı çekilmesi hisseli parsel sorunu çözülmedikçe problemi çözmez. Bu parsellerdeki hissedarların, biraraya gelip anlaşmaları gerekmektedir. Bu da biraz zor. Bunu çözmeden de diğerini çözmek zor. Bu konu yani parsellerin birleşmesi konusu, belediyenin değil vatandaşların çözmesi gereken bir konudur.

➤**EROL YANIK** - Ben şunu sormak istiyorum: Şu ana kadar mimari, belediye terimleri kullandık, vatandaş bu dergiyi eline alıp okuduğu zaman; "Oh be, rahatladım! Evim yıkılmaya-

cakmış." diyebilecek mi?

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Kesinlikle ve kesinlikle hem belediye başkanımız hem de biz, derneklerde kıraathanelerde söylüyoruz. Altını çizerek bir defa daha söylüyorum; hiç bir vatandaşımızın, bırakın evini, kömürlüğü bile yıkılmayacak. Evi yeşil alanda, konut alanında, kamu alanında da kalsa yıkılmayacak. Ne zaman yıkılacak? Hissedarlar biraraya gelir de anlaşarak imara uygun kentsel dönüşüme döneceklerse o zaman hissedarlar oturup bir müteahhitle anlaşsınlar. Artı yeşil alan; belediye yeşil alanı park yapacak; vatandaşın parasını verecek, istiklak edecek ondan sonra yapacak.

Kesinlikle ve kesinlikle hem belediye başkanımız hem de biz, derneklerde kıraathanelerde söylüyoruz. Altını çizerek bir defa daha söylüyorum; hiç bir vatandaşımızın, bırakın evini, kömürlüğü bile yıkılmayacak. Evi yeşil alanda, konut alanında, kamu alanında da kalsa yıkılmayacak...Kimsenin bir çivisi dahi sökülmecek; hemşehrilerimizin içi rahat olsun.

Bugün öyle bir durum yok. Kimsenin bir çivisi dahi sökülmecek; hemşehrilerimizin içi rahat olsun.

➤**EROL YANIK** - Sayın Türkmen; Ağasar dergimiz için röportaj yaptığımıza göre, biraz dernekçilik ve federasyon konuşalım. Sizlerle zamanında Şalpazarı Dernekler Birliği'nde beraber çalıştık. Harun başkan ve Ömer başkanın büyük hizmetleri oldu. Güzel çalışmalar yaptık. Dolayısıyla bu noktadan yola çıkarak, şu an Şalpazarı'nın en üst STK'si federasyonumuz. Ama maalesef federasyonumuzla tüm derneklerimiz içiçe olmadılar.

Federasyonumuzu, derneklerin üzerinde bir yük gibi görüyorlar. Bunun böyle olmadığını kavramak, federasyonun önünü açmak için neler yapmalıyız? Bu konudaki derin fikirlerinizden faydalanmak isteriz. Önerileriniz ve eleştirileriniz nelerdir?

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Şu andaki federasyonumuz, biz Şalpazarlıları bir çatı altına toplamak gayesiyle kurulmuş en üst STK'dır. Bunu başarmış mı dersiniz, bugüne kadar tam olarak başaramamıştır. Elbetteki bunun belirli nedenleri vardır. Bu neden kaynaklanıyor? Derneklerimizin ve insanlarımızın, federasyonumuza yanlış bakış açısından kaynaklanıyor. Dernekler-

de, önce benim köy derneğim öne çıksın algısı var. Bu tabuyu yıkmamız lazım. Maalesef yıkamıyoruz. Neden yıkamıyoruz? Federasyonumuzun da, bu algıyı yıkmak için önemli adımlar atması gerekiyor. Maalesef şu ana kadar bu adımı atamadı. Neden atamadı? Bugün bakıyoruz federasyonumuzun merkezi yok. Var da yok. Bütçesi yok, aktif üyesi yok. Derneklerimizin federasyona verdiği yöneticiler, derneğin en aktif, en verimli üyesi olması lazım. Ancak bu kişi sayısı çok az. Ben de birisini verdim, -tabiri caizse- dolgu malzemeyi olsun; bu doğru değil.

Öncelikle Federasyona, sivil toplum kuruluşlarının yöneticileri ve Şal pazarı'nın kanaat önderleri sahip çıkmalı ki, halktan da bu beklentiye karşılık bulunsun. Maalesef bu sahip çıkma hadisesi ne derneklerimiz, ne kanaat önderlerimiz ne de halkımızda yeterince karşılık bulmuştur. Derneklerimiz, bu olaya öncülük yapması gerekirken, kendi faaliyetlerine gösterdikleri çabanın, gayretin onda birini bile federasyonun aktivitelerine göstermemektedirler. Dolayısıyla federasyonumuz, arzu ettiğimiz noktaya henüz gelebilmiş değildir.

sağlayamadık. Köy derneklerine verdiğimiz desteği federasyonumuza veremiyoruz. Önümüzü dernekler açınca da; "Fedeasyonumuzu bir görelim; bizim ortak paydamız federasyon olsun." diyemedik maalesef.

➤**EROL YANIK** - *Dediklerinize ilave olarak şunu arz etmek isterim: 20 yıldır acizane ben de STK içersindeyim. Şunu gördüm: Ne hikmetse, erken küsmeler, benim adamım kazanmadı onun için ben usulen varım mantığıyla yılları heba ediyoruz. Dolayısıyla ekonomik olarak federasyonumuza maddi kattı sağlayamıyoruz. Şal pazarı Dernekler Federasyonu'nu AB cazibe*

lik konuştuğumuz için o açıdan cevap vereyim. Üzüldüğüm konu, -yukarda da bahsettiğim gibi- Şal pazarı Dernekler Federasyonumuza gerekli desteğin verilmemesi ve federasyonumuzun istediğimiz noktaya ulaşamamasıdır. Tabiki bize gelen derneklerimizin, hemşehrilerimizin çoğunluğunun şahsı için değil toplum için bir şeyler istemesi çok güzel. Toplumumuzun sıkıntılarını çözmek adına bize geliyorsunuz. Bundan memnun oluyoruz. Bu da bizim belediye olarak asli görevlerimizden birisidir. Biz burada olduğumuz sürece kapımız Ağasarlılara olduğu gibi tüm Üsküdarlılara açıktır. Elimizden geldiğince, imkanlar doğrultusunda katkıda bulunmaya hazırız.

➤**EROL YANIK** - *Müsaadenizle, önem verdiğimiz ve sıkıntı çektiğimiz başka bir konuya geçmek istiyorum. Malumunuz yayla zamanları yavaş yavaş geliyor; şenlikler başlayacak. Özellikle bizim Kadırğa otçu şenliğimizde bazı sıkıntılar yaşıyoruz. Üsküdar Belediye başkanımız, Tuzla Belediye başkanımız, başkan yardımcımız Ahmet Çabuk ve zâtî âliniz teşrif ediyorsunuz. Şenlik sırasında protokolde bazı sıkıntılar yaşıyoruz. Burada açmak istemiyorum ama hakikaten zorluklar yaşıyoruz. Bu hususta neler önerirsiniz; sizce nasıl bir yol haritamız olmalı?*

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Ben bu konuları bir çok toplantıda dile getiriyorum. Şal pazarı/Ağasar deyince bir imaj olması lazım. Son zamanlardaki imajımız, kemence ve horon. Sakın yanlış anlaşılmasın, ben horona karşı değilim. Horon, kemence bizim geleneksel zenginliklerimiz. Bunlar, olmazsa olmazlarımız. Derneklerimizin, federasyonumuzun tek yaptığı yani kısacası hayatımız bu olmamalı. Örneğin bu yıl 13 Temmuz'da otçu başlıyor. 12 Temmuz'da başlıyoruz köyden yaylaya gitmeğe. Perşembe yollarda şenlik ve perşembe akşamı Cordana'da şenlik. Cuma günü akşama kadar şenlik. Tekrar cuma günü akşam Cordana'da horon. Tabiki bunları Eskala yaylasına göre söylüyorum; diğer yaylalarımızda da aynı akşamlar şenlik oluyor. Cumartesi Sisdağı şenliği. Alaca, Karakısarak. Bu bence doğru değil. Neden? Kadırğa'da yapılan bir şenliği, nakarat gibi değişik yerlerde tekrar etmenin ne gereği var? Buradaki sıkıntımız şu: Bir şenliğe katılıp diğerine katılmadığımız zaman dostlarımız bize gönül koyuyor. Buyrun

Bize gelen derneklerimizin, hemşehrilerimizin çoğunluğunun şahsı için değil toplum için bir şeyler istemesi çok güzel. Toplumumuzun sıkıntılarını çözmek adına bize geliyorsunuz. Bundan memnun oluyoruz. Bu da bizim belediye olarak asli görevlerimizden birisidir. Biz burada olduğumuz sürece kapımız Ağasarlılara olduğu gibi tüm Üsküdarlılara açıktır. Elimizden geldiğince, imkanlar doğrultusunda katkıda bulunmaya hazırız.

➤**EROL YANIK** - *Efendim, bir de Şal pazarı ilçemizdeki bürokrat ve idareciler de bizim federasyonu pek benimseyemediler gibime geliyor. İletişim eksikliği mi desek ya da herkes kendi işine mi baksın imajı var?*

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Kimse kızmasın ama 2011 yılında hiç bir köyün dernek gecesine katılmama kararı aldım; fakat başaramadım. Birine gidince hepsine gitmek gerekiyor. Enejimizi köy derneklerinde harcıyoruz. Şal pazarı için olunca tükenmiş enerjiyle katılıyoruz. Ne yazık ki bu psikolojiyi

merkezi yapamıyoruz. Ne dersiniz?

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Tabiki çok doğru söylüyorsunuz. Dernekçilik, federasyon neyle olur? Aidiyetle ve aidaatla olur; faaliyetlere tam katılımlarla olur. Bir çok meslek odaları var, onlara üye olanlar belirli bir aidat ödemektedirler. Bunlar olması gerekenlerdir. İnşallah bu zorlukları da merhale merhale aşacağız.

➤**EROL YANIK** - *Başkanım; -Ağasarlı hemşehrileriniz olarak- sizleri üzdüğümüz ve sevindirdiğimiz konular nelerdir?*

➤**HİLMİ TÜRKMEN** - Tabiki dernekçi-

siz Hilmi başkansınız...Otcu şenliği-miz, -tarihi durumuna bakınca- kay-nağı, bir yorgunluk, iş bitirme sonucu eğlenmek anlamında olunca güzel bir kültür. Tabiki diğer şenliklerimizin de kendine has tarihi güzelliği vardır; saygı duyarız. Ben genel Ağasar için bunu söylüyorum. Bu sene kısmet olursa otçuyu, muhtarlarımız hatta federasyonumuz olarak en güzel şekilde yapalım. Bizler de Üsküdar Belediyesi olarak -her zaman olduğu gibi bu sene de- elimizden gelen katkıyı sağ-layacağız.

☛**EROL YANIK** - Başkanım; bizim fe-derasyon olarak doğrudan otçuya müdahil olmamız etik olmaz. Şalpazarı'nda idarecilerimiz var, muhtarları-mız var. Kadirga otçusu deyince, her yıl Özkürtün ve Şalpazarı için ayrı protokol yapılıyor. Siz misafirlerimizi ağırlamakta sıkıntı çekmekten muzda-ribim. Sizlerin bu konuyu en güzel şe-kilde çözebileceğinize inanıyorum. Orada kültür olsun, gelenek olsun, horon olsun, güzellikler olsun. Bu ko-nuda sizden önderlik bekliyoruz.

☛**HİLMİ TÜRKMEN** - Rahat ol Erol başkan; her şey güzel olur inşallah. Malumunuz Kadirga yaylamız, Gü-müşhane ve Trabzon topraklarımızda bulunuyor. Niye sıkıntımız olsun ki; orada hepimiz kültür için varız. Biz Gümüşhane, Trabzon hatta Giresun ilimizden gelenlerle ortak paydamız-da buluşalım.

Ben, tarihler üzerinde oynanıp ayrı ayrı otçu yapılmasını doğru bulmuyorum. İnşallah bu yıl en güzelini yapacağız. En önemlisi, Kadirga'da hava şartlarının iyi olması; gerisi teferuat-tır, çözülür. Hava güzel olmazsa, du-man ve çisede ne yapalım? Otçuyu önemsiyorum; otçu bizim kimliği-mizdir.

☛**EROL YANIK** - Sayın başkanım; bu kadar yoğun zamanınızda bize bu ka-dar vakit ayırdığınız için Ağasarlılar ve federasyonumuz adına teşekkür ederken, -Üsküdar belediyemizin kat-kılarıyla basılacak olan- Ağasar-Kül-tür Araştırma dergimizin 7. sayısı için yaptığımız bu röportajımız vesilesiyle son olarak ilave etmek istediğiniz me-sajlarınızı alabilir miyiz?

☛**HİLMİ TÜRKMEN** - Hepinizin ma-lumu, Üsküdar'da oldukça hemşehri topluluğu var. Şalpazarıların topluca bulunduğu ilçe Üsküdardır. İstanbul'a baktığımız zaman, böyle hemşehrile-rin birarada olduğu ilçe başka da yok-

tur. Bu da bizim için çok özel bir gü-zelliktir. Bu güzelliği sinerjik enerjiye çevirmek için de, birbirimizin hatala-rını, yanlışlarını değil de güzellikleri-mizi ön plana çıkararak kenetlenmemiz lazım. Birlik ve beraberliğimizi zaafa uğratacak hareketlerde bulunmamamız gerekir. Bulunuyoruz demek istemiyorum ama iyi niyetle bir-birimize sarılmamız gerekiyor. Çünkü böyle metropol bir şehirde, birbirimize çok ihtiyacımız var. Başka bir hemşehri grubunda olmayan imkan bize nasip olmuş; bu birlikteliğimiz devam etmeli. Belediye olarak -biliyosunuz- İstanbul Boğazı manzaralı "Yaşam/

Birbirimizin hatalarını, yanlışlarını değil de güzellikle-rimizi ön plana çıkararak kenetlenmemiz lazım. Birlik ve beraberliğimizi zaafa uğratacak hareketlerde bulunmamamız gerekir. Bulunuyoruz demek istemiyorum ama iyi niyetle birbirimize sarılmamız gerekiyor. Çünkü böyle metropol bir şehirde, birbirimize çok ihtiyacımız var. Başka bir hemşehri grubunda olmayan imkan bize nasip olmuş; bu birlikteliğimiz devam etmeli.

Kültür Merkezi"mizi Kirazlıtepe'ye yapıyoruz. Hayırlı olsun.

Son olarak şunu ifade edeyim: Geçen hafta Avrupa ziyaretim oldu. Or-daki Ağasarlı hemşehrilerimizin dostane mesajları; "Ne olur bizi burda unutmayınız! Her etkinliğinizde, bizi de haberdar ediniz. Biz uzaktayız, siz-leri seviyoruz." Diyorlar. Federasyo-numuz, Avrupa'da da gönüllü tem-silcilik belirlsin.

☛**EROL YANIK**- Saygıdeğer başkanım; uzun bir vaktinizi bize ayırdığınız için tüm Şalpazarlılar, Üsküdarlılar adına, başta belediye başkanımız Sn. Mus-

tafa Kara olmak üzere sizlere ilginiz-den dolayı en kalbi şükranlarımızı su-narız. Gerçekten bizi ziyadesiyle ay-dınlattınız. Bendeniz de, zor ama yine de başarılı sayılacak gazetecilik gö-revimi yapmamın mutluluğunu yaşıyo-rum. Röportajımızı fotoğraflarla bel-geleyen **Turan Uzun** abime de teşekkür ediyorum. Dergimizin tamamını ve dolayısıyla bu uzun röportajımızı, titiz bir çalışmayla yayına hazırlayıp mizanpajını yapan Genel Yayın Yö-netmenimiz **Hakkı Bayraktar** hoca-mıza da buradan özellikle sonsuz te-şekkürlerimi sunuyorum. Belediye ve

kültür hizmetlerindeki başarılarınızın devamı temennisiyle federasyonumuz adına tekrar teşekkür ve saygılarımı sunarım.

☛**HİLMİ TÜRKMEN** - Her zaman güzel hizmetlerinizin yanında ve destekçisi olacağız. Ben de federasyon başkanı-mız Köksal Beye, değerli yöneticile-rimize ve tabiki siz değerli dostum Erol Başkana çok çok teşekkür ede-rim. □

Resimler: Turan Uzun

Araştırma:

Erol Yanık

ŞalFed Başkan Yrd.

TÜRKÜLERLE AĞASAR

“Ağasar’ın balını / Gel salını salını /

Adam cebinde daşır / Seniñ gibi gelini.”

Ağasar yöresinin en belirgin özelliklerinden birisi de, yapılan her işin, etkinliğin, şenliğin, tabiiki sev-daların türkülerle/manillerle anlatıl-masıdır. Bu anlatımlardan aşağıda kı-sa örnekler sunacağız.

● Şenlikler ve Yaylalar Üzerine

Ben yüzüne bakanda,
Yarım dalar uykuya;
Hıdırellez haftası,
Gelmedi **Acısu**’ya!

Gulağanda küpesi,
Carıl carıl ediyu;
Gızlar geymiş fisdanı,
Acısu’ya gidiyu.

Ay vuranda vuranda,
Çık da otur gırañda;
Bu sene buluşuruk,
İfağam **Gadırğa**’da.

Her sene çiçek açar,
Gadırğa’nın başları;
Altundur **Ağasar**’ın,
Toprakları daşları.

Garakısrak depesi,
Hiç durmuydu dımanşız;
Herkesiñ yarı geldi,
Nêde bizim hayırsız?

Gara garga gonmasıñ,
Yarımıñ tallasına;
Kesellik’den okarı,
Çıkardım **Sisdağı**’na.

Ah **Sisdağı** Sisdağı!
Gaymağam oldu acı;
Yarım nêde bırakdın,
Orak ile dırmacı?

Alaca’nın başına,
Dıman gelmiş yatmamış;
Bizile gonusurken,
Çorbeğe duz gatmamış.

Acısu şenliği-2012

Kadırğa Otçu şenliği - 2011

Sisdağı yaylası Kalpakkaya mevki

Alaca Dağı yaylasından bir kesit

Ağasar giysili kızlarımız bir horon gösterisinde

● Giyim Üzerine

Yağmur yağıyu yağmur,
İslan sevdüğüm islan;
Yakdı kül etti beni,
Sırtında gara fistan.

● Ahlak/Dindarlık Üzerine

Dımannar alçak alçak,
Ayam bozdu yağacak;
Benim alduğum sevdam,
Namazını gılacak.

● Kader Üzerine

Oy değermen değermen,
Delüklü daştan mısıñ?
Habu benim gaderim,
Gızılağaçdan mısıñ?

● Yayla Dönüşü Üzerine

Yaylada yaklaşık altı ay kalındık-tan sonra, otların azalması, havaların soğuması ve köylerde tarlaların top-lanması ve kış hazırlığı için yavaş yavaş yayla dönüşlerine başlanır. Yay-ladan dönüş zamanının geldiğini, yay-lada açan eflatun renkli çiçekler haber verir. Bu çiçekler, yaylacılara adeta; “Yavaş yavaş köyünüze gidin.” der gi-bidir. Bundan dolayı halk, bu çiçeğe “**vargit çiçeği**” adını vermiştir. Yayla dönüşleri de -bir şekilde- Ağasar tür-külerine / manilerine yansımıştır.

Yayladan mı geliyuñ,
Yoğordun küleğende?
Benim yarımıñ evi,
Dereniñ eteğinde.

Yayladan mı geliyuñ?
Arkañdaki yayuk mu?
Benim göresim geldi,
Seniñ göresiñ yok mu?

Bu sene yaylalarda,
Pempe çiçek açıyu;
Alacâsañ al gülüm,
Ömrüm geldi geçiyu.□

Veysel Gülbahar (*)

DERNEKÇİLİK DERKEN...

Dernekler, toplumumuzun kentsel toplum oluşturmalarında/şehirli olmalarında yardımcı olmalı. Bundan kasıt, kimliğimizi ve kültürümüzü unutmamız veya değiştirmemiz değildir. Önceki kuşak, boş vaktini kahvehanede değerlendirdi, bizim kuşak için de -maalesef- bu alışkanlık ön planda. Çocuklarımız için farklı bir ortam yaratmalıyız.

Sanayi toplumu sürecinde, ülkemizde 1970 ve özellikle 1980'li yıllardan itibaren kırsal kesimden kentlere göç süreci yaşanmıştır. İlk zamanlar kentlere göç eden topluluklar, kentsel kültüre uyum sağlayabilmek için çaba göstermiştir. Bütün canlılar gibi insanın ve dolayısıyla toplulukların mevcut konumunu değiştirmek istememeleri bu uyumu zorlaştırmıştır.

Zamanla göçler yoğunlaştı. Hısım/akraba yardımlaşmaları ile, kentlere gelen kırsal kesim mensupları burarlarda kolonileştiriler ve hemşehri bölgeleri oluşturdular. Bu kitlesel birlikteliğin sonucunda sosyokültürel bakımdan değişikliğe direnç gösterdiler. Bu durum da, -doğal olarak- toplumların birbirlerine yakınlaşmaları, demokratik örgütlenmeleri ve birlikteliklerinden kaynaklanan sinerjiden faydalanmak istemeleri sonucunu yaratmıştır.

Köyden kente göçlerin çok yoğun olmasının, daha başka sosyal sonuçları da olmuştur. Kırsal kesimden kentlere göç edenler, toplu halde yaşadıkları için tam anlamıyla kentli olamadılar ama artık kırsal toplum statüsünden de çıktıkları için üçüncü bir toplum oluşturdular: Köy ve kent toplumu arası bir toplum...

İnsanları, belirsizlik ve bilinmezlikler korkutur. Korku, insanları birbirlerine kaynaştırır ve önlemler almalarına sebep olur. Büyük kentlerde yaşanan statü değişikliği, insanları tedirgin etmiş ve mevcut yasaların kendilerine tanıdığı imkanlar dahilinde örgütlenmişler ve de dernekler kurmuşlardır.

Kurulan derneklerin faydaları -sürekli anlatıldığı üzere- şüphesiz çoktur. Ancak ben, dernekçilik konusunda bir özeleştiriyi yapmak istiyorum. Derneklerin daha faydalı olabilmeleri için bazı önerilerde bulunmak istiyorum. Şüphesiz dernek yöneticiliği konusunda hiçbir tecrübemin olmaması dolayısıyla bu konuda haddimi aşmak da istemiyorum.

Derneklerimiz, kültürümüzün/geleneklerimizin yaşatılması konusundaki başarıyı, toplumumuzun sosyoekonomik gelişiminde de göstermelidir. Eskiden beri "müteşebbis" olmak isteyen bakkal, kahve veya konfeksiyon atölyesi açmak isterdi. Farkına varmalıyız ki; gelişmiş ülkelerin büyük bölümü gelişimini tarım ile başlatmış, tekstil ile sürdürmüş ama bu sektörler ile tamamlayamamışlar. Dünyadaki ve ülkemizdeki ekonomik yönün, bilişim gibi katma değeri daha yüksek sektörler olduğunu bilmeliyiz.

Bu yaşta bu sektörlerde istihdam edilmeye çalışmalıyız demiyorum ama çocuklarımızın inovasyon (1), nano teknoloji ve bilişimin ön planda olduğu bir dünyada yaşayacak olmalarını göz önünde bulundurmalıyız. Onları bu dünyaya hazırlamalıyız. Devletimizi yönetenler de, bu durumu bildiklerinden bu sektörler her türlü teşvik ve desteği vermektedir. Derneklerin, bu konularda somut bazı çaba göstermesi beklenemez belki ama hitap ettiği kitlenin bu konularda bilinçlendirilmesinde etkisi olabilir.

Dernekler, özellikle işsiz ve meslek sahibi olmayan gençlerimiz ile ilgili çıraklık eğitim merkezleri veya buna benzer birimler ile irtibat kuramaz mı? Derneklerimizin faaliyet alanları kültür ağırlıklı olsa da, daha mutlu toplum oluşumunda bu tür faaliyetler de gerekli olabilir.

Yukarıda bahsettiğim insanların, mevcut sosyokültürel durumlarını değiştirmeye direnmelerine derneklerimiz bazen yardımcı oluyor gibi. Halbuki dernekler, toplumumuzun kentsel toplum oluşturmalarında/şehirli olmalarında yardımcı olmalı. Bundan kasıt, kimliğimizi ve kültürümüzü unutmamız veya değiştirmemiz değildir. Önceki kuşak, boş vaktini kahvehanede değerlendirdi, bizim kuşak için de -maalesef- bu alışkanlık ön planda. Çocuklarımız için farklı bir ortam yaratmalıyız.

Memleketine, kültürüne, geleneklerine bizim kadar bağlı başka toplum olduğunu sanmıyorum. Dört günlük bayram tatilinde bile bin kilometreden daha uzak mesafelerden coşkuyla, koşarcasına memleketine giden, yaylalarını şenlendiren bir başka toplum herhalde yoktur. Geleneklerine bu kadar bağlı, memleketine bu kadar özlem duyan bu toplumun, bu güzel davranışı için bölgemizin bütün derneklerine ve dernek yöneticilerine ayrıca teşekkür etmeliyiz ve yardımcı olmalıyız. Bize de düşen budur. □

(*): 1965 Şalpazarı Dorukkiriş k. doğumlu. Marmara Ü. İktisadi İdari Bilimler F. mezunu. Banka ve Aracı Kurumlarda Sermaye Piyasaları ile ilgili bölümlerde yöneticilik yaptı ve emekli oldu. Bir Şirkette Mali İdari İşler Bölümü'nde çalışıyor. / veyselgulbahar@gmail.com

(1): İnovasyon: Yeni fikirleri (ürün, metot veya hizmet gibi) değer yaratan çıktılara dönüştürme sürecidir. Bu süreç iki temel basamaktan oluşur: İnovasyon sürecini başlatması bakımından önem arz eden ilk basamak; yeni ve yaratıcı fikirlerin ortaya çıkmasıdır. Emek ve yatırım gerektiren ikinci basamak ise ortaya çıkarılan yeni ve yaratıcı fikirlerin ticarileştirilmesi, başka bir deyişle katma değer yaratan ürün, metot veya hizmetlere dönüştürülmesidir.

ALACA DAĞI YAYLASI'NA SAHİP ÇIKALIM

Turan Köse
Gökçeköy Köyü Muhtarı

Dokuz kardeş adıyla anılan, dokuz kardeşin ortak malı sayılan ve halen yaylacılık yaptığımız **Alaca Dağı** yaylasının tarihi çok eskiye, Gümüşhane ilinin Trabzon'a bağlı ilçe olduğu zamana kadar dayanmaktadır.

Şalpazarı ilçesine ait olan ve dokuz köyün yaylacılık yaptığı; ormanı, çimeni, zifin çiçeği ve çoban çileğinin en güzel yetiştiği dağ ve tepesi ile meşhur; yine şöhret bulmuş "Kurttaş" ile adı anılan çok güzel saklı bir bölgedir. En büyük eksikliğimiz, bu saklı bölgeyi yeterince tanıtmayıpımızdır. Bunun nedeni de, bu zamana kadar hiç kimsenin bu yaylaya sahip çıkmamasıdır. Ancak yaylanın güzelliği son zamanlarda anlaşılmaya başlanmıştır.

Alaca Dağı yaylasında çocukluğu geçip de büyük kentlere gidenlerin, burayı asla unutmadığına tanık olmuştur.

Alaca Dağı yaylası, coğrafi konumu ile önemli bir yapıya sahiptir. Üç ili (Giresun, Gümüşhane, Trabzon) birbirine bağlayan bir noktadadır. Şu zamana kadar **Alaca Dağı** yaylasının arkasında belediye, dernek ve zengin bir işadamları olmadığı için burayı tanıtamamış olabiliriz. İnşallah bundan sonra bu alanı tanıtmamız için bazı çevreler bizlere destek olurlar. Gökçeköy Köyü Muhtarlığı veya diğer köy ve mahalle muhtarlarının desteği ile bu zamana kadar **Alaca Dağı** yaylasının tanıtımını bir ölçüde başarabildik. İmkanlarımız elverdiğince her yıl "**Alaca Dağı Şenlikleri**" düzenledik. Bu konuda hayli başarılı olduğumuzu düşünüyorum. **Alaca Dağı** yaylasına huzuru getirerek insanların kenetlenmesini başardık, insanları bir araya getirdik.

Alaca Dağı yaylası, Gökçeköy köyü sınırları içerisinde olup Şalpazarı ilçesinin kendi malıdır. Şimdiye kadar düzensizlenen şenliklerde -maalesef- emanetçi gibi görüldük. Şenliği Ağasarlı olarak biz yaptık ama başkalarının adı yazıldı, çizildi. Aslında **Ağasar**'ın 1246 (miladi 1828) yılından beri 184 yıldır yapılan üç şenliği vardır. Bunlar **Kadırga**, **Sisdağı** ve **Alaca Dağı** şenlikleridir. Kadırga, bilinen coğrafi sorunlar ve çevre kirliliği açısından "Kadırga" olmaktan çıkmıştır. Bendeniz Gökçeköy köyü muhtarı olarak diyorum ki; "Geliniz, **Alaca Dağı** yaylasında her yıl buluşalım ve bu yaylamıza Şalpazarlı olarak sahip çıkalım."

Alaca Dağı yaylasının doğası bozulmamıştır. Şalpazarı toprakları içerisindeki bu yaylamız, doyumsuz doğal güzelliğini aynen muhafaza etmektedir. **Alaca Dağı** Şenliklerimizi, her sene temmuz ayının 3. pazar günü hep beraber yapalım. Elbette ki eksiklerimiz halen mevcuttur. Ama gelin görün, bizi eleştirin ve bize destek olun ki eksiklerimizi hep beraber giderelim.□

"**Alaca** yaylasında gezerken Trabzon-Giresun sınırında Rusların işgali sırasında gidebildiği en son noktaya Navruz Obası'nın hemen kenarında bulunan "savaş boğazı"na geldim. Rusların iki yılını geçirdiği ve halâ istihkam ve karargah yerlerinin bulunduğu bu bölgeyi incelerken yanıma 75-80 yaşlarında bir amca geldi...Rus mevsimleri ile ilgili konuşmaya başladı. Bana karşıdaki İğnece köyündeki şehitliği göstererek, "Burası son nokta. Ruslar, buradan ileri gidememişler." dedi. Sebebin sorduğumda bana bir kaya gösterdi, "Şu kayayı görüyor musun?.."Üç genç, ikisi kardeş bu kayanın arkasına pusu atmışlar. Sabah olunca Rus komutanı tuvaletten çıkıp elini yüzünü yıkarken **Firidunû Osman** tek kurşunda onu öldürmüştü. Bu taşın hikayesi ondan sonra başlamış. Bu üç genç saatlerce burada kalmışlar. Taştaki mermi izlerinin haddi hesabı belli değil. Bugün bile mermi çekirdekleri hala kayada saklı..."

Ali Şükrü Bey'in evi ile **Topal Osman**'ın kahramanlık destanını yazdığı bahsi geçen kaya arasındaki mesafe birkaç km. Belki de Ali Şükrü ve Topal Osman, çocukluk yıllarında bu taşın olduğu yerlerde birlikte çobanlık yapmış ve çelik çomak oynamışlardı...İki kahraman, iki yiğit. Toprağından mı, suyundan mı bilinmez ama kader onları yaylada bile birleştirmişti...Ne var ki, kahramanlıkları ve cesaretleri Ankara'nın kirli oyunlarında kaybolup gitmişti..."

(**Ömer Öztürk**, Ağasar dergisi, sayı 2, sayfa 33-34)

Resim: Erol Yanık arşivi

Şalpazarı-Sayyınçatak'tan bir kış manzarası

Rsm.: Nurettin Bayraktar

Güneş, bir Mart akşamı Sisdagi'ndan böyle batır.../ 2012

Resim: Mehmet Yaşar

Sisdagi'ndan bir kesit (25 Nisan 2012)

Fevzi Karaman
Emekli öğretmen

NEREDE ESKİ OTÇULAR!?

Geçmişin otçusu ile bugünün otçusu karşılaştırıldığında, otantik değerlerinden bazılarını kaybettiği görülür. Teknolojinin getirdiği refahın, bu kaybın asıl sebebi olduğunu teslim edelim. Bazı değerler, lezzetler ve coşkular vardır ki, onları zor şartların ve imkânsızlıkların oluşturduğunu unutmayalım.

Kökü “ot” olan “otçu”; ot ile uğraşan, geçiminin bir kısmını çayır v.s. ile sağlayan insan/insanlar anlamına gelen ve tekilden çoğula anlam ifade eden bir sözdür. Otçu sözünü biz daha çok, tarlalarımızın otunu çapalayıp bitirince çalgılarla yaylalara hep birlikte çıkışlar ve eğlence kültürümüzün önemli bir kısmı için kullanıyoruz. Bu açıklamadan sonra gelelim otçuluk serüvenine.

Çiftçilikle(bağ-bahçe, ekin ve hayvancılıkla) geçimini temin eden insanlar, uzun bir kış döneminden sonra, yaylaya göçlerden önce ekimi yapılan mısır tarlasında büyüyen yabani otların birinci ve -on beş-yirmi gün sonra da- ikinci çapasıyla, karışık büyüyen mısırların da sıkı alınarak düzenli ve verimli büyümesi sağlanır. Bölgemizde bu işlerin bitiminden sonra köylerden yaylalara kemençelerle, davullarla, zurnalarla, kaval ve türkülerle çıkışlara “**Otçu/Otçular**” diyoruz.

Bu otçu işi, o kadar basit bir iş değildir. Bizler, bölgemizde yaşayan insanlar, yarı göçer bir toplumuz. Duruma göre senenin 7-8 ayı köylerde, 4-5 ayı yaylalarda olmak üzere kapalı bir yaşam tarzımız vardı. İlkbahar-yaz gelince köyde her taraf ekili olduğundan, hayvanlarımızın da otlayacağı yer kalmadığından mayıs ayının başlarında hayvanlarımız ve çocuk çocuk coşkulu bir şekilde yaylalara göç maceramız başlar. Göçlerin hemen arkasından gençler ve orta yaştakiler, yayladan köye inerler. Köyde yukarıda bahsettiğimiz birinci ve ikinci otu kazarlar. Bunun yanında hayvanlarına yiyecek olarak, uzun kış aylarına hazırlık için, çayırliklardan otları biçer, kurutur ve otluk sırkalarına yığarlar ya da uygun, kapalı mekanlara depolarlar. Bu arada hasat mevsimine kadar olan zamandaki boşluk, altın bir fırsat olarak değerlendirilir ve sıra huzur ve neşe içinde otçuya, yaylaya çıkmaya gelir.

Otçunun da kendine has ve özel

Otçuya katılan hanımların geleneksel kıyafetleri göz kamaştırıcıdır

hazırlıkları vardır. Otçu olayında en önemli unsur, kılık kıyafet ve çalgıdır(müzik). Kıyafetler, ilkbahar ile birlikte hazırlanmaya başlar. Erkeklerin kıyafetleri 70-80 sene öncesinde zipka, kilotlu pantolon, keten gömlek (işlik), yelek, ceket, çarık ve potinden oluşurdu. Bugünün kıyafetini anlatmaya gerek olmadığını düşünüyorum. Hanımlarımızın kıyafetlerini ne kadar anlatsak / anlatmaya çalışsak yeterli olacağını zannetmiyorum. Eski kıyafetleri: Yünden el dokuması peştimal, yakada önlük, başta çember altında fes, ayakta çarık, ala çorap ve tozluk ile bazı küçük aksesuarlardan ibaretti. Bugünün kıyafetlerini eskiye göre çok daha iç açıcı, uyumlu; tabiatın en güzel çiçek ve renklerini ince ruhlarının dışa vurması olarak değerlendirebiliriz. Başlarındaki en güzel eşarplarından başlayarak, sırtlarındaki -özel terzilerin özenle diktikleri- işlikler, fistanlar ve kuşaklardaki renklerin uyumu, çorap ve ayakkabılar, hepsi bir araya gelince karşımıza dünya güzellikleri çıkar. Bu kıyafetlerin hepsini teferruatıyla anlatmamız oldukça zor. Kıyafet kültürü olarak bir Ağasar hanımı fotoğrafı, bize bütün teferruatı

göstermeye yeter. Bu kıyafetlerin önemli bir kısmı satın alındığı gibi birçok aksesuar da kendileri tarafından yapılır.(Bağ, çentik, zembil v.s.)

Bu hazırlıkların yapılması sırasında, elbette otçu heyecanı ve sevgisi günden güne yüreklerde yumak yumak büyür. Bu heyecan ve sevgi, örülen çoraplarda, ilmik ilmik dokunan çentik, zembil ve bağlarda, argaç argaç vurulan kılıçta; otçu hayalleriyle söylenen türkülerle çoraba, bağlara, püsküllere işlenir.

Erkekler yani delikanlılar, elbette kız emsallerinden aşağı kalmazlar. Onlar için genelde lacivert takım elbise revaçtadır. Yeni ayakkabılar alınır ve boyanır. Elbiseler, mintanlar ütülenir. Otçudan birkaç gün önceden saçlar tıraş edilir. Bu arada köyün delikanlıları toplanarak çalgı işine (kemençe, davul-zurna), otçu günleri için hangisinin ve kimin tutulacağına karar verilir.

Genç hanımlar da otçu yolculuğu gecesı, -yollarda yemek, dostlarına hatta sevdalarına ikram için- bişi (yufkadan tatlı) yaparlar.

Hazırlıklar tamamlanmış, heyecanlar en üst seviyededir. Hanımlar

yol hazırlığı yaparken köye gelen çalgıcı etrafında toplanan delikanlılar, o akşam geç saatlere kadar horon tepip türkü söyleyerek -mutlu, neşeli bir geceden sonra- heyecan ile sabahı beklerler.

Otçu için Ağasar bölgesindeki bütün köyler; ayrı ayrı, bazı köyler de iki köy birarada olmak üzere(Dorukkiriş ve Doğancı köylerinin birleşmesi gibi) temmuz ayının 3. haftası perşembe günü sabah (yolda yatıp yatmayacaklarını göz önünde bulundurarak) erken veya biraz geç hareket ederler. Gurup gurup yola çıkan gençler, belli noktalarda birleşirler. (Bu otçu anlatımı bütün Ağasar'ı ifade etmekle beraber daha çok **Dorukkiriş, Doğancı, Kasımağzı ve Düzköy** örnek alınmıştır.)

Bilindiği gibi eskiden otçu için ya da yolculuğu güzergahı **Gıran ve Dereyolu** ile Karakısrak'a doğru silah sesleri, kemençe, davul ve zurna eşliğinde başlar; guruplar yol üzerindeki noktalardaki katılımlarla gittikçe artarak büyür; son katılım da **Dereyol'** dan ve **Sayvançatak** üzerinden gelen gurupların **Karasu'**da birleşmesi ile daha da büyüdü. **Karakısrak** tepesine varıldığında ilk büyük horon kurulur; sonra tek sıra halinde yayla havasını teneffüs ederek Karakısrak kahvelerine doğru inilirdi. Vakit de artık öğleye yaklaşmaktadır. O güzelim çimenlere oturularak zembiller ve çentikler açılır; akşamdan hazırlanan bişiler, çörekler, meyveler, çökelek, yumurta ve haşlanmış patates gibi yola has yiyeceklerle karınlar doyurulurdu. Bir de hava güneşli ise gel keyfim gel!..

Karakısrak'ta horonun demli anlarından bir kesit

Rsm.: Mustafa Atalar

Daha sonra hareket edilerek **Çukursuyu'**ndan aşağı hızlıca **Fol'a** inilir. **Foldere** fırınından beyaz somun ekmekleri ve koshelvası alınarak kalan yiyecekler takviye edilir. Çünkü önümüzde dört saatten fazla sürecek **Gögösu** ile **Akise** yokuşları var. Otçuya iştirak edenlerin hemen hemen hepsi ile Foldere düzlüğünde birleşmiştir. Burada da güzel bir horon kurulur. Horonun sona ermesiyle artık herkesi yaylanın serin ve özgür havası sarmış, konuşmalar, davranışlar ve duygular değişmiştir. Daha doğrusu, köydeki insan ile buradaki aynı insan farklıdır. Orta yaştaki insanlar bilir ki, bu yol 30-40 sene öncenin otçularının kullandığı yol idi. Bundan başka -bugün de tercih edilen- ikinci bir yol ile de **Dereyol'**dan, **Şıhkıranı'**na, **Sinlice,**

Göllüalan, Sazalanı ve Erikbeli'nden obalara varılır.

Şimdi tekrar **Foldere'**ye dönersek; horon ve ayaküstü bir yemekten sonra kemençe veya davul-zurna ve türkü ile yola devam edilir ve gurup gurup **Gögösu'**ya varılır. Orada da bir horon kurulur. Bazı yıllar, **Gögösu'**ya varışta gecikilmiş ise, orada çamlar altında ateşler yakılarak türkü ve horon ile sabah edilirdi. Eğer o gün **Gögösu'**da yatılmış ise, obalara inilmeden doğrudan **Kadırga'**ya geçilirdi.

Bu otçu yolculuğu öyle bir yolculuk ki; bütün yılın yorgunluğunun, hayallerinin, zevk ve coşkusunun zirveye çıktığı anlar yaşanır. Nitekim -biz-zat yaşıyandan dinlediğim- **Dorukkiriş** köyünden bir olayı anlatayım.

Yaylaya yiyeceklerimiz hep sırtta taşınırdı. **Seyfet Tokul** da 20 yaşlarında iken üç-üç buçuk got (26-28 kilo) zahrayı(unu) sırtına alarak otçularla birlikte yola çıkar. Yolda kendisine yardım edeni de yok. Elbette olmaz, çünkü herkesin senede bir otçusu var. Orada çalıp söyleyecek, horonunu tepecek, sırasında sevdası ile muhabbet edecek. Ama **Seyfet** çok güçlü bir delikanlı, üzerine kuvvette kimse yok. Zahrayı sırtına aldığı gibi herkes ile yola koyulur. Yolda türkü ise türkü, horon ise horon kimseden de aşağı kalmaz. Kendine sadece **Gögösu'**dan altıncı **Akisse'**ye kadar **Kâ-yuğun(Düdüçkızı)** bir saatlik bir yolda yükünü alarak yardımcı olur. **Akise'**de **Seyfet** yükünü tekrar sırtlanarak arkadaşları ile büyük zorlu yokuşu kemençe, türkü ve kaval ile horon tepe tepe(oymaya oynaya) **Alimeydanı'**na varır. Oradaki horondan sonra tekrar

Rsm.: Eşref Topsakal

Göllüalan coşkusundan bir kesit

horon tepe tepe **Köyboğazı**'na ulaşılır. Burası **Eskala**'nın sınırır. Artık evlere çok az kalmıştır. **Balikavak** başından itibaren otçu yeni bir düzene girer. Delikanlılar sıralanarak uzun bir halka oluşturur. Genç kızlar, hanımlar hemen arkada, onlar da sıralarını oluşturur. Bu an öyle bir an ki, tarif etmek çok zor. Ancak o anı yaşamak gerek.

Artık yaylaya varılmıştır. Özgürlük burada, sevgi burada, coşku burada, sevdada burada, anne-baba burada. Kısaca bütün güzelliklerin en güzeli burada!..İşte bu coşkulu insanlar, obaya aşağı akarken bütün duygular zirvenin zirvesine çıkar. Otçu obaya inince kapılarda bekleyenler, onları karşılayıp kucaklaşırlar. Gençler de dur durak yok; illâ **Cordana**'ya inilecektir. Yukarıda bıraktığımız **Seyfet** de onlarla çuval sırtında obaya inmiş, cami yanından Cordana'ya doğru giderken yaşlı bir teyze Seyfet'i sırtında çuvalı ile görür. Çuvalın bir kenarından tutar; "Ula oğlum! Bunu bıraksan da öyle gitsene..." der. Seyfet, çuvalın yeni farkında olur ve çuvalı bırakır; horon ile Cordana'ya iner.

(Otçunun bu kahramanı, 2011'in Ekim ayında 90'a yakın bir yaşta vefat etmiştir. Allah'tan rahmet diliyoruz. Nur içinde yatsın.)

Otçu yolculuğu bitmiş, şimdi **Kadırga** ve obalardaki fasıllar başlamıştır. Otçunun obalara gelişinin ertesi günü cuma ve Kadırga pazarıdır. O cuma sabahı diğer cumalardan daha farklı bir hava, coşku ve heyecan vardır. Kuşluk üzeri kemeçler, davullar eşliğinde belli horon yerlerinde toplanarak horonlar kurulur. Tekrar edelim, otçu konusunda **Eskala**, **Ak-**

Kadırga'da coşku zirveye çıkar

Rsm.: Mustafa Atalar

taş ve **Yediharman**'dan gelenler başı çektikleri için yine **Eskala**'dan başlasak önce Büyükdüz'de saat onlarda toplanılır; kısa bir horondan sonra **Çelike Boğazı**'na doğru yol alınır. Orada uzun süreli bir horondan sonra Çelike üzerinden, -delikanlılar önde hanımlar yine arkada olmak üzere- çok düzgün sıralar oluşturularak kemeçe eşliğinde türkülerle yavaş yavaş, sindire sindire, çimenleri eze eze **Ören Mezarlığı** geçilerek Kadırga karşısındaki tepede öyle bir horon kurulur ki, burada otçunun en güzel horonu oynanır. Buradan, -yine horon bozulmadan- Kadırga boğazından horon yerine çıkılır. Diğer obalardan gelenler kendi güzergahlarını takip ederek Kadırga tepesine ulaşırlar. Genelde önce **Aktaş** obasının otçusu, tepeden aşağı çok gü-

zel bir şekilde horon tepe tepe horon düzüne inerler. Arkadan **Yediharman**'dan gelen **Kasımağzı** köyü, davul-zurna ile Kadırga tepesinden horon düzüne öyle inerler ki, o coşku ve güzelliğe doyum olmaz! Köylerin, Kadırga'daki horon düzündü birbirlerini öyle bir karşılaşırları var ki; önce gelenler, arkadan gelenleri -horon halkumunun bir kenarını açarak- içlerine alıp kalplerine basarlar. Burada yan yana, omuz omuza dostluğun ve dayanışmanın en güzel örneğini verirler.

Kadırga'daki bu şenlik, iki üç saat sonra biter. Kadırga şenliği, otçu şenliğinin içinde bir bölümdür. Kadırga'da gençler / sevdalılar, birbirlerine pestil, mendil ve ayna gibi hediyeler alıp verirler. Kadırga'dan obalara dönüşlerden sonra obada o akşam, bir gün sonrası, -hele hava güzel olduğunda. 2-3 gün daha- bu eğlence devam ederek sona ererken gelecek senenin otçusu ümitle beklenir.

Bu güzel ve enfes geleneğe ne demeli, nasıl tarif etmeli?..Anlattığımız bu geçmişin otçusu ile bugünün otçusu karşılaştırıldığında, -elbette benzeyen ve benzemeyen tarafları olmasına rağmen- otantik değerlerinden bazılarını kaybettiği görülür. Teknolojinin getirdiği refahın, bu kaybın asıl sebebi olduğunu teslim edelim.

Bazı değerler, lezzetler ve coşkular vardır ki, onları zor şartların ve imkânsızlıkların oluşturduğunu unutmayalım.

Nice otçularda buluşmak ümidiyle...□

Otçuda, çalgılar eşliğinde horon tepe tepe guruplar halinde/topluca pazar yerine inilir

Rsm.: Mustafa Atalar

Abdullah Gülay
gulayabdul@hotmail.com

FOLDERE KÖPRÜSÜ

Eskiden yaylalara yaya olarak gidilirdi. Arkada taşınan yüklerle yürünen bu yollar, inişli çıkışlı, dar patikalar biçiminde olduğu için üzerinde yürümek, hayvanları yürütmek bir hayli güç olurdu. Bu yolculuk “konar-göçer” biçiminde, yaylanın uzaklığına göre; iki, üç, hatta dört gün sürerdi. Yayla yollarında yaşanan hikâyeler, günümüz için gerçekten hikâye oldu! Hem de öğrenilemeden unutulmuş hikâyeler..!

Çünkü bu yollarda ve dağlarda yaşananlar önemsenmedi, araştırılmadı, derlenemedi; ölen yaşlı çınarlarımızla birlikte toprak oldu ve unutuldu gitti. Oysa yayla yolları ve üzerinde yaşananlar, **“İpek Yollarında”** yaşananlar kadar önemli ve uzun bir belgesel veya kapsamlı bir kitap olabilir.

Göç yolculuğu gibi temmuz ayında da insanlar, **“Otçu Şenlikleri”** için büyük bir heyecanla yine bu yollara dökülür; yaya olarak yaylalardaki “Oba”lara ulaşırlardı. Tabi bu yolculuk, deyimmin tam anlamıyla **“güle oynaya”** **“Şenlik yürüyüşü”** şeklinde özel usul ve gelenekler çerçevesinde gerçekleşirdi.

Şenlik yürüyüşleri de ayrı bir araştırma ve belgesel konusu olabilirdi ama bu da mümkün olmadı. **“Otçu Şenlik Yürüyüşleri”** nin gelenekleri ve yaşanan hikâyeleri de onu yaşayanların ölmesiyle tarih oldu. Yazılan bir tarih değil; yazılmadan unutulmuş bir tarih...!

Bu dilek ve temennilerden sonra eski yayla yollarındaki şenlik yürüyüşlerinden birinde yaşanan hikâyeyi sizlerle paylaşmak istiyorum:

Otçu Şenliklerinde geleneksel olarak yol azıkları hazırlanır, en güzel giysiler giyilir, bir bayram heyecanı içinde sevdaşlar buluşur, arkadaş ve dostlar kol kola girer, gurbettekiler köydekilere kavuşur ve bu coşku ile sabah erkenden yola çıkılırdı. Çalgılar eşliğinde “yol havası” ile yürünür; uygun düzlüklerde horon halkaları kurularak oyunlar oynanırdı. Gerek kadınların, gerek oyuncu erkeklerin yeteri sayıda deneyimli yöneticileri olurdu. Atlı yöneticiler tarafından horon düzeni sağlanır, karışıklığa mey-

dan verilmezdi. Kimse bu yöneticilerin talimatlarına muhalefet etmezdi. Çünkü bu yürüyüş yılda bir kere gerçekleşen ve tekrarı olmayan bir açık hava tiyatrosu idi; bu ortamın tadını kaçırmaya kimse sebep olmak istemezdi. Zaten böyle kişilere iyi gözle bakılmazdı.

Bazen karanlık basıncaya kadar yayladaki obalara ulaşamayacağı düşünülecek düzlüklerdeki horon halkaları oyuncuların serzenişine rağmen erken dağıtılır, coşkunun doruğa çıktığı bu anlarda horoncuları oyundan koparmak bir hayli zor olurdu. Onlar da bu eksiği tamamlamak istercesine horonu bırakmaz, yol boyunca oynayarak giderlerdi.

1972 senesi Temmuz ayının ikinci Perşembe günü yine böyle bir yürüyüş sırasında, Kadırga Otçusu Foldere düzlüğündeki horon halkasını dağıtmış, yol

Horoncular dere suyunun içinde yüzünü gözünü silerken, kemençeci köprünün üstüne diz çökmüş, sesin daha iyi duyulması için kemençesini aşağı doğru sarkıtmış, suyun içindekilere horon havası çalmaya devam ediyor! Bir yandan da onlara sesleniyor: “- Bozmayın, Bozmayın! Oynayın, oynayın!..”

boyunca oynayarak **Foldere**’nin kenarına gelmişlerdi. Dereden karşıya geçilecek ama horon da bırakılmayacaktı...Peki bu nasıl olacaktı? Eğer horon bırakılırsa bir daha aynı coşkuyu yakalamak mümkün olmayabilirdi. Bu nedenle horoncular oyunu, çalgıcılar da çalmayı bırakmıyor, bekleyiş uzadıkça uzuyor, derenin kenarında yığılan insanların sayısı gittikçe artıyordu.

Foldere bu şekilde geçilebilirse üç saat sürecek bir tırmanış olacak ve Göğüsü Ormanları’nda yürünecekti...İsmi bizde saklı kemençeci ustası, köprünün girişinde kıvrak bir ritimle maniler söylüyordu:

“- Göğüsü’yuñ yolları / Gırsıñ ayaklarını / Havu deyus gocağa / Yeme da yaklarını...”

“- Haburadan görünü / Çaşuda mi-

nareler / Ben yârdan geçer miyim / Ey-gidi divaneler..!”

“- Göğüsü Ormanı’nda / Yanma güngenim yanma / Varımış başka sevdañ / Beni bilmiyu sanma / Ööle bi güne geldük / Babaña da inanma...!”

Derken, **“Köprüden oynayarak geçelim!”** sesleri yükselmeye başladı. Bunun üzerine oyuncular hiç düşünmeden kemençe eşliğinde horon oynayarak tek sıra halinde yan yana köprüye doğru dizilmeye başladılar. O zamanki köprü, üç tane kalasın birleştirilmesiyle yapılmış, iki kişinin yan yana zor yürüyebileceği genişlikteydi; korkuluğu da yoktu. Adım attıkça sallanıyordu. Horoncular çakırkeyif ve coşkuları zirvede olduğu için sallantıya dikkat eden de, aldırış eden de yoktu.

Horoncuların baş kısmı karşı kıyıya yeni kavuşmuştu ki dengesini kaybeden bir genç köprüden aşağı düştü. Düşerken her iki kolundaki arkadaşlarını da birlikte çekti; bu şekilde bütün oyuncular birbirini çekerek yaklaşık üç metrelik yükseklikten aşağıdaki Foldere’nin suyunu döküldüler. Bunun üzerine kenardan izleyenlerin kimisi korku çığlıkları atmaya, kimisi kahkahalarla gülmeye, kimisi de panik içinde sağa sola koşmaya başladılar...

İdareciler ortamı yatıştırmak ve insanları sakinleştirmek için yüksek sesle bağırarak:

“-Korkmayın,! Korkmayın! Bir şey yok! Bir şey yok! diyorlardı.

Horoncular dere suyunun içinde yüzünü gözünü silerken, kemençeci köprünün üstüne diz çökmüş, sesin daha iyi duyulması için kemençesini aşağı doğru sarkıtmış, suyun içindekilere horon havası çalmaya devam ediyor! Bir yandan da onlara sesleniyor:

“- Bozmayın, Bozmayın! Oynayın, oynayın!..”

Arkasından da bir mani:

“Zabahnı seriñine / Suda oynar balıklar / Ne bööle sevda gördüm / Ne bööle ayruluklar...”

Kenarda kahkahalar...□

MUSTAFA ALKUŞ

1972 yılında Şalpazarı ilçesi **Turalıuşağı** mahallesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Şalpazarı'nda tamamladı. 1986 yılında İstanbul'a geldi ve metal alanında çeşitli meslek dallarında çalıştı. 1992 yılında askerliğini tamamladı. 1994 yılında işe başladığı **Stoeger Silah Fabrikası**'nda halen tabanca bölüm sorumlusu olarak görevine devam etmektedir. Ayrıca otomat ve rovelver üzerine piyasaya iş yapmaktadır. Yöremizin kemençe üstatlarındandır. Halk oyunları ekiplerine de kemençe çalmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır. □
(Tlf.: 0535 865 66 01)

CESARETTİN YAMAÇ

"AĞASARLI CESİ"

1977 yılında Şalpazarı ilçesine bağlı **Dorukkiriş** köyünde dünyaya geldi. "Gebikçi" olan babasına değirmen işlerinde sürekli yardım ettiği için, değirmene yakın olan Geyikli Karaağaç İlköğretim Okulu'nda okudu. 1992 yılında -o da bir çok Ağasarlı gibi- gurbeti mesken edinmek üzere İstanbul'a yerleşti. Askerliğini sıhhiye er olarak 1998 yılında tamamladı. İş hayatına tekstil işlerinde başladı. Çocukluktan beri köy düğünlerinde, imecelerde otantik Ağasar türkülleri söylemekteydi. Bu yeteneğini daha profesyonelce kullanarak, 2010 yılında bir kaset çıkardı. İlk kasetindeki "**Şeker kız**" parçasıyla gönüllerde taht kurdu. 2011 yılında Hürriyet hanımıyla hayatını birleştirdi. Halen dernek gecelerinde, yayla şenliklerinde/otçularda, düğünlerde Ağasar türkülleri okumaya devam ediyor. □ (Tlf.: 0536 834 54 22)

ALİ YILMAZ

"MIRIZALÛ ALİ"

Ali Yılmaz, nam-ı diğer "Mırızalû Ali". 1956 yılında Şalpazarı ilçesi Simenli köyünde doğdu. 12 yaşlarda köyde keçi çobanlığı yaparken Ağasar'ın doğal güzelliklerinden, dağların manzarasından etkilenerek kemençe çalmaya başladı. Yaklaşık 44 yıldır kemençe çalıyor. Kemçenin yanında motosiklet tutkusu var. Eski ve sık sık bozulan bir motoru var. Ulaşım için arabanın şart olduğunu ancak araba alacak imkanının olmadığını belirtiyor.

"Zamanında kemençeyi milletin isteğine göre çaldık. İnsan ayrımı yapmadan çaldım. Kimsenin kalbini kırmadım. Bu yüzden bir yerlere gelemedik. Şimdi Trabzon'da veya başka bir yerlerde yolda kalsam, birilerinden 10 TL istesem kimse dönüp bakmaz." diye sitem ediyor ve ekliyor:

"Kemençede bir yerlere gelememenin vermiş olduğu kırgınlık dolayısıyla hayattan da biraz koştum. Bu nedenle evlenmedim. Köyde yeterli gelir olmadığından, evlilik de maddi sıkıntılar doğuracağı için cesaretim kırıldı."

Ali Yılmaz'ın kendine has türkülerinden bazıları şunlar:

Derin derin göllerin,
Dalduk dibine dalduk;
Habu gadar bollukta,
Gırk sene gozak galduk.

Tabakamın içinde,
Ne tütün var ne kağıt;
Alsam sevdüceğemi,
Yaşasam iki saat.

Ah ne olsak ne olsak,
Gıgılı horuz olsak!
Düşsek bolluk bi yere,
Dıbil dıbil oynasak.

Habu türkücü Ali,
Pek türkü beceremez;
Unun da bi huyu var,
Yosmadan vazgeçemez. □

Ağasar'dan bir genel manzara

Rsm.: Mehmet Yaşar

Rsm.: Neşat Bayraktar

Bu yaştaki münevver evlatlarını bir arada görebilmek, onları dîmdik ayakta seyredebilmek Ağasarlı asırlık Kadir Bayraktar dedemiz için büyük mutluluk olsa gerek... (Gökçeköy)

Halk, yöneticilerini hem sever hem de döver(!)... Nur yüzlü ninemiz, Üsküdar Belediyesi Bşk. Yrd. Av. Hilmi Türkmen'e; "Yanlış işler yaparsan, bak senin kulağını çekerim! Üstelik yanında başkan Mustafa Kara olsa da." der gibi... (Halk onları seviyor; onlar da, halkın sevgisini boşa çıkarmayacak güzel hizmetler sunuyor.)

Rsm.: Mustafa Atalar

"Eygidi eski günleriniz!.."

Üç bacı / üç arkadaş / Hem de yayladaş...

Hasan Keskin
salpazariegitimkultur@gmail.com

GERİ DURAN HAYAT(LAR)...

Mays 7'si şenitlerinde inekleri yıkama ve süsleme

O günden sonra Küçük Liman, hep sessiz ve sakin doldurulmayı bekledi durdu. Yıllar sonra üzerine yapılacak olan anıtta isimleri yazılanların arasında iki öğretmen kız kardeşin adı, **Hümeysra**'yı yaşama terkedip ölüme gidenler olarak her mayıs yedisinde, dilden dile, gönülden gönüle akıp gidecekti. Geri duran hayat(lar)ın özlemiyle...

Bu, o günün ve onların hikayesidir...

Kasaba, her zamanki canlı cıvıltılı halinden hiçbir şey kaybetmemişti hala. Uzun caddelerini birbirine bağlayan dar sokaklardaki hareketlilik, Beşikdağı'ndan güneş gibi serpiyen mis bahar kokuları, yaklaşan temaşanın habercisiydi o gün. Denizden kasabaya dönen insanlar, bu dar sokaklardan geçerek ana caddelere ulaşıyorlardı. Mayısın coşkulu havası, geleneksel deniz sefasıyla birleşmek üzereydi. Kasabadaki neşe, sanki havadan solunuyor gibiydi. Karadeniz, yılın her zamanında dalgalı ve rüzgarlı olur, ürürdü. Kendisini en yüksekte izleyen tepeden adını alan kasabanın, en güzel yeriydi sahili ve Küçük Liman'ı...

Kasabanın arkasını yasladığı sıradağlar, ardında yaşayan insanları saklamakla görevliydi sanki. Sanırsınız ki buradan öteye hayat yok, güzellik yok; herşey ufuk çizgisiyle sınırlı. Halbuki dağların ardı, sahilden derin vadilerle ulaşılan yamaçlarda, birbirlerine çok benzeyen, konuşkan, sevgi dolu ve eğlenceli ve bir o kadar da çileli hayatların sahipleri olan insanların diyarıydı.

Bugün geleneksel bir gündü ve her yıl aynı günde, sahilden üç yüz metre açıktan ve batıya doğru bir rotayla, delikli taşlar ziyaret edilir, dilekler tutulur ve çoluk çocuk sandal ve teknelerle deniz gezisi yapılırdı. Kasabayı uzaklardan ayıran sıradağlar, sarp yamaçlar ve derin vadiler bile, insanların akın akın bu geleneği yaşamaları için gelip sahili doldurmalarına mani olamıyordu.

O sabah olağan dışı bir şey yoktu. **Hümeysra** sabah dışarı baktığında, bir şeylerin sanki üstüne geldiğini ve de kalbinin

iyice daralmış olduğunu hissederek ürperdi. Kahvaltı yapmaya tahammülü yoktu; üniversite için gidilecek sekiz saatlik yolu vardı. Bu sıkıntıyı atmalıyım dedi içinden. Aklına gelen ilk şey, kız kardeşlerine gitmek oldu. Onların yanında kendini güvende hissedirdi. Her ne kadar aralarında çok fazla samimiyet olmasa da, garip bir rahatlıktı bu. Ara sıra dertleştikleri de olurdu.

Küçük Liman, kasabanın tam orta yerinden denize uzanan bir mendirek, iki büyük beton her mayıs ayında, geleneksel panayır gününde, muazzam bir halk kitlesi, buradan irili ufaklı motorlarla denize açılır, 45 dakikalık bir yolculuktan sonra delikli taşı dolanıp tekrar iskeleye dönerlerdi.

Kasabanın geniş caddelerini birbirine bağlayan dar sokakların birindeydi dükkan. Küçük ama sevimli bir yerdi burası. İki kız kardeş, iki öğretmen küçüğü açmıştı bu dükkanı. Bu türlü işlere meraklıydı. Büyük abla da, sağlık ordumuza öğrenci yetiştirdiği liseden kalan vakitlerinde kardeşine yardım ediyordu.

Hümeysra geldiğinde, ikisi de, sıkıldıklarından bahsedip gidebilecekleri yerler hakkında fikir yürütmekle meşguldü. Bir ara, "Motorla mayıs yedisi var." der gibi oldular; kabul görmedi...

Hümeysra, bu sohbetin ardından iyiden iyiye bir şeyler olacağını düşünmeye başladığında, ablası ona dondurma ısmarlama teklif etti. Bu karamsar hislerle, dondurma tekline cevap bile vermedi. Dükkandan çıktı, koşar adım oradan uzaklaştı. Hem bir arkadaşını görmek istiyordu hem de biraz hava alıp rahatlamaktı niyeti. Hissettiği gariplikleri birbiriyle ilintilemeye çalışarak, arkadaşıyla buluşacağı yerde epeyce bir zaman bekledi.

Ana caddeye merakla bakmaya devam ediyordu. Birden cadde ve sokak aralarında, insanların garip bir şekilde koşuşturmasını gördü. Ne olduğunu anlamaya çalışarak insanlara doğru hızla yürüdü ve kalabalığın ortasında kalakaldı. Her kafadan bir ses çıkıyor ve insanlar büyük ve geniş caddeler-

den, dar sokaklara, oradan da denize doğru koşuyorlardı. Müthiş bir feryat korosu, uğultu ve panik havası hakim olmuştu kasabaya. Koşuşturanlardan biri, "Gemi batmış, limanda!.." dedi nefes nefese. "Deliklitaş'a giden teknelerden ikisi batmış!.."

Hümeýra, önce sendeledi...Nerde olduğunu hatırlamaya çalıştı...Ardından, son hızla koşmaya başladı. Kedisine çarpan araca bile aldırmadan dükkana doğru koşmaya devam etti. İçinden, "Bizimkiler öyle yerlere gitmez; şenlikten bile haberleri yoktur." diye teselli etmeye çalıştı kendini. Ama yüreğiyle de baş edemiyordu; "Ya gittilerse?!"

Kasabanın sanki tamamı boşalmış, önce sahile oradan da Küçük Liman'a akın etmişti. **Hümeýra** nefes nefese dükkana ulaştı. Önce kapının önünde duran çantalarını gördü kardeşlerinin; ardından kapıya hızlıca dayandı ama kilitliydi. Hemen sahile yöneldi, nereye gittiğini bile anlamadan; başında hissettiği uğultuyla birlikte kendini sahilde buldu. Bir anda karşısında abisini gördü. İrkildi, beklemiyordu. "Ablamlar!" dedi ikisi de...

Deniz hırçın ama kaptanlar tecrübeleridir Karadeniz'de. Böyle günlerde, aşırı kalabalığa rağmen, tedbiri elden bırakmazlar. Ne yazık ki bu sefer, öyle bir ihmaldi ki onları bağlayan; acısını dünyanın öteki ucundan hissedenler oldu. Böyle bir mahşere, kasaba tarihi hiç tanık olmamıştı. Tekneler, yakın aralıklarla seyrettiklerinden, yolcu sayısı da normalden çok fazla olunca, ani manevralarda çok yüksek dalgalar oluştu. Kalabalık, daha çok kadın ve çocuklardan oluşuyordu ve çoğu da yüzmeyi bilmiyordu.

İlk tekne, hafif savruldu önce. Kaptan daha durumu anlamadan, arkada oturan yolcular panikledi ve tekne bu sefer karşındakine yandan bindirdi. Durumu kurtarmak için tecrube gerektiği belliydi. Ama en az bulunan şey de oydu o anda; panik içindeki yolcuların teknenin diğer tarafına yığılmaları kaçınılmaz sonu getirmiş, iki tekne de aynı anda yolcularını denize dökmeye başlamıştı.

Kıyıda bekleyenler, bir gariplik olduğunu sezdiler ve hemen hiç düşünmeden suya atlayanlar ve teknelere doğru yüzenler oldu. Diğer tekneler de duruma müdahale ettiklerinde,

O günden sonra Küçük Liman, hep sessiz ve sakin doldurulmayı bekledi durdu. Yıllar sonra üzerine yapılacak olan anıtta isimleri yazılanların arasında iki öğretmen kız kardeşin adı, **Hümeýra**'yı yaşama terkedip ölüme gidenler olarak her mayıs yedisinde, dilden dile, gönülden gönüle akıp gidecekti. Geri duran hayat(lar)ın özlemiyle...Ruhları şâd, mekanları cennet olsun.

teknelerden biri suda alabora olmuştu bile. Bir can pazarı başlamıştı denizin ortasında. Bağırانlar, yardım isteyenler, yarındakine sarılanlar...Burada artık, yaşamdan gayri her şey vardı.

Zaman sonra deniz, hiçbir şey olmamış gibi dümdüz ve sakindi. Alacağını almış, sanki rahatlamıştı. Kurtulanlar, kurtulduklarına sevinemedi bile. Az önce denizde yaşanan mahşer, şimdi sahilde ve hastanede yaşanıyor. Koca kasaba, büyük bir düzlüğün ortasında beşik gibi sallandı. Çevresiyle birlikte nice yürekleri de sarsarak, denizin maviliğinin tam bir çaresizliğe dönüşüne şahit oldu.

Hümeýra, abisine sınıksız sarıldı. Aslında şehirde oturan adam, tam da o anda inmişti otobüsten. Kız kardeşleriyle ablasıyla alışveriş yapacaklardı, sözleşmişlerdi. Hümeýra'nın bundan haberi yoktu. Ama bu garip tesadüfün bile, aslında kaçınılmaz son için bir işaret olduğunu düşündü bir an. "Ablamlar gitmezler." Diyebildi; "Onlar bana gideceklerini söylemediler, yoksa söylerlerdi..." diye düşündü. Oysa onlarla beraber kalsaydı dükkanda, kendisi de şimdi bu ölüm denizinde olacaktı.

"Ablamları görmüşler; ölmüşler; denizden ilk onları çıkarmışlar." dedi arka arkaya genç adam. Bu söylenenler, **Hümeýra** için hatırladığı son şeydi ayılana kadar. Hemen hastaneye koşular bir umutla. Herkes kendi derdine düşmüş, ortalık tarifsiz bir koşuşturmayla karmakarışık haldeydi. İnsanlar ne yapacağını bilemez durumda birbirlerinden haber almaya çalışıyorlardı.

Önce büyük ablasını gördü **Hümeýra**; sarıldı ama artık çok geçti...Garip bir cesaret gelmişti genç kıza. Ardından küçük ablasının üzerine kapandı, nefes aldığını hissetti. Son bir çığlıkla doktorlara seslendi, ama nafile...Göğsünde kalan son nefesini, **Hümeýra**'nın kucağında vermişti genç kız.

Sonra...Sonrası, dinmeyen acı olarak hala yanı başımızda kocaman bir boşluk...Ölenle ölmeyen derler, ama acısıyla yaşıyor. İliklerinde acı ve hasret tüten bir bedeni, bir ömür taşımak çok zordur.

Kardeşinin hatırası, okulunun adıyla yaşıyor. O, kardeşleri ölüme giderken geri duran bir ömrün sahibi olacağını bilemezdi. Ama biliyor ki; hatıralar ve pişmanlıkların gölgesi uzun olur. Bir ömür insanın peşini bırakmazlar...

O günden sonra Küçük Liman, hep sessiz ve sakin doldurulmayı bekledi durdu. Yıllar sonra üzerine yapılacak olan anıtta isimleri yazılanların arasında iki öğretmen kız kardeşin adı, **Hümeýra**'yı yaşama terkedip ölüme gidenler olarak her mayıs yedisinde, dilden dile, gönülden gönüle akıp gidecekti. Geri duran hayat(lar)ın özlemiyle...

Ruhları şâd, mekanları cennet olsun.□

Mehmet Yaşar

AĞASAR YÖRESEL KIYAFETLERİ GÖZ KAMAŞTIRDI

Ağasar bayan kıyafeti, Harun Özdemir başkanlığındaki ŞALFED yönetiminin girişimiyle, 08.09.2008 tarihinde tescil ettirilerek resmi patent belgesi alınmıştır.

Şalpaزاری Kaymakamlığı ve Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı (DOKA) işbirliği ile gerçekleştirilen ve Şalpaزاری ilçesi Halk Eğitim Merkezi tarafından yürütülen, “Geçmişten Geleceğe Ağasar Kültürü Projesi” kapsamında 2’si ilçem merkezi, 2’si Geyikli Beldesi’nde olmak üzere 6 yerde dokuma ve giyim kursları açıldı. Bu kurslarda toplam 120 kursiyere yöresel el sanatları ve giysi üretebilecek beceri kazandırıldı. Yöresel kıyafetler ve el sanatları kursunun toplu sergisi 09 Mayıs 2012 Çarşamba günü Şalpaزاری İmam-Hatip Lisesi salonunda sergilendi. (İlçe merkezinde açılan ve Eylem Yazıcı’nın öğreticiliğini yaptığı takı kursunda üretilen takılar da aynı salonda sergilendi.)

Serginin açılışını Beşikdüzü Kaymakamı ve Şalpaزاری Kaymakam Vekili Alaattin Aktaş yaptı.

Açılış törenine Şalpaزاری İlçe Emniyet Amiri, Şalpaزاری İlçe Milli Eğitim Müdürü, Beşikdüzü İlçe Milli Eğitim Müdürü, Şalpaزاری Halk Eğitim

Merkezi Müdürü, Vakfıkebir Halk Eğitim Merkezi, Tonya Halk Eğitim Merkezi Müdürü ve diğer bazı daire amirleri, kursiyerler ve vatandaşlar katıldı. Sergiye ilgi büyüktü.

Kaymakam **Alaattin Aktaş** yaptığı konuşmada; Şalpazarı'nın zengin bir kültüre sahip olduğunu, dünyanın hiçbir yerinde olmayan yöresel kıyafetle-

rimizin her yerde kabul gördüğünü ve her aileye ekonomik getirisi olabileceğini, ilçe yönetiminin acilen bu konuya el atarak pazarını bulup her eve para girerek göçün de önlenebileceğini söyledi.

Beşikdüzü Kaymakamı ve Şalpazarı Kaymakam vekili **Alaattin Ak-**

taş; kurs öğreticileri, **Fatma Beldüz, Hanife Beldüz, Emine Kekeçoğlu, Sevim Alıcı, Emine Yamaç** ve **Havva Atalar**'a hazırlanan plakette vererek, çalışmalarından dolayı kendilerine teşekkür etti ve burada sergilenen her şeyin çok güzel olduğunu belirtti. (Resimler: **Mehmet Yaşar**)

Tipik Ağasar kadınları ve çocukları

EY

EY

Merhum "Sofü kız" teyzemiz maziyi süzerken... (Sayıncataak)

Yaylada tuvalet ihtiyacı bazen ciddi bir sorundur...

NB

NB

"Bakmayın hali perişanma; dimdik ayaktaayım hala..."

Merhum Sulbiye Aydın. / Hava tahminlerinde hiç yanılmadı...

MY

HK

Yaylanın çimeninde keşkek ziyafetine hazırlık

AĞASAR YEMEKLERİ

Her tarafta başladı,
Bir organik modası;
Biraz konuşacağım,
Yine geldi sırası.

Doğal olan şeylere
Organik dersiniz siz;
Tarlalardan toplayıp
Sofrada yiyorduk biz.

Neler yedik büyüdük,
Birazcık anlatayım;
Unutanlar var ise
Hemen hatırlatayım.

Bizde var gücükten,
Bir de vardır baldıran;
Seni unutur muyum,
Şifa kaynağı sırgan?

Sırgana lezzet verir,
Bol olsun sarımsağı;
Soğuk sırgana konur,
Taze sütün kaymağı.

Sabah kahvaltısında
Kiraz turşusu yeriz;
Pezük turşusu küsme,
Seni de çok severiz.

Fasülye turşusunu,
Getiririz sofraya;
Haşlarız da patates,
Koyarız da ortaya.

Ezertereye bakın,
Nasıl yeşil duruyor!
Anam onu haşlayıp
Tavada kavuruyor.

İmansız peynir ile
Yapılır bizde yağlaş;
Sünmesinin zevkine
Doyulmuyor arkadaş!

Galdiriğin kurulur
Çokta güzel turşusu!
Kışa hazırlık için
Yapılırdı kurusu.

Dini günlerimizde
Yufka açılır bizde.
Yayla çökelekleri
Nasıl kızarır közde!

Murçuk kavurmasını,
Biz hiç unutamayız ;
Lahana çorbasını,
Yemeden duramayız.

Keşkek içinde etin
Kemiği bile erir;
Doyumsuz lezzeti var,
Bünyeye kuvvet verir.

Kızgın saçın üstünde
Çöreği pişirirdik;
Cırtta biraz lükstü,
Bulursak sevinirdik.

Olsa içilmez miydi,
Taze yayık ayrıanı?
Bin kez ayıplıyorum,
Aslını unutanı! □

Murteza Bayraktar
(20 Ocak 2010)

Resimler: Mustafa Atalar, Kamil Bayraktar,

murtezabayraktar@hotmail.com

ALİ KURUKIZ

Ali Kurukız, Şalpazarı ilçesi Kasımağzı köyünde dünyaya gelmiştir. Doğum yılı tam olarak bilinmemekle birlikte 1976 yılında, 97 yaşında vefat ettiği söyleniyor. Yaklaşık 1.70 cm boylarında ve esmer görünümlüydü. İki kez evlenmiş ve bu evliliklerden bir kız, bir erkek çocuğu dünyaya gelmiştir.

Ali Kurukız taş ve ahşap ustalığı ile doğduğu köyüne, Şalpazarı, Tonya ve Maçka'ya damgasını vuran insanlarımızdan biridir. Hiçbir çıraklık ve kalfalık eğitimi almadan kendi yeteneği ve dehası ile kendi kendini yetiştirmiş ve yöremizde pek çok tarihi esere imzasını atmıştır.

Ali Kurukız'ın sanata başlaması ise şöyle olmuştur: Kendine bir ev yaptırmak isteyince bu iş için Tonya'dan ustalar bulur ve onlarla anlaşır. Fakat ustalar bir türlü gelip evi yapmazlar. Bunun üzerine ustalara kızarak kendi evini yapmaya başlar ve bir süre sonra evin yapımını tamamlar. Evin yapımı bittikten sonra daha önce anlaşmış olduğu ustalar gelir ve evin yapılmış halini görürler ve hayran kalırlar. Evi hangi ustanın yaptığını merak ederler. **Ali Kurukız** da kendi başına yaptığını söyleyince ustalar iyice şaşırırlar ve madem böyle ev yapacak kadar ustaydın o zaman neden bize yaptırmak istedin derler. Ali usta, kendi evini yaparken hem kendi yeteneğini keşfeder hem de diğer ustaların hayranlık ve takdirlerini kazanır ve kendine güveni artar.

Böylece ustalığa adım atar ve yıllarca durmadan, yorulmadan çalışarak sanatını ilerletir.

Ali Kurukız, Şalpazarı'nın ilk taş ustasıdır ve aynı zamanda iyi bir marangozdur. Normal taş ustalarının anlayamadığı ve kendine özgü bir ustalığı vardı. Duvara taşları yerleştirmedeki ma'rifeti mükemmeldi. Eserlerindeki sağlamlık ve kalite bunun kanıtıdır. Ali Kurukız'ın ustalığını bugün değerlendirecek olursak, o günün şartlarına göre iyi bir mimardır diyebiliriz. Kağıt üzerinde plan ve proje çizmeden çalışmasına rağmen yapmış olduğu eserlerinde milimetrelilik hatalara bile yer yoktur. İşini çok ciddiye alan bir ustaydı. Yanında çalıştırdığı ustaların yaptığı küçük bir hatayı bile affetmezdi. Bu yüzden onun yanında çalışanlar kendisinden çekinirlerdi.

Ali Kurukız, inşaat ustalığı süresince yanında çalıştırdığı çırak ve kalfalara ustalık öğretmiş, köyünden ve yöresinden pek çok kişiyi usta olarak yetiştirmiştir.

Ali Kurukız'ın eserlerinden bazıları şunlardır: Kasımağzı Köyü Camii, Düzköy Camii, Şalpazarı ilçe merkezindeki Büyük Cami, Tonya Merkez Camii, Dorukkiriş Camii. Bunlarla birlikte Şalpazarı'nın diğer köylerinde, Maçka'da ve Tonya'da da birçok eseri vardır.

Ali Kurukız'ın mimari eserleri üniversite öğretim üyeleri tarafından incelenmiş ve ustalığı üniversitelerde tez konusu olmuştur. **Ali Kurukız**'ın mimari eserleri devlet görevlilerinin de ilgisini çekmiştir. Kasımağzı Köyü İlköğretim Okulu'nun açılışını yapan Trabzon valisi, açılış töreninden sonra köy camiini incelemiş, gördüğü mükemmel taş işçiliği karşısında hayranlığını ifade etmiş ve bu eseri yapan usta hakkında bilgi istemiştir. Köyün ileri gelenleri de caminin mimarı **Ali Kurukız** hakkında Trabzon valisine bilgi vermişlerdir.

Gelecek nesillerin, geçmişte yetişen ve iz bırakan insanları tanınması için tarihe bir not düştük. **Ali Kurukız**, Kasımağzı köyünde ve Şalpazarı ilçesinde iz bırakan biri olarak adı hep saygıyla anılacaktır. Üstadımıza yapmış olduğu ve bize miras olarak bıraktığı eserlerden dolayı minnettarız. Allah mekanını cennet eylesin. □

Ali Kurukız, Şalpazarı'nın ilk taş ustasıdır ve aynı zamanda iyi bir marangozdur. Normal taş ustalarının anlayamadığı ve kendine özgü bir ustalığı vardı. Duvara taşları yerleştirmedeki ma'rifeti mükemmeldi. Eserlerindeki sağlamlık ve kalite bunun kanıtıdır. Ali Kurukız'ın ustalığını bugün değerlendirecek olursak, o günün şartlarına göre iyi bir mimardır diyebiliriz.

OSMAN KARACA

Hacı Osman ve Ayşe Karaca'nın üçüncü çocuğu olarak 1912 yılında Kasımağzı köyünde dünyaya geldi. Eski adı Şarlı olan Beşikdüzü nüfusuna kayıtlı. Okuma yazmayı sübyan mektebinde öğrendi. Askerliğini Sivas Şarkışla ve İstanbul Gülhane'de yaptı. Ayşe Bayram ile evlendi ve 8 çocuğu dünyaya geldi. İleri görüşü ve önder kişiliği ile kendini genç yaşta gösterdi.

1938'den 1954'e kadar kesintisiz 16 yıl Kasımağzı köyü muhtarlığı yaptı. Demokrat Parti kurulduktan sonra partiye üye oldu ve DP Şalpazarı bucak başkanlığı yaptı. Kasımağzı Köyü Cami Yaptırma Derneği'ni kurdu ve başkanlığını yaptı. Trabzon valililiğinden 40 bin köyün adresini aldı ve köy muhtarlarına cami yapımına katkıda bulunmaları için mektup yazdı. Ancak beklediği ilgiyi bulamadı. Köy değirmeninin ve değirmen bendinin yeniden yapılmasına önderlik etti.

1954 yılında Tonya'nın ilçe yapılması için verilen yasa teklifinde Ağasar deresinin doğu yakasında yer alan köylerin Tonya ilçesine dahil edileceğini öğrenir öğrenmez, ilgili köylerin muhtarlarından imza toplayarak Ankara'ya

gitti ve yasa teklifini veren milletvekilleriyle görüşerek coğrafi şartlar gereği bu köylerde yaşayan halkın idari ve hukuki işlerini yürütmek için Tonya'ya gitmelerinin zor olduğuna ve Vakfıkebir'e bağlı kalmalarının daha uygun olacağına milletvekillerini ikna ederek ve yasa teklifinin değişmesini sağladı.

Meclis Başkanlığı'na dilekçe yazarak muhtarların sorumluluğunda olan evlilik kaydı, doğan çocukların nüfusa kaydı ve ölenlerin nüfus idaresine bildirilmesi işlemlerinin muhtardan alınarak aile reislerine verilmesini teklif eder. Bu teklif dikkate alınarak yasa değişikliği mecliste kabul edildi.

Eğitimin önemini kavrayarak henüz köyünde okul bile yokken çocuklarını okutarak köy halkına önderlik etti. Çocuklarından ikisi öğretmen diğeri öğretim üyesi oldu.

Köyünde ve yöresinde tanınan, sevilen ve saygı duyulan bir kişi olarak köyünün çıkarlarını korumak için çalıştı. Komşu yayla sakinleriyle arada çıkan sınır anlaşmazlığını mahkemeye götürerek kazandı. Civar köylerden bazı toprak sahiplerinin, yayla yollarını kapatmaları üzerine mahkemeye giderek yol davasını da kazandı.

Ağasar Deresi'ne, su ile çalışan ve tokmak adı verilen kendir işleme tesisi kurdu.

Köyüne yol getirmek için yol güzergahı ölçüm ve çizim çalışmaları yaptı. Ağasar Deresi üzerine elektrik santrali kurup köyüne elektrik enerjisi getirmek amacıyla su kanalı yapımı için kazı çalışması da başlattı. Ancak hayallerini gerçekleştirmeye ömrü yetmedi.

Yaylada Kısırkayası'nın arkasında bulunan suyu yaylaya getirmek için Mile yaylasının ileri gelenleriyle anlaştı ve Görele'ye giderek çömlek boru yaptırmak için sipariş verdi. Ne yazık ki o yıl yakalandığı karaciğer kanserinden genç denebilecek bir yaşta 1963 yılında hayata veda etti ve bu projesini de gerçekleştiremedi. (Ölümünün üzerinden yaklaşık elli yıl geçmesine rağmen adı geçen yaylanın su sorunu hala çözülememiştir.)□

Osman Karaca(ayakta sağdan ikinci)/ Bucak md.,karakol komutanı ve ilkokul öğretmeniyle birlikte...

Araştırma: Adem Karaca (Bilgi destek: Tuncay Karaca) / Resimler: Dernek arşivi

KALAYLIOĞLU HAFIZ

(MUHAMMET KALAY)

Şalpazarı-Sayvançatak köyünde 1907 yılında dünyaya geldi. Babası **Hüseyin Kalay**, annesi **Zekiye**'den doğma olan **Hafız Muhammet Kalay**, o günün koşullarında /çağın verdiği imkanlar doğrultusunda eğitilip öğretilmeye yönlendirildi. Belli yaşa geldikten sonra Kur'an okumaya yönlendirildi ve kısa zamanda hafız oldu. Aynı zamanda Şalpazarı'nda ilkokula da devam etti.

Arap alfabesiyle başladığı eğitimini aynı doğrultuda devam ettirdi. Türkçe'yi ve Osmanlıca terimleri çok iyi derecede kullanmaktaydı. Harf devriminden sonra latin alfabesini çok kısa süre içinde çözerek yeni Türkçeyi de iyi derecede kullanmayı başarmıştır. Aynı zamanda latin alfabesinin kullanılmasında da çevresine faydalı olmuş, adeta bu inkılabın öncülüğünü de üstlenerek değişimin önemini

topluma anlatmayı görev bilmiştir. Çağdaşlığın liderliğini yapmış ve topluma faydalı olmaya özen göstermiştir.

Askerliğini süvari olarak yapmıştır. Tüm hayvanları çok seven birisi olmakla birlikte atlara karşı büyük bir sevgi taşımakta idi. Bu at sevgisi ve ilgisi, askerlik dönüğü de devam etmiş ve yörenin en iyi atıcısı unvanını almıştı. At, hayatının bir parçası olmuştu. Artık onun için atsız yaşamak ızdırap olmuştu. Memleketimizin en meşhur atlarını yetiştirmiş ve bu sayede ünlenmiştir. Davulla horon oynayan al atı, hala hafızalardan silinmemiş ve konuşulmaya devam etmektedir. Bu at sevgisini de çevresine, ailesine ve topluma aşımıştır. Öte yandan yük taşımacılığının ve ulaşımda atın kullanılmasının önderliğini de yapmıştır.

"**Kalaylû Hafız**" namıyla anılan **Muhammet Kalay**, aynı zamanda çok genç yaşta terzilik sanatını da öğrenmiş; yöremizin en iyi terzisi olarak çevresine takım elbisenin getirilmesinde öncü olmuştur. Ağasar'da bayan kıyafetlerinin üzerlerindeki motifler de, Kalaylû Hafız Muhammet tarafından yapılan eserlerdendir. Yeni buluşlarıyla çevre modasının da öncülüğünü yapmıştır.

1937 yılında Sayvançatak köyüne muhtar olmuştur. Bu hizmet süreci 1948'e kadar devam etmiştir. Yöresinin çağdaşlaşması, gelişmesi ve uygar bir toplum olması için çaba sarf etmiştir. Yöresine hizmet getirebilmek için devamlı devletle işbirliği içinde olmuş ve birçok hizmetin öncülüğünü yapmıştır.

Yolun olmadığı yere medeniyetin gidemeyeceğini çok iyi biliyordu. Onun için sahil yolunun ilçemize gelmesi ve ilçemizden yukarı devam etmesi için -çevre köyler ile iştişareler ederek- bugünkü yapılmış yolun başlamasının öncüsü olmuştur.

Kendi öğretimini Şalpazarı İlkokulu'nda bitirmişti. Ancak içinde, köyüne bir ilkokul yaptıramamasının acısı yaşamaktaydı. Köye yapılacak olan okulun, bazı nedenlerle, çevre köye gitmesini de içine sindiremiyordu. Bununla birlikte köyümüz çocuklarının buralardan faydalanmasını da sağlamıştır. Eğitim ve öğretime büyük önem vermesindendir ki, -yörede henüz adet olmamasına rağmen- iki kızını da okula gönderen yine kendisiydi. Yakın bir arkadaşının; "Kızlarını okula vermişsin. Artık sevdalarına

İkamet ettiği ev ve çevresi (Dün)

İkamet ettiği ev ve çevresi (Bugün)

mektup yazmaya başlarlar...” demesi üzerine; “Yazsınlar; gizli sevdalık edip el ile haber yollayıp durmalarından daha iyidir.” şeklinde karşılık vermiştir.

Devletle barışık yaşamayı başarmış, birçok devlet temsilcisi ve bürokrati evinde ağırlamayı da görevleri arasında saymıştır. Bugün dahi mevcut olan evini modern mimari ile yaptırmış ve gelen misafirlerini burada ağırlamıştır. Bu tarihi evde, devlet adamlarının yanında birçok siyasetçi yi de konuk etmiştir.

1950’li yıllarda kısa süreli bir gurbet hayatı olmuş, yöremizden göç edip giden halkımızın yaşadığı yerlere...Buralarda belli bir süre terzilik yapmış ve oraldaki hemşehri ve dostlarına da hizmet etmiştir.

Gurbet dönüşünde, Düzce’den çok meşhur ve çok rahvan yürüyen bir kısırak atı alarak beraberinde getirmiştir.

Sevenleri, onun dönüşünü dört gözle beklemişlerdir. Dönüşü, çevremizin ve köyümüz halkını çok memnun etmiştir. Medeni duruşu, çevreyle olan bağlantısı ve her şeyden önemlisi insanları sevmesi, sayması, hoşgörürüsü, bilhassa gençliğe çok önem vermesi öne çıkan özelliklerindendi. Gençlerin iyi yetişmesini, iyi eğitilmesini arzu eder ve onların bu ülkenin geleceği olduğunu çevresine an-

Medeni duruşu, çevreyle olan bağlantısı ve her şeyden önemlisi insanları sevmesi, sayması, hoşgörürüsü, bilhassa gençliğe çok önem vermesi öne çıkan özelliklerindendi. Gençlerin iyi yetişmesini, iyi eğitilmesini arzu eder ve onların bu ülkenin geleceği olduğunu çevresine anlatmaya çalışırdı. Atatürkçü, modern, çağdaş düşünen, dini de çok iyi bilen, sevilen ve sayılan bir şahsiyetti.

latmaya çalışırdı. Atatürkçü, modern, çağdaş düşünen, dini de çok iyi bilen, sevilen ve sayılan bir şahsiyetti.

1960 ihtilalinden sonra tekrar muhtar oldu. Amaçlarının birçoğunu bundan sonra gerçekleştirmeyi hedefledi. Çok arzu ettiği ilkokulun, köyüne yapılmasını sağladı. Çünkü kalkınmanın eğitilmiş toplumla olacağı inancını taşımaktaydı. Yarım kalan araba yolunun tamamlanması için çaba harcadı. Hiç olmazsa yakın bir yere kadar ulaşmasının öncülüğünü yaptı. Komşu köylerle ve muhtarları ile devamlı ittifak halindeydi. Çevreden gördüğü desteği yolun yapımında kullandı.

Sağlık sektörüne çok önem verdi. İlk fırsatta köyüne hemen bir ebe evi yaptırdı. Köyün ve köylü kadınların sağlıklı yaşamasını ve sağlıklı, bilgili kişiler elinde doğum yapmasını sağladı.

Devleti temsil edenlerle çok iyi uyum içindeydi. Çok güçlü bir hafızası vardı. Türkçeyi çok iyi konuşuyordu. İzah ve ikna kabiliyeti güçlüydü. Yörenin zaruri ihtiyaçlarının neler olduğunu iyi tespit edip isteklerini ona göre dile getirirdi.

Tarihi çok sever ve çok okurdu. Atatürk’ün nutkunu, hafızlığı gibi ezberlemişti. Bazı Osmanlıca kelimeleri

Çok sevdiği rahvan atlarından birisi

Türkçeye tercüme ederek anlatırdı. Çok güçlü bir Cumhuriyetçi ve Atatürkçü idi. İstiklal Savaşı’nın nasıl kazanıldığını, milletin azim ve kararlılığını topluma sohbetlerle anlatırdı. Sohbetleri çok dikkatli dinlenirdi. Yaşlanınca köşesine çekilmedi; gençleri mutlaka eğitimlerine devam etmeleri ve yüksek tahsil yapmaları için yönlendirdi. Bugünü görmek çok isterdi ama nasip olmadı. Bugün yöremizden, devletin her kademesinde onun arzu ettiği gençlik ve eğitilmiş insan görülmektedir.

Yolun yapılması ve ulaşımın yöremize gelmesi ile ziraatte de önemli gelişmeler oldu. Bilhassa fındık üretiminin de yörede yine **Kalaylı Hafız** tarafından başlatılması ve geliştirilmesi sağlandı.

Ne yazık ki, 1987 yılında yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak 21 Aralık 1991 tarihinde hayata veda etti. Ölümünden sonra onun nasıl bir kayıp olduğu, tanıyanlar tarafından hep dillendirilmektedir. “**Kalaylı Hafız**” **Muhammet Kalay**’ın doyumsuz sohbetleri, onu bilen halkımız tarafından özlenmekte ve onun yöreye verdiği kültür ve anlayış hala konuşulmaktadır.

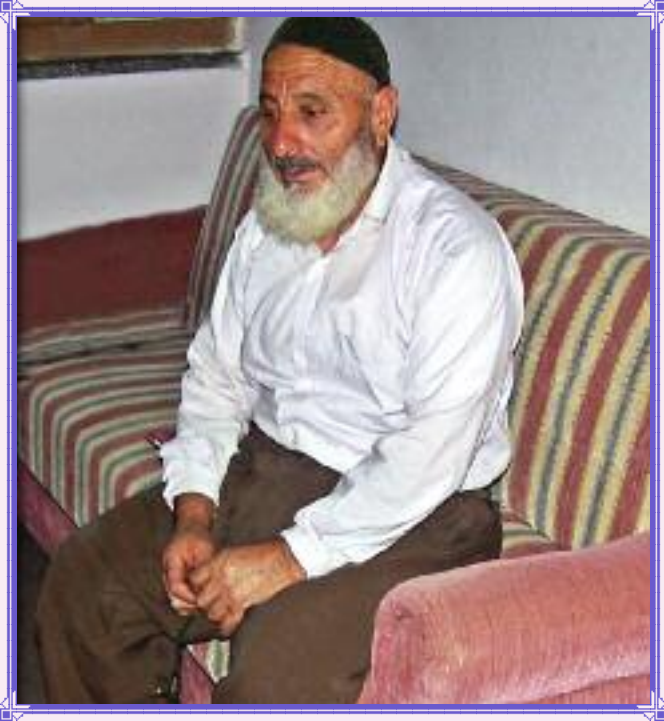
Üzüntü ile belirtiyim ki, onun bıraktığı eserine gerektiği şekilde sahip çıkılamadı. Köyünün mutlaka bir eğitim merkezi olması gerektiğini arzu ederken -büyük sıkıntılarla yaptırdığı- okulu yıkıldı. Öğretim veren mevcut okulun da kapatılmasının önüne geçilemedi. Soso-ekonomik ve politik koşullar, bütün Ağasar yöremize -maalesef- bu tür acıları tattırmaktadır. □

Resimler: Baki Kalay arşivi

(*):1945 yılında Şalpazarı-Sayvançatak köyünde doğdu. “Kalaylı Hafız”ın oğludur. / İlkokulu Simenli ve Şalpazarı Merkez İlkokulu’nda okudu. Ortaokulu Beşikdüzü’nde okudu. 1968-1969 Beşikdüzü Öğretmen Okulu mezunu. / Çeşitli yerlerde öğretmenlik yaptı ve bir süre sonra kurum değiştirerek İş Bankası’na geçti. Çeşitli şubelerde çalıştı. 1994 yılında İş Bankası A.Ş. Beyoğlu Şubesi’nden emekli oldu. / Birçok sivil toplum kuruluşlarında hem kurucu oldu hem de görev yaptı. Karadeniz/Ağasar kültürünün bölge dışına çıkartılmasında öncülük yapan arkadaşlarıyla daima birlik beraberlik içinde oldu.

Araştırma-İnceleme:
Baki Kalay (*)

ABDULLAH KURUKIZ

Tarihimizde önemli yeri olan taş yontuculuğu mesleği, gelişen teknolojinin ilerlemesi sebebiyle unutulmaya yüz tutmuştur.

Taş yontuculuğu ile, Türk kültür ve sanat hayatında önemli yeri olan ve mimari açıdan estetik, zevk ve heyacanımızı yansıtan camiler, köprüler, çeşmeler, konaklar vücuda getirilmiştir.

İşte bu unutulmaya yüz tutmuş taş yontuculuğu ustalarından biri olan (Ahmet) **Abdullah Kurukız** ustayı sizlere tanıtmaya çalışacağız.

1943 yılında Şalpazarı ilçesi Kasımağzı köyünde doğmuş olan ustamız, yaşamının büyük çoğunluğunu köyünde geçirmiştir. Abdullah Kurukız, gençliğinde hafızlık eğitimi görmüştür. Kendine yetecek kadar okur yazarlığı vardır. Askerlik öncesi köyünde tarım ve hayvancılıkla uğraşmıştır. Askerlik sonrası taş ustalığına başlamıştır. (Vatani hizmetini 1967’de İzmir Bornava’da muhabereci olarak yapmıştır.) Trabzon Fatih Devlet Hastanesi’nde taş ustası olarak çalışmıştır.

Ustamızın gurbet hayatı pek olmamıştır. Memleketinde taş ustalığı yaparak geçimini sağlamıştır. Herhangi bir yerden emekliliği yoktur.

Zamanın şartlarına bağlı olarak köyde tarım ve hayvancılık dışında taş işçiliği ve hızarıcılık meslekleri vardı. Kendisinin taş işçiliğini seçmesinin sebebi ise, köyde bir çok usta yetiştiren değerli **Ali** ustanın damadı olmasıdır. Evlendikten sonra Ali ustanın isteği üzerine birlikte çalışmaya başlamışlardır.

Ali ustanın damadı olması, ustasının sert ve titiz olması ve çalışırken sol elini kullanmaya alışık olması sebebiyle ilk yıllarda ustasından çekinir ve utanır. Zamanla sağ elini kullanmaya gayret eder. İlk günlerde sağ eli ile günde ancak bir taş yontabilir. Beş ay içinde sağ elini en iyi şekilde kullanmayı öğrenir.

Bu işin inceliği nedir? diye sorduğumuzda; “Taş işçiliği el becerisi, sanatkarlık ve aynı zamanda güç ve kuvvet isteyen ağır bir meslektir. Herkes bu işi kolay başaramaz. Kuvvetli olacaksın ki, taşı evirip çeviresin” şeklinde cevap verdi. Abdullah usta, kendisinin yavaş olduğunu da belirtmiştir. İple çalıştığını, taşı yontarken sürekli gönye ve mastar kullanmak gerektiğini ve sabır ile kendini işe verdiğini ifade etmiştir.

Abdullah ustanın, günümüze kadar köyünden birlikte çalışmış olduğu ve “hatırlayabildiğim” dediği ustalar ve bu ustalar hakkındaki fikirleri şöyledir:

Celal Kıran: Taş işçiliğinin her şeklini yapabiliyordu. (*) / **Halilüğü Hasan:** Taş sökme işinde usta idi. / **Halilüğü Osman:** Taş sökme ve duvar yapımında ustaydı. / **Osman Kablan** ve **Tahsin Kablan:** Taş yontma, duvar yapımı ve kemer ustası. / **Ahmet Çavuş:** Duvar ustası. / **Ömer Yıldırım:** Taş yontma ve duvar işi. / **Hasan Karaca** (Mican’ın Hasan): Duvar ustası / **Congurun Hasan:** Taş duvar ustası. / **Çakuruğun Halil:** Taş üzerine hepsini yapabiliyor. / **Hayrul Çoban** ve **Keleş Kıran:** Yontma taş ve duvar ustası.

Kendisinin en çok birlikte çalıştığı kişi Celal ustadır. Yaklaşık 30 seneye yakın birlikte çalışmışlardır.

Yanında çırak olarak işe başlayan Derviş Kandil’e, bütün mesleki bilgi ve becerilerini aktarmış ve onu usta yapmıştır. Kendi çevresine ve köyün gençlerine bu mesleği öğretmek için teklif ettiği halde ilgilenen olmadığını belirtmiştir.

Kendisi okuyamadığını, geçmişte sıkıntılar, zorluklar

Bu işin inceliği nedir? diye sorduğumuzda; “Taş işçiliği el becerisi, sanatkarlık ve aynı zamanda güç ve kuvvet isteyen ağır bir meslektir. Herkes bu işi kolay başaramaz. Kuvvetli olacaksın ki, taşı evirip çeviresin” şeklinde cevap verdi. Abdullah usta, kendisinin yavaş olduğunu da belirtmiştir. İple çalıştığını, taşı yontarken sürekli gönye ve mastar kullanmak gerektiğini ve sabır ile kendini işe verdiğini ifade etmiştir. / Günümüzde bu işi yapanları değerlendirirken; köyündekilerin kara duvar olarak taş işini iyi yaptıklarını ancak yontu ve çap üzerine olan sanatkarlıkların zor olduğunu ve kolay kolay yapamayacaklarını belirtmiştir.

yaşadığını belirterek çocuklarının eğitim ve öğretimine önem vermiş ve okumalarını sağlamıştır.

Bu zamana kadar değirmen, mezarlık, çeşme, cami, ev, pey (istinat duvarı) yapmıştır. Yapımına iştirak ettiği eserler: Köyünün camisi ve değirmeni, Aktaş'ta üç çeşme, Fidanbaşı köyünde çeşme. En büyük eserim dediği, sadece yaz aylarında baş usta olarak çalıştığı ve yapım süresi 10 yılı bulan Haçkalı Baba Camisi'dir. Kasımağzı köyü ev ve peylerinin %90'a yakınının yapımında katkısı olduğunu ve yöremizdeki bir çok yerde ufak tefek eserlerinin olduğunu belirtmiştir.

Kendisinin marangozluk işini de sevdiğini ve bu işe heves ettiğini belirtmiştir. Marangozlukta da Ali ustayla birlikte çalışmıştır. Çeşitli sebeplerden dolayı marangozluk işinde ilerleyemediğini belirtmiştir...

Beğendiği ustalar; Celal, Hayrul, Sayvancatak köyünden Kabaklı'nın Ali'dir.

Kendisine, "Bu zamana kadar yapılan eserlerde keşke benim de bir emeğim olsun dediğiniz eser var mıdır?" diye sordurduğumuzda, çoğu yerde çalıştığını ve başka bir özleminin olmadığını belirtmiştir. **Abdullah Kurukız**, bundan sonra tamamlamak istediği eserin, çevre düzenlemesi sürmekte olan Kasımağzı Köyü Camisi inşaatının taşla ilgili bazı bölümlerini bitirmek olduğunu belirtmiştir.

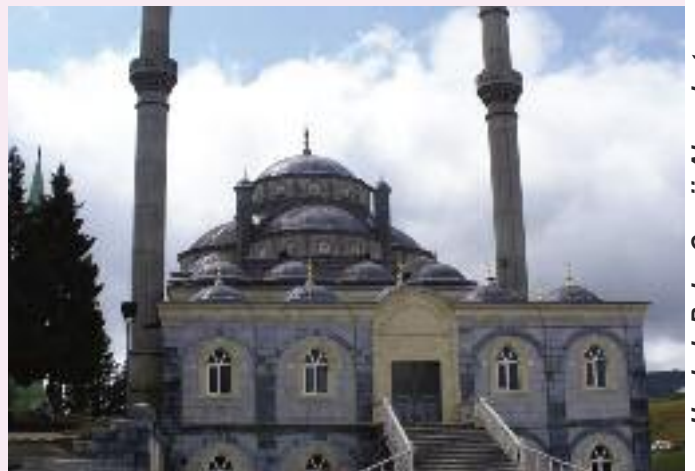
Günümüzde bu işi yapanları değerlendirirken; köyündekilerin kara duvar olarak taş işini iyi yaptıklarını ancak yontu ve çap üzerine olan sanatkarlıkların zor olduğunu ve kolay kolay yapamayacaklarını belirtmiştir.

"Yöremizde aynı işi yapan ustalar var mıdır?" sorusuna cevap olarak, "Benim bildiğim yontu ustası yok. Sadece çırağım Derviş Kandil var." demektedir.

Ustamız **Abdullah Kurukız**'a, bundan sonraki hayatında sağlık, mutluluk dolu, uzun ve verimli bir ömür dileriz. □

(*):Taş ile yapılan duvar çeşitleri: a)Karma(kara) duvar: İncelik istemiyor. / b)Yontu duvarı: Taşın duvara göre uygun olan medotlarla yontulup monte edilmesi. c) Çap duvarı: Taşın murçtan geçmesi ve metre ile yapılması.

Resimler: Kasımağzı Derneği arşivi

HACI OSMAN ÖZTÜRK

Kıtlık senelerini yaşamış, ağaç yaprakları yemiş, Rus işgaline tanık olmuş, yaşı 110'u bulmuş bir büyük çınar Hacı Osman Öztürk. 70 sene demirci ustası olarak kol salladığını, hâlâ da çalıştığını belirterek "çalışan demir pas tutmaz" atasözünü hatırlatıyor. Vefatından önce kendisiyle gerçekleştirdiğimiz bir sohbeti sunuyoruz.

Araştırma-Röportaj:

Kamil Bayraktar

kamilbayraktar@gmail.com

"Bizim köyden seferberliğe çok kişi gitti. Kardeş, oğul, baba evden birlikte çıktılar. **Köselioğlu Ahmet** ile babası beraber askere gittiler. Onlar geri döndüler. Çok da dönmeyen oldu. **Güdükoğlu Ahmet, Mürsel'in** babası, **İmadoğlu Ahmet, Halicoğlu Bayram**'lar hep Yunan harbine gittiler. 1946 seçiminde Trabzon'da Yüzbaşı **Naci Altuğ** vardı. Seçim için Şalpazarı'na geldi. Kahvenin kapısında otururken **İmadoğlu Ahmet'i** gördü, tanıdı, çağırdı. İlk **Halicoğlu Bayram'ı** sordu. Bayram, seferberlikte onun askeri imiş. Bir cebel topu varmış. Cephe bozulduğu zaman namluyu atmamış. Yüzbaşı 'at' dediyse de atmamış. Kurtarmış. Bayram'ı göremedi, Kovanlık'ta idi."

Bu sözler, adeta şehitler ve gaziler yurduna dönen Trabzon Şalpazarı **Ge-yikli Beldesi'nin** 2004 Şubat'ın 18'inde 107 yaşına girdiğini söyleyen sakini **Hacı Osman Öztürk'e** ait. "Rus işgalini biliyorum. Seferberliği biliyorum" diyen Osman Öztürk, o dönemde, bize en çok zahmet edenlerin Ermeniler, sonra Yunan, sonra da Rumlar olduğunu, Rusların ise daha ehven davrandığını söylüyor. "O Ermeni var ya Ermeni! Bizi mahvedenler Ermeniler oldu." diyor.

● YOKSUL AMA MUTLU GÜNLERİN HASRETİ

Bir asırlık çınar olmanın alametlerini yüzünde taşıyan Osman amca, Rus işgali zamanındakini de, 1941-1942'deki kıtlığı da bire bir yaşamış. Yemeye hiç bir şey bulamamışlar. Karaağaç kabuğunu soymuş, doğramış, öğütmüş, ekmeği yapmışlar. Karaağacın ekmeği yumurta sarısı gibi olurken çıtırık ağacının ekmeği simsiyah olurmuş. Tuz bulunmadığı için de deniz suyu kullanmışlar. Ayakkabı nerede? Çarık bile bulamazlarmış. Buna rağmen "Hey gidi o günler hey!" diye gözleri ufuklara dalarak o eski günlerin özlemini çekiyor. **Sisdağı** yaylası-

110 yaşını bulmasına rağmen yaylacılıktan vazgeçmedi...

Rahmetli anam bana, "Her yere bir ev yap" derdi. "Ana ben her yere, İstanbul'a, Ankara'ya nasıl ev yapacağım?" derdim. Rahmetli, "Ora oğlum! Adama bir çay içirirsin, bir kahve içirirsin, bir ev yapmış olursun. Aç ise karnını doyurursan bir ev yapmış olursun" derdi. Bunların hepsi başıma geldi.

nın **Hanyanı** obasındaki evleri göstererek, "Şu evlere bak. Hepsinde göç var. Ama sanki göç yok gibi. İnsanların sesleri çıkmıyor. Herkes kendi halinde. Eskiden insanların haykırması, it ürmesi, eşek anırması vardı. Herkesin birbirinden haberi olurdu. Aş da, ekme de, dert de bölüşülürdü. Birlik vardı. Şimdi eskisi gibi değil. Nerede o eski günler!" şeklinde intizarını dile getiriyor. "Eski komşuluklar bir daha geri gelmez mi?" sorumuza; "Aklım kesmiyor..." cevabını veriyor. "Devir çok değişti" diyor. "Yoksul ama mutlu öyle günler geçirdik ki, evlerimiz hiç misafirsiz kalmazdı. Şimdi adam gel-sin diye yol gözlüyoruz. Şimdi kapımızı çalan yok" diye ahh çekiyor.

● DEVLETİN GÜCÜ VATANDAŞINA MI YETİYOR?

Hacı Osman Öztürk amca ile konuştuğumuz Hanyanı obası da dahil Sisdağı yaylasının sakinleri, yüzlerce yıldır üzerinde yaşadıkları yerlerinden oldu. Devlet, kimi yerlerin hazine ara-

zisi, kimi yerlerin ise orman teşkilatına ait olduğu gerekçesiyle bu yayla sakinlerinin arazilerine el koydu. Bu yayla sakinlerinin yüzyıllardır sahibi bulunduğu arazilerinin kendine ait olduğunu hatırladı. Çitlerini yıktı. Her ev sahibine az bir parça (600 metrekare) yer bıraktı.

Aynı uygulamadan kendisi de nasibini alan **Osman Öztürk**, kendisi ile söyleşimizde devletin 70 sene sonra gelip ellerindeki arazilere el koymasının yanlış olduğunu, yanlış yapıldığını belirterek, "Dedemi bırak, babamı bırak, kendim 95 senedir burayı kumanda ediyorum. 1936'dan beri de emlak vergisi ödüyorum. Bu nasıl iştir anlamadık!..." şeklinde şikayetini dile getirerek devlet tarafından da bilinmesi gereken gerçekleri şöyle kelimelere döküyor: "Benim burada santim tutma yerim yok. Hepsini para ile aldım. Dört kişiden para ile aldım. Burada beni mahkemeye vermişlerdi. Mahkemeyi kazandım. Mahkeme kararım var. 1936 yılında emlak vergisi

Resim: Hacı Bayraktar

verdiğime dair belgem var. Ben burada arpa da ekdim, çavdar da ekdim, patates de diktim. Burası yayla değil köy toprağı. 1210 tarihli ilam ile köy toprağı. 1300 tarihli ilam var, yine öyle. Buna pazaryeri de dahil.”

● İŞLEYEN DEMİR İŞİLDAR

Hacı Osman Öztürk bu kadar uzun yaşamasının sırrını önce Allah’ın takdirine sonra da kendisi ile görüştüğümüz mekan olan Sisdağı gibi havası, suyu temiz bir yerde yaşamasına, çok çalışmasına, hâlâ da çalışıyor olmasına bağlıyor.

✓Sağlıklı yaşamayı neye borçlusun?

Öztürk - Ben Rus çekildi çekileli bu dağda yaşıyorum. Geçen sene fizik tedavi doktoru bana, “Sen nasıl oldu da bu yaşa kadar yaşadın?” diye sordu. Ben çitiruk yaprağı yedim. Karaağaç yaprağı yedim. Açlık dahil hepsini gördüm. Şimdi ekmek kapıya geliyor. Uzun yaşamayı bu dağların temiz havasına, suyuna borçluyum. Ben çok çalıştım. 70 sene bu kolumu salladım. Ben bu suyun sayesinde bu yaşa kadar geldim.

✓Çalışmak demek ki adamın ömrünü kısaltmıyor.

Öztürk - Çalışan demir pas tutmaz, derler. Ha şimdi gene bu kapıda buz gibi su içiyorum. Rus çekildi çekileli bu dağdayım. Bu dağın suyunu içiyorum. Üç sene askerlikte kaldım. İki sene gurbette idim. Gerisini hep burada geçirdim. Hep ilk gelen de ben oldum. Yalnız bu sene bu dağda bir kırmızı çiçek gördüm. Rus çekildi çekileli ilk defa bu sene gördüm bu çiçeği. Dağlar ıssızladı. Geçen sene köyde meyveden geçilmiyordu. Bu sene neredeyse hiç yok. Yandı. Fındık da yok.

Torunu Şeyda’nın mürüvvetini görmek onu ziyadesiyle mutlu etmişti...

● “HER YERE EV YAP” ÖĞÜDÜ

✓Yaşı bir asrı aşkın biri olarak, sizden küçüklerle ve özellikle gençlere ne tavsiye edersiniz?

Öztürk - Ne tavsiye edeyim. Dünyada doğru yoldan, doğru istikametten ayrılma. Elinden geldiği kadar iyilik yap. Edebilirsen kötülük edene de iyilik et. Her şey sabra bakar. Sabırlı olmayı tavsiye ederim. Rahmetli anam bana, “Her yere bir ev yap” derdi. “Ana ben her yere, İstanbul’a, Ankara’ya nasıl ev yapacağım?” derdim. Rahmetli, “Ora oğlum! Adama bir çay içirirsin, bir kahve içirirsin, bir ev yapmış olursun. Aç ise karnını doyurursan bir ev yapmış olursun” derdi. Bunların hepsi başıma geldi. Bazen bana iş buyururdu etmezdim de “Sırtında yük tuvalete gidersin de ben görmem” derdi. Gerçekten göremedi. Askerde çanta sırtımda tuvalet yapma durumunda kaldım.

Yine birgün Hanyanı’nda (Sisdağı

yaylasında bir oba) bir adam bağırıyordu. O zaman yol yoktu. Her taraf ormandı. Anam, “Oğlum bir çıra yak da var bak kim?” dedi. Gittim. Değneğin ucunda mendilde bir ekmeği var. Belinde bir lagat tabancası var. Oğuzlu bir genç adam. Babası hasta olmuş. Kadırğa’dan yola çıkmış. Geceye kalmış. Misafir ettik. Sabahtan yolladık, gitti. 1934’de **Duraloğlu Muhammed, Bilaloğlu Mehmet** ile Zonguldak’a düştük. Bilaloğlu Mehmet’in saatini sattık, yedik. Çünkü aç kaldık. İşe giremedik. Kozlu’da bir küçük kahvede oturduk. “Ne yapacağız? Nereye gideceğiz?” diye düşünüyoruz. Öğle paydosu sırasında kapıdan bir fotr şapkalı adam girdi. Siğara tabakasını çıkardı, sardı, yaktı, kahve söyledi, içiyor. Ama bir de bize bakıyor. Kahvesini içtikten sonra yanımıza geldi. “Neredensiniz?” diye sordu. Trabzon’dan, Şalpazarı’ndan olduğumuzu söyledik. Bana, “Nerede yayla yapıyorsunuz?” dedi. “Hanyanı’nda” dedim. “Beni tanıdın mı?” dedi. Zaman geçmişti. Nasıl tanıyacağım? “Bir gece beni Hanyanı’ndan almış, misafir etmiştin...” dedi. Bize çok ragbet etti. Çay, kahve ısmarladı. Sonra lokantaya götürdü. “İstediginizi yeyin” dedi. Lokantadaki yemekleri hep yiyeceğiz ama elin cebi yeniyor mu?... İşte anamın dediği “her yere ev yap” sözü nasıl da kendini gösterdi. □

Doğum tarihi hakkında net bir kayıt olmayan ancak kendi beyanından ve tanık olduğu olaylardan anlaşıldığına göre 110 yaşına yaklaşmış bulunan **Hacı Osman Öztürk**, 06.10.2008 tarihinde vefat etmiştir. Mezarı, Geyikli Bel-desi’dir.)

Resim: Şeyda Yeter arşivi

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE DORUKKİRİŞ KÖYÜNDE DİNİ HAYAT

Doç.Dr.
Hüseyin Karaman (*)

1924 yılında çıkarılan “Tekke ve zaviyelerin kapatılması” kanunuyla birlikte Türkiye’nin diğer yerlerindeki medreseler gibi Dorukkiriş köyündeki medrese de kapatılmış. Uzun süre kapalı olan tarihi medrese binası, 1937 veya 1938 yılında köye ilkökul yapılması gündeme gelince, dönemin Şalpazarı nahiye müdürünün emriyle yıkılmış ve taşları, köydeki mevcut ilkökulun yapımında kullanılmıştır.

Dorukkiriş köyü, Şalpazarı ilçesinin -geçmişte olduğu gibi günümüzde de- dinî hayatın canlılığı yönünden önde gelen köylerinden biridir. Bunun en önemli göstergesi, 1920 ve 1930’lu yıllarda Şalpazarı ilçesindeki birkaç medreseden birinin Dorukkiriş köyünde olması, köyden İmam-Hatip Lisesi ile İlahiyat Fakültesi’ni okumuş olan ve dinî ilimleri tahsil eden birçok kişinin yetişmiş olması, çok sayıda hafızın bulunması ve çevresindeki köylere göre çok erken bir dönemde, 1800’lü yıllarda tarihi bir camiye sahip olmuş olmasıdır. Bu noktada şunu da belirtmeliyiz ki, eski bir yerleşim yeri olan Dorukkiriş köyünde, söz konusu camiden önce herhangi bir caminin bulunup bulunmadığı noktasında bir bilgimiz yoktur.

Dorukkiriş köyündeki caminin ilk imamı **Hatip** (v. 1888) imiş. Hatip’ten sonra imamlığı sırasıyla **Haytuğu Hacı, Muhammet Türkmen** (Boruzanuğu), Hacı Hafızın oğlu **Muhammet Tokul, Osman Hafız** ve **Şerif Karaman** yapmıştır. Köyün ilk kadrolu imamı olan **Hacı Hafız Şerif Karaman**, 1966 yılında başladığı imamlık görevini 2002 yılında emekli oluncaya kadar 36 yıl 2 ay sürdürmüştür.

Dorukkiriş köyünde geçmişten günümüze gelinceye kadarki süreçte dinî hayatı anlatırken, dinî hayat açısından önemli olan kurum ve kişilerden bahsetmemek mümkün değildir. Bundan dolayı araştırmamızda dinî hayat açısından önemli olan medrese ile din adamlarından ve dini ilimleri tahsil eden kişilerden bahsedeceğiz.

Osman Hafız (Osman Türkmen)

Hasan Hoca'nın Muhammet Yamacı

Hacı Hfz. Osman Kandazoğlu

MEDRESE: Dorukkiriş köyündeki medrese, mahalledeki caminin yanında bulunan ve şu anda keşkek pişirme yeri olarak kullanılan tek katlı binanın kuzeyindeymiş. Tamamen kesme taştan

yapılmış olan iki katlı medrese binasında 20-30 civarında oda varmış. Medresede hem Dorukkiriş köyünden hem de Şalpazarı’nın diğer köylerinden öğrenciler eğitim görürlermiş. O dönemde medresede öğrenciler Emsile, Bina, Maksut, Avamil, İzhar, Molla Cami’ gibi kitapları okuyarak Arapça ilmini tahsil etmenin yanında; Kur’an-ı Kerim’i yüzüne okuma, hafızlık yapma; Tefsir, Mantık ve Kelam gibi klasik ilimler de okurlarmış. 1924 yılında çıkarılan “Tekke ve zaviyelerin kapatılması” kanunuyla birlikte Türkiye’nin diğer yerlerindeki medreseler gibi Dorukkiriş köyündeki medrese de kapatılmış. Uzun süre kapalı olan tarihi medrese binası, 1937 veya 1938 yılında köye ilkökul yapılması gündeme gelince, dönemin Şalpazarı nahiye müdürünün emriyle yıkılmış ve taşları, köydeki mevcut ilkökulun yapımında kullanılmıştır.

Anlatıldığına göre medresede, Dorukkiriş köyünün bilinen ilk din âlimlerinden olan **Tıkmanuğu Hoca (Ali Türkmen)** (v. 1938) ile oğlu **Osman Hafız (Osman Türkmen)** hocalık yapmış. Bunlara ilaveten Şalpazarı’nın önemli din âlimlerinden olan **Curazade** de Dorukkiriş köyündeki medresede hocalık yapmıştır.

Dorukkiriş köyünün geçmişten günümüze gelinceye kadar dinî yönden gelişmesine katkısı olmuş ve insanlara dini bilgiler öğretmiş birçok din adamı vardır. Bunlardan hayatta olanlar herkes tarafından bilinmektedir. Dolayısıyla sadece vefat etmiş olan “din adamları”nın isimlerini zikredeceğiz. Bunlar arasında şunları sayabiliriz:

Ali Türkmen (Tıkmanuğu Hoca),

Osman Türkmen (Osman Hafız), **Mustafa Türkmen** (Osman Hafızın Oğlu), **Ali Tokul** (Hacı Hafız/Hacavız), **Muhammet Tokul** (Hacı Hafızın Oğlu), **Muhammet Türkmen** (Boruzanuğu), **Hasan Yamaç** (Hasan Hoca), **Mehmet Kandazoğlu**, **Osman Kandazoğlu**, **Muhammet Yamaç**, **İbrahim Tokul**, **Hasan Güllal**, **Muhammet Türkmen** (Osmancuk), **İzzet Karaman**, **Hakkı Türkmen** (Hakkı Hafız), **Şerif Karaman**.

Bugün **Dorukkiriş** köyünde birçok kişi,-günümüzde dinî ilimlerin tahsil edildiği en üst okullar olan- İlahiyat Fakültesi'nden mezun olmuştur. Bunlar arasında şunları sayabiliriz:

Muhammet Tokul, **İbrahim Tokul**, **Ali Kandil**, **Muhammet Türkmen**, **Aydın Türkmen**, **Murat Türkmen**, **Faruk Özdemir**, **Hikmet Türkmen**, **Saffet Türkmen**, **Doç.Dr.Hüseyin Karaman**.

Burada, -hem yeni nesle geçmişi hatırlatarak bir tarih bilinci oluşturmak, hem de köyün manevi dinamiklerini ortaya koymak anlamında- vefat etmiş olan hocaefendilerden birkaç tanesinin hayatlarından bahsetmekle yetineceğiz:

ALİ TÜRKMEN
(TİKMANUĞU HOCA) (v. 1938):

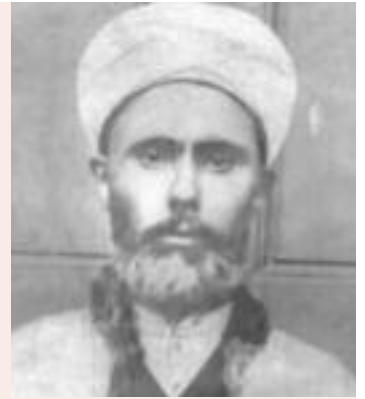
Şalpazarı'nın ilk din âlimlerinden biri olan Curazade'de okumuştur. Başta İzzet Karaman, Muhammet Yamaç,

Hasan Yamaç (Hasan Hoca) ve Şerif Karaman olmak üzere köydeki birçok insan Tıkmanuğu Hoca'da hafızlık yapmış ve Arapça okumuştur. Etkisi günümüze kadar devam etmiş olan hocaefendi, köyü manevi yönden beslemiştir.

ALİ TOKUL (HACI HAFIZ) (v. 1938):

Nâm-ı diğer Tokuluğu Hacı Hafız (Hacavız), İstanbul'da hafızlık yapmış, Arapça okumuş ve dini ilimler tahsil etmiş bir din âlimidir. Trabzon'da Pazarkapı Camii'nde hatimle teravih namazı kıldırmıştır. Ayrıca Trabzon merkez başta olmak üzere Akçaabat ve Beşikdüzü ilçeleri ile Gümüşhane'nin Köse ilçesinde hocalık yapmıştır. Köse ilçesinde hocalık yaptığı esnada vefat ettiği için mezarı Gümüşhane'dedir.

HASAN YAMAÇ (HASAN HOCA) (v. 1960):

Tıkmanuğu Hoca'da hafızlık yapmış ve ondan Arapça okumuş bir âlimdir. Anlatıldığına göre iyi bir Arapça bilgisine sahip olan ve icazetli Arapça hocası olan Hasan Hoca'ya, Hacı Hafız, Osman Hafız ve oğlu Mustafa Hafız gibi köyün ileri gelen hocaları Arapça ile ilgili bilgiler sorarlarmış.

MEHMET KANDAZOĞLU
(KANDAZUĞU HAFIZ) (v. 1987):

Tıkmanuğu Hoca ile birlikte Şalpazarı'nda Curazade'de dinî ilimleri tahsil etmiş bir din âlimidir. 35 yıl Gümüşhane'de imamlık yapmıştır. Köydeki birçok insanın Gümüşhane'de fahri imamlık yapmasını sağlamıştır.

ŞERİF KARAMAN (v. 2010):

1937 doğumlu olan Hacı Hafız Şerif Karaman, Tıkmanuğu Hoca'da hafızlık yapmıştır. İlk okulu bitirdikten sonra Öğretmen Okulu imtihanlarına girerek kazanmış olmasına rağmen -ihtiyaçtan dolayı- babası tarafından okula gönderilmemiştir. Mehmet Kandazoğlu Hoca ile birlikte bir ramazanda hocalık yapmak üzere Gümüşhane'ye gitmiş ve Gümüşhane'nin değişik yerlerinde birkaç yıl ramazan hocalığı yapmıştır. 1966 yılında -dönemin hükümeti tarafından kadro verilince- Dorukkiriş köyündeki caminin ilk kadrolu imamı olmuştur. İmamlık görevini yaparken dışarıdan Ortaokulu ve İmam Hatip Lisesini bitirmiştir. 36 yıl 2 ay gibi uzun bir süre yaptığı imamlık görevinden 2002 yılında emekli olmuştur. 05 Aralık 2010 tarihinde 73 yaşında iken Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.□

(*): Rize Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi

Resimler: Dernek arşivi

Enver Türkmen(*)
Görelle İlçe Müftüsü

KULLUK BİLİNCİ

Kul, iman ettiği hususları araştırarak, aklın süzgecinden geçirerek şuurlanır. Böylece kul edilgen değil etken; pasif değil aktif; empoze edilen değil empoze eden; öldüren değil diriltlen kişi olur.

Hayatta en büyük sermaye imandır. Her halimiz, salih amelimiz imanla değer kazanır. İman olmadan, yapılan hayrın ve hasenatın değeri olmaz. İmansız insan felah bulmaz.

Rabbimiz Asır Sûresi'nde şöyle buyurmaktadır. **“Asra yemin olsun ki insan zarardadır. Ancak iman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler kârdadır.”** Bu sûre, Kur'an'ın en kısa iki sûresinden biridir. Ancak akıllı olana bu üç ayet yeter, desek yeridir. İnsanı hüsrandan kurtaracak ilk olgu imandır. Salih amel, faydalı davranış, iyi iş, birbirine hakkı ve sabrı tavsiye etmek, imanla değer kazanır. İman; salim aklın, vahiyle bildirilen emir ve yasakları düşünerek, tezekkür ve tefekkür ederek kabul etmesidir. Bu nedenle vahiy mahsulü olan Kur'an'ı, akıl sahibi insanlar düşünerek anlarlar, kavrarlar ve iman ederler.

Kul, iman ettiği hususları araştırarak, aklın süzgecinden geçirerek şuurlanır. Böylece kul edilgen değil etken; pasif değil aktif; empoze edilen değil empoze eden; öldüren değil diriltlen kişi olur. Bu nedenle Rabbimiz(c.c.); **“Ey iman edenler! Allah'a, peygamberlerine, elçisine indirdiği kitaba, daha önce indirdiği kitaba iman edin.”**(Nisa,136) buyuruyor. Peygamber Efendimiz(s.a.v.) de, at isteyen sahabiye; **“Allah'a iman ettim, de; sonra da istikamet üzere ol.”** demiştir. Yine Rabbimiz, Allah dostlarının iki önemli vasfının “iman ve takva” (Allah'ın emirlerine uyma, yasaklarından sakınma) olduğunu belirtir. Bu nedenle Allah dostlarının kaygusu, imanı muhafaza edememe korkusudur.

Kulluk bilincine sahip insan, insan-ı kamildir. Nefsinin, heva ve hevesinin ve şeytanın boyunduruğundan kurtulmuş, Rabbine kul olmuştur. İnsan-ı kamilin en büyük korkusu Allah'a şirk koştur. Çünkü Kur'an'da Rabbimiz, şirk dışında bütün günahları mağfiret edeceğini ifade ederken, Allah'a ortak koşturmanın uzak bir sapıklık olduğunu belirtir.(Nisa,43) Kulluk bilincine sahip insan, dürüstlüğü şiar edinir. Kendisiyle, çevresiyle ve Rabbiyle barışıktır. Yılandan kaçtığı gibi yalandan kaçır. Kuldan değil kul hakkından korkar. Anasına, babasına, akrabasına, arkadaşına, komşusuna, yoksula ve yetime bakar. Helalinden kazanır, helal yollara harcar.

Hülasa bilinçli kul, hayırlı insandır. Hayrın yayılması için çaba harcar. Milleti, memleketi ve devleti için dua eder.□

(*): 1965'de Trabzon'un Şalpaazarı ilçesine bağlı Sayvançatak köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. Hafızlığını Vakfıkebir'de tamamladı. 1977'de Bakırköy İmam-Hatip Lisesine başladı ve 1984 yılında liseyi aynı okulda tamamladı. 1985 yılında Uludağ Ü. İlahiyat Fakültesine girdi. 1989 yılında aynı fakülteden mezun oldu. 1987 yılında Bursa'nın Mustafa Kemalpaşa ilçesinde müezzin-kayyım olarak göreve başladı. Daha sonra Bursa'nın Merkez Nilüfer ilçesi Organize Sanayii Bölgesi Camii'nde imam-hatiplik yaptı. Ardından İstanbul Haseki Eğitim Merkezi'nde 10.dönem kursiyer olarak okudu. 1994 yılında Ağrı-Patnos ilçesine müftü olarak atandı. 1996 yılında Avusturya'ya din görevlisi olarak atandı. 2002 yılında Türkiye'ye döndü. Aynı yıl Elazığ'ın Baskil ilçesine müftü olarak atandı. Burada üç yıl görev yaptı. 2005 yılında Giresun-Dereli ilçe müftülüğüne, 2008 yılında ise Görelle ilçe müftülüğüne geçti. Halen bu görevine devam etmekte olup evli ve üç çocuk babasıdır. Ayrıca bu yıl Fırat Ü. İlahiyat Fakültesi'nde tefsir dalında yüksek lisansını tamamladı./ eturkmen65@hotmail.com

"Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öfl" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle." / "Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: 'Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı.'" (İsra Sûresi, 23-24)

"Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, ana babamı ve inananları bağışla." (İbrahim Sûresi, 41)

● Alzheimer hastalığından, beş sene yatalak ve özel bakıma muhtaç kalan ve son iki ay da ağır yoğun bakımdan sonra 03 Mart 2012 günü 85 yaşında vefat eden **Hafız Mustafa L. Bayraktar**(Geyikli), çocukları, gelinleri hatta torunları tarafından hep bu şekilde sabırla beslendi. Onlara bu sabır ve metaneti veren, "hayatı ve ölümü bir imtihan olarak kabullenmeleri ve yukarıda zikredilen ayetlerde vurgulanan gerçeklere inanmaları"ydı...Bütün geçmişlerimize rahmetler olsun.

Küçükkağa Bayraktar(Geyikli) / Alaca yayla doğumlu ve hala Alaca hastası...

(soldan): Merhum Hatibin Hafız Abdullah Özdin ve merhum Osmanî Muhammet Türkmen / Sayvançatak

(soldan): Merhum Kılıcû Veysel Kılıç ve Merhum Mollû Abdullah Önata hoca / Sayvançatak

Araştırma:
Erol Yanık
ŞalFed Başkan Yrd.

“AĞASAR HALK TAKVİMİ”

*Garagış, galandarda,
Çok soğuklar oluyu;
Gücük ayı gelende
Saçaklar buz dutuyu.*

*Mart ayı sonlarında,
Tallalar belleniyu;
Abul ayı gelende,
Tohumlar gazılıyu.*

*Temmuz ayına bizde,
Orak ayı deniyu;
Orak ayı gelende,
Çayillar biçiliyu.*

Her yörenin kendine özgü kültürü ve geleneği vardır. Kültür ve gelenek asırlar içerisinde oluşur. Kültür ve geleneğin öne çıkan unsurları vardır. Bunlardan biri de takvimdir. Halk takvimi adı verilen yerel takvim, bağrından doğan kültürün mensupları tarafından farklı özellikler alarak gelişimini sürdürür. Bu sebeple farklı kültürlerin, farklı halk takvimleri mevcuttur. Ancak tüm kültür ve geleneklerde değişmesi imkansız olan husus, hayatın her anının takvime bağlı olmasıdır.

Ağasar’da halk takvimi, köklü, zengin bir sözlü gelenek kaynağıdır. Yörenin halk takvimi Rumî esastır. Bugün belli yaş üstündeki halk arasında hala kullanılan bu takvim, yeni miladi takvimi 13 gün geriden takip eder.(*)

“Ağasar Halk Takvimi”nde ay isimleri şunlardır:

Mart (Mart)	Hac Ayı (Eylül)
Abul (Nisan)	Darayı / Dariayı (Ekim)
Mayıs (Mayıs)	Üzüm (Kasım)
Kirez/Kiraz (Haziran)	Garagış/Karakış (Aralık)
Orak (Temmuz)	Galandar (Ocak)
Âsus (Ağustos)	Gücük (Şubat)

Bu takvime göre Galandar ayı 31, Gücük ayı 29, diğer aylar ise 30 gündür.

“Ağasar Halk Takvimi”nde adı geçen aylar isimlerini, halkın ekonomik ve sosyal yaşamından ve doğal koşullardan almıştır. Şöyle ki: **Kirez/Kiraz** ayı, kiraz meyvesinin bu aylarda olgunlaşmasından; **Orak** ayı, yörede bu ay çayır ve ot biçme dönemi olmasından (Orak, çayır / ot biçme aletlerinden birisidir.); **Darayı** / **Dariayı**, yörede darı/mısır toplama zamanı olmasından; **Üzüm** ayı, üzümün olgunlaştığı ay olmasından; **Garagış** / **Karakış**, kış mevsiminin başlangıç ayı olmasından dolayı bu isimleri almışlardır.

Hilal ve dolunay devreleri 15’er gün süren Ay’ın hilal devresine Ağasar’da “**Ay’ın yenisi**”; dolunay devresine de “**Ay’ın eskisi**” denir.□

Ağasar’da Garagış, Galandar ve Gücük ayları

Ağasar’dan bir Orak ayı çilesi...

Ağasar’da mısır hasatı için Darayı’ni beklemek gerekiyor...

(*): “Tanzimat Dönemi’ne kadar Osmanlı Devleti’nde **hicrî takvim** her sahada resmî takvim olarak kullanılıyordu, yılbaşı 1 Muharrem’di Tanzimat Dönemi’nde 13 Mart 1840 miladî tarihi 1 Mart 1256 cuma günü olarak Rumî takvimin yılbaşı kabul edildi. Bu tarihten sonra çift takvim uygulaması başladı, aynı anda hem hicrî takvim hem de Rumî takvim 1870 miladî yılına kadar birlikte uygulandı. **Hicrî takvim** (Hz. Muhammed’in Mekke’den Medine’ye hicretini başlangıç kabul eden ve Ay’ın Dünya çevresinde dolanımını esas alan 354.367 günlük Kamerî Takvim sistemi üzerine kurulduğu için) ay yılına göre; **Rumî takvim** ise (Dünya’nın Güneş etrafında dolanımını esas alan 365.2422 günlük Şemsi Takvim sistemi üzerine kurulmuş olarak) güneş yılı esaslı hesaplandığı için hicrî takvimde senenin son günü Rumî takvimin çıkışan senesinden her yıl 11 gün daha geriye düşüyordu. İkiliğin önlenmesi için o tarihten sonra artık sadece Rumî takvim kullanılmaya başlandı. Rumî takvim, batının kullandığı Gregoryen miladî takvimden **13 gün** gerideydi. Rumî ile miladî arasında -her iki takvim de Güneş yılı esasına göre düzenlendiği için- aradaki 13 günlük fark sabitti, böylece hicrî takvimin aksine mevsimlerin hep aynı aylara denk gelmesi temin edilmiş oldu, yıl farkı da takvimin başladığı zamanki fark olan 584 yıla sabitlemiş oldu. Bu fark; Rumî Takvim’in **Julyen Takvimi**’ni, miladî takvimin ise **Gregoryen Takvimi**’ni esas almasından ileri gelir. 08 Şubat 1332 tarih ve 125 sayılı kanunla Julyen esaslı Rumî takvim yürürlükten kaldırılarak Gregoryen esaslı Rumî takvime geçildi. Bu değişiklik miladî takvimde 1917 senesine denk gelir.”(http://tr.wikipedia.org/wiki/Rumi_takvim)

DAVULCU FİLLİCÛ (ALİ KILIÇ)

ZURNACI GAVUKLÛ ALİ AYDEMİR

Ali Kılıç, nâm-ı diğer “**Davulcu Fillicû**” ve zurnacısı **Gavuklû Ali Aydemir**, 1910 yılında doğmuşlar ve doğdukları Kasımağzı köyünde yaşamışlardır.

1932 yıllarında, yani 22 yaşlarında iken sanatlarını icra etmeğe başlamışlardır. Yaşlarının genç olmasına rağmen Ağasar ve çevre yörelerinden gelmiş geçmiş en iyi davul ve zurna sanatçıları olmayı başarmışlardır.

Her iki adaş, ölümlerine kadar büyük bir uyum içerisinde bu kültürü yaşatmışlardır. Onlar, düğünlerin, imcelerin, otçu şenliklerinin vazgeçilmez davul-zurna ekibiydiler. Bıkmadan, usanmadan üç gün üç gece davul-zurna çaldıklarına şahit olanlar, hatta onlara horon oynayanlar, bu anılarını anlatıyorlar.

Fillicû’nun davulunun şimdiki davullardan farkı, hem davul hem de tokmağının daha büyük olması dolayısıyla davulunun sesinin çok uzaklardan duyulmasıdır. Buna şahit olan o zamanın genç delikanlılarından **Niyazi Uçar** abimiz; “Fillicûn davulunun sesi üç köy öteden bile duyulur; bu sesi duyan civar köyler, düğüne ya da imeceye teşrif ederlerdi.” diyor.

Gavuklû Ali’nin zurnası da, şimdiki zurnalardan farklıymış. O zamanlar zurnanın zipçikleri, davula uyumlu ve kulağa hoş ve tatlı bir ses çıkarsın diye arpa samanından yapılmış.

Büyük üstat **Fillicû Ali Kılıç** 1967 yılında, zurnacısı

Gavuklû Ali Aydemir ise 1977 yılında rahmetli olmuşlardır. Bizler de bu büyük üstatlara Allah’tan gani gani rahmet niyaz ederiz.□

Araştırma: **Erol Yanık**

(Kaynak: **Niyazi Uçar** / Kasımağzı köyü sakinlerinden)

BELİNAY
Haute Couture Moda

Gsm: 0535 239 90 06

HATİCE KANDEMİR

Tlf: 0216 311 86 89

Abdurrahman Gazi Mh. Özmen Sk. No: 5 Kat: 1 Sancaktepe - Sarıyer - İST.
(Sarıyer Merkez Parkın Karşısı) Tel.: 0216 311 86 89 Gsm: 0535 239 90 06
info@belinaymodaevi.com • www.belinaymodaevi.com

YANIK MARKET

UCUZLUĞUN ADRESİ

Sizin Marketiniz

Zaman Zaman Değil, Her Zaman

Muhammet YANIK

Kirazlıtepe Mh. Malkoç Cd. No: 36/A
Üsküdar-İST.

Tel.: 0216 318 29 08

Gsm: 0536 345 65 80

MİLLİ İFTİHARIMIZ HATUN MUHCU

Kulübü ve ülkesi adına judoda birçok başarıya imza attı. Ayrıca 2005 yılında **Güreş Milli Takımı**'na davet edildi ve Üniversite Olimpiyatları'na katılarak müsabakalar sonunda ikinci oldu. Bu organizasyonda, güreş branşında ülkemiz adına ilk ve tek madalya kazanan sporcu olarak tarihe geçti.

Milli judocumuz Hatun Muhcu

Madalya töreni sonrası TRT spikerine röportaj verirken

Madalya töreni esnasında

Bir gazete haberi

1 1986 Trabzon doğumlu. On iki yaşından itibaren aktif olarak judo yapıyor ve on iki senedir de milli takımda. Spor hayatında sadece Trabzonspor adına yarıştı ve halen de Trabzonspor sporcusudur.

Kulübü ve ülkesi adına judoda birçok başarıya imza attı. Ayrıca 2005 yılında **Güreş Milli Takımı**'na davet edildi ve Üniversite Olimpiyatları'na katılarak müsabakalar sonunda ikinci oldu. Bu organizasyonda, güreş branşında ülkemiz adına ilk ve tek madalya kazanan sporcu olarak tarihe geçti.

Milli sporcu olarak yerleştirildiği Erzurum Atatürk Üniversitesi'nden 2008'de mezun oldu ve hemen ardından aynı şekilde Rize'ye -milli sporcu kontenjanından- sınavsız beden eğitimi öğretmenini olarak atandı. Böylece son üç yıldır, spor hayatının yanı sıra öğretmenlik görevini de sürdürmektedir. □ (Araştırma: **Erol Yanık**)

Uzman Psikolog
Işıl Altıntaş Uçar(*)

İşten yorgun geldiğimizde bizden ilgi bekleyen eşimize, “Her akşam aynı şey, tutturuyorsun gezmeye gidelim diye! Ben senin gibi bütün gün evde oturmuyorum; benim yorgun olabileceğim hiç aklına gelmiyor değil mi? Yaramaz ve şımarık bir çocuk gibi davranıyorsun!” demek yerine, “Hayatım, bu akşam kendimi çok yorgun hissediyorum; zaten sen de tüm gün çocuklarla ve evle uğraştın, yorulmuşsundur. İstersen gezmeyi başka bir akşama erteleyelim; haydi bir çay demle de içelim hem sohbet de etmiş oluruz.” dersek, hem eşimizin duygularını incitmemiş hem de eşimizi anladığımızı göstererek tartışmaya girmemiş oluruz

AH ŞU DİLİMİZ!..

Dil, en mükemmel anlatma ve anlaşma aracı; konuşma ise, bu araçla gerçekleştirilen ve benzeri hiç bir canlıda görülmeyen en ileri iletişim yöntemidir. Birçoğumuz, dilimizi iyi yönde ve yumuşak kullandığımız zaman olmayacak işlerin olduğuna; dilimizi sert kullandığımız zaman ise sonuç alamadığımıza ve hüznün yaşadığımıza şahit olmuşuzdur.

Yaratılan her ferdin kendine ait bir anlayış yapısı, kişiliği, inandığı değerleri ve yetiştirme tarzına göre duygu ve düşünceleriyle entelektüel bir düzeyi vardır. Dolayısıyla hissettikleri, etkilenmeleri, dinlemeleri de farklıdır. Bu durumda dinlediğimiz her söze, verilen her mesaja göre kullanılan dilin, her jest ve mimiğin olumlu veya olumsuz olarak etki yaptığı kesindir.

İnsanlar çevreden aldıkları mesajlar ile kendilerini değerli-değersiz, güvenli-güvensiz, sevinçli-öfkeli, sakin-kırgın hissederek. Hepimiz, eleştiri kolaycılığına kapılırız. Duyduğumuz, gördüğümüz, bildiğimiz kusurlara hatalara balıklama dalarak, allayıp pulladığımız varsayımlarla bunları sergileriz. İlişkilerimiz de çözülmesine imkân tanınmayacak bir şekilde kör düğümlenir. Üst üste atılan bu düğümler artık bir bıçak keskinliğindeki şoklar yaşanmadan çözülemez hale gelir.

Etkin iletişim kurmada “sen dili” ithamlarının yerine, “ben dili” düşüncelerinin ve duygularının kullanımı büyük önem taşımaktadır. Ben dili, durum ya da davranışla ilgili yargısız ve yorumsuz mesajlar taşır. Bununla beraber karşımızdaki kişinin davranışının bizim üzerimizdeki etkisini içerir: “Ben bu davranışından dolayı üzüldüm, kendimi kötü hissettim.” dediğimizde bizi dinleyen kişi kendini yargılanmış hissetmeyecek ve bizimle empati kurmaya çalışacaktır. Dolayısı ile, az sonra cevabı yapıştırma planları yapmak yerine, bize önyargısız yaklaşarak davranışının bizim üzerimizdeki etkilerine yoğunlaşacaktır.

Sen dili ve ben diline örnek vermek gerekirse;

Kilolu bir insana, “Çok kilo almışsın; şişkosun” demek yerine; “Biraz kilo aldın gibi geldi bana.” ifadesini kullanarak, karşımızdaki kişinin olumsuz yanlarını onun rahatsız olmayacağı biçimde dile getirebiliriz.

İşten yorgun geldiğimizde bizden ilgi bekleyen eşimize, “Her akşam aynı şey, tutturuyorsun gezmeye gidelim diye! Ben senin gibi bütün gün evde oturmuyorum; benim yorgun olabileceğim hiç aklına gelmiyor değil mi? Yaramaz ve şımarık bir çocuk gibi davranıyorsun!” demek yerine, “Hayatım, bu akşam kendimi çok yorgun hissediyorum; zaten sen de tüm gün çocuklarla ve evle uğraştın, yorulmuşsundur. İstersen gezmeyi başka bir akşama erteleyelim; haydi bir çay demle de içelim hem sohbet de etmiş oluruz.” dersek, hem eşimizin duygularını incitmemiş hem de eşimizi anladığımızı göstererek tartışmaya girmemiş oluruz.

Yukarıdaki örnekte görüldüğü gibi, dilini yapıcı kullanan insanlar hem kendisi hem de diğer kişiler için yapıcı sonuçlar elde eder. Dili yıkıcı olarak kullanan insanların karşılaşacağı sonuç kavga, anlaşmazlık ve huzursuzluktur. Unutulmamalıdır ki: **“Dil ile düğümlenen, diş ile çözülemez....”** □

(*): 1986 Edirne doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini Edirne’de tamamladı. 2010 yılında İstanbul Ticaret Ü. Psikoloji Lisans Bölümü’nden (burslu); 2012 yılında yine aynı üniversitenin Uygulamalı Psikoloji Yüksek Lisans Programı’ndan (burslu) mezun oldu. Bir buçuk yıl Ümraniye Özel Erdem Hastanesi’nde psikolog olarak görev yaptı. Bir buçuk yıldır, Trabzon-Şalpaşarı ilçesi Sayvançatak köyünden Muhammet Uçar ile evli. Halen Edirne’de ikamet etmekte ve Edirne ilinde ilk ve tek olan kendine ait aile danışmanlığı merkezinde, uzman kadrosuyla birlikte, bireysel danışmanlık, evlilik ve çift terapisi, çocuk ve ergenlerle ilgili aile danışmanlığı yapmakta; ayrıca çocuk ve yetişkinler için gelişim, kişilik ve zeka testleri uygulamaktadır. Ayrıca çeşitli kurum ve derneklere -ihtiyaç duyulan konularda- eğitimler sunmaktadır. huzurluyasamdanismanlik@hotmail.com

AĞASAR'IN BALI

Özlem (Tarhan) Saral
Artvin Çoruh Üniversitesi
Öğretim Görevlisi

Bilim dünyasında birçok çalışmaya konu olan, besleyici ve tedavi edici özelliklere sahip arı ürünlerinin üretiminin arttırılarak hem tüketime hem de ilaç endüstrisine sunulması Ağasar halkı için ek bir gelir kaynağı olacaktır. Bal ve diğer arı ürünlerinin sağlık açısından önemi konusunda toplumumuzun bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca bu ürünlerin temini noktasında arıcıların uygun eğitim programları ile yetiştirilmesi ve desteklenmesi de önem arz etmektedir.

Sizlere 2011 yılı içerisinde Ağasar'da (Şalpazarı) gerçekleştirilen önemli bir projeden bahsetmek istiyorum. Projenin amacı “Ağasar Balı” üretiminin teşvik edilmesi ve bu sayede etkin bir istihdam alanı sağlanmasıdır. Şalpazarı Kaymakamlığı'nın ve Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı'nın (DOKA) desteklediği, “Geçmişten Geleceğe Ağasar Kültürü” adlı proje kapsamında Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nce arıcılık kursu düzenlendi. Arıcılık kursunu bitiren kursiyerlere ikişer petek dağıtıldı. İstihdam sağlamak amacıyla düzenlenen kursa katılan üçü bayan on beş kursiyere toplam otuz petek dağıtıldığını belirten yetkililer, projenin “Ağasar Balı” üretimini artıracağını söylediler. Dağıtılan arıların ilçe dışına çıkarılamayacağını kaydeden Halk Eğitim Merkezi yetkilileri, “Amaç Ağasar balı üretmek olduğu için ilçemizin değişik köylerinde üretilen bal tüm Türkiye’de tanıtılacaktır” dediler.

Proje ile Ağasar adına çok önemli bir adım atılmış oldu. Yörenin coğrafi koşulları da göz önüne alınarak planlanan projenin bölge halkına istihdam sağlamanın yanında diğer bir önemi de arı neslinin devamı noktasında bölgesel bir adım atılmış olmasıdır.

Yapılan son araştırmalar arı kolonilerinin giderek yok olmakta oldu-

ğunu göstermektedir. Bu gelişmeleri değerlendiren Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi **Prof. Dr. Ferhat Genç** bir röportajında; “2007 yılında ABD’de 600 bin koloni sönmüştür. Bu kolonilerin % 10’u doğal ölümlerden kaynaklanırken diğer bölümü çevre kirliliği, radyoaktif kirlenme, baz istasyonlarının oluşturduğu etkiler, tarım ilaçlarının yanlış kullanılması, çevre kirliliği ve küresel ısınmaya dayanmaktadır. Baz istasyonları da arıların yön bulma yeteneğini kaybettirmektedir. Yine ülkemizde özellikle Adana, Mersin, Hatay’da da ciddi arı ölümleri yaşanmaktadır. Toplu ölümlerdeki bu artışlar sorunun ciddiyetini ortaya koyuyor.” dedi.

Bu nedenle yukarıda bahsedilen çevresel olumsuzluklardan uzak olan Ağasar yaylalarında arı üretiminin arttırılması ve buna yönelik projelerin devam etmesi gerekmektedir. Ünlü bilim adamı Albert Einstein’ın, “Eğer arıların nesli tükenirse, insanların da dört yıllık bir ömrü kalır.” Sözü, arıların insanlığın geleceği açısından ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Burada dikkat çekmek istediğim diğer bir konu ise, balla birlikte diğer arı ürünlerinin (polen, propolis ve arı sütü) de üretimi hakkında arıcıların bilinçlendirilmesi konusudur. Çünkü balın yanında diğer arı ürünleri de an-

tioksidan (stresin zararlı etkilerinden koruyucu), antiviral (virüslere karşı etkili), ağrı kesici ve yara iyileşmesi gibi birçok önemli etkinliğe sahiptir. Bu ürünler geçmişten günümüze alternatif tıpta kullanılmasının yanında ilaç sanayisinde, kozmetikte ve gıda endüstrisinde sıkça kullanılmaktadır. Kullanım alanları hakkında birkaç örnek verecek olursak;

- Balın % 75-80 oranında şeker içermesi, balda oldukça yoğun bir ortam oluşmasına neden olmaktadır. Bu sayede kullanıldığı alanda mikroorganizma üremesini sınırlandırmış olmakla yara iyileşmesini hızlandırmaktadır.

- Propolisin, antioksidan, antibakteriyel (bakteri oluşumunu engelleyen), antiviral ve antitümoral (tümör oluşumunu önleyici) etkinliklerinden dolayı özellikle ağız ve diş sağlığı başta olmak üzere, çeşitli enfeksiyonel hastalıklarda ve soğuk algınlıklarında kullanılmak üzere pastiller şeklinde eczanelerde satılmaktadır.

- Bol miktarda protein içeren arı sütü, kan damarlarını genişletici etkisiyle kan basıncını düşürücü, yangı giderici, tümör önleyici, yorgunluk giderici, antialerjik, antioksidatif, antibakteriyel ve bağışıklık sistemini uyarması gibi birçok etkinliğe sahiptir.

- Polen, bir canlının büyüyüp gelişebilmesi için günlük alınması gereken aminoasitleri, vitaminleri ve mineral maddeleri yeterli miktarlarda ve denge içinde bulunduran yegane doğal besin maddesidir. Bazı kanser tür-

lerini önleyici rolünün yanında sedef gibi deri hastalıklarını tedavi edici özelliği ve antiülseratif (ülser önleyici) etkinliği olan bir arı ürünüdür.(**)

Bol miktarda protein içeren arı sütü, kan damarlarını genişletici etkisiyle kan basıncını düşürücü, yangı giderici, tümör önleyici, yorgunluk giderici, antialerjik, antioksidatif, antibakteriyel ve bağışıklık sistemini uyarması gibi birçok etkinliğe sahiptir.

Yukarıdaki bilgilerden anlaşılacağı gibi bilim dünyasında birçok çalışmaya konu olan, besleyici ve tedavi edici özelliklere sahip arı ürünlerinin

üretimini arttırılarak hem tüketime hem de ilaç endüstrisine sunulması Ağasar halkı için ek bir gelir kaynağı olacaktır. Bal ve diğer arı ürünlerinin sağlık açısından önemi konusunda toplumumuzun bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca bu ürünlerin temini noktasında arıcılarının uygun eğitim programları ile yetiştirilmesi ve desteklenmesi de önem arz etmektedir.

Dergimize hazırlamış olduğum ilk yazımda, sizlere önemsediğim bir konudan bahsetmek istedim. Daha farklı konularla yeniden görüşmeyi umuyor, hepinize sağlıklı günler diliyorum.□

(*): 1984 yılında Trabzon'da doğdu. 2001 yılında Trabzon Lisesi'nden mezun oldu. Aynı yıl KTÜ Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü'nü kazandı. 2006 yılında bu bölümden kimyager unvanı ile mezun oldu. 2007 yılında KTÜ'de Yüksek Lisans Programı'na başladı ve 2008 yılında eğitimini bitirdi. Aynı yıl KTÜ'de doktora başladı ve eğitimi halen devam etmektedir. 2009 yılından itibaren Artvin Çoruh Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümü'nde Öğr. Gör. olarak çalışmaktadır.

(**): "Rabbin bal arısına: «Dağlardan, ağaçlardan ve (insanların senin için yapacakları) çardaklardan evler (kovanlar) edin, sonra meyve (ve çiçek)lerin her birinden ye de Rabbinin (bal imâlinde öğrettiği ve) kolaylıklar gösterdiği yayılım yollarına git» diye ilham etdi. Onların karınlarından (ağızlarından) renkleri çeşidli şerbet (bal) çıkar ki onda insanlar için şifâ vardır. İşte bunda da tefekkür edecek bir zümre için elbette bir âyet var." / Nahl(Balarısı) Sûresi, 68-69

Pirağa YILMAZ
Ziraat Yüksek Mühendisi

YAĞMURLARIN ARTMASININ SEBEBİ KIZILAĞAÇ MI ?

Aslında son yıllarda yörede fındık ağaçları daha fazla alan kaplamaktadır. Fındıktan gelir elde edildiğinden yağmura neden oluyor diye bir iddia yoktur. Eğer kızılağaçlar yağmur yağmasına sebep olsaydı, kurak bölgeler için muazzam bir buluş olurdu.

MA

Son yıllarda Doğu Karadeniz Bölgesi'nde, özellikle yaz aylarında havaların bozuk gitmesi ve aşırı yağmur yağması, yöre insanının yaşamını olumsuz yönde etkilemeye devam etmektedir. Doğup büyüdüğüm yer olan **Ağasar** yöresi de bu durumdan oldukça etkilenmiş, halk hayvanına bile kışın vereceği çayırını biçip kurutamaz hale gelmiştir. Yöre insanı, yaşam şartlarını oldukça zora sokan hava durumundaki değişimin sebebini araştırmaktadır. Bu konuda halk arasında ve dernek toplantılarında farklı düşünceler ortaya atılmaya başlanmıştır. Bu düşüncelerden en fazla kabul göreni ise, artan kızılağaçların su tutarak neme ve dolayısıyla da yağmur ve çiseye sebep olduğudur. Acaba kızılağaçlar gerçekten havaların bozuk gitmesine sebep olur mu? Şimdi halk arasında suçlu görülen kızılağacı biraz tanıyalım:

KIZILAĞAÇ: Kızılağaç, huşgiller (betulaceae) familyasından alnus cinsinden olan ağaç türlerine verilen addır.

Türkiye'de doğal olarak adı kızılağaç (alnus glutinosa) ve doğal kızılağaç (alnus orientalis) olmak üzere iki türü vardır. Adı kızılağacın da dört alt türü vardır: Sakallı Kızılağaç: Doğu Karadeniz / Yapışkan Kızılağaç: Batı Karadeniz / Toros Kızılağacı: Toroslar / Avrupa Kızılağacı: Avrupa.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde dolayısıyla da Ağasar bölgesinde yetişen kızılağaç türü sakallı kızılağaç (alnus glutinosa subsp. Barbata) türüdür. Yapraklarının alt yüzünde kirli sarı tüy demetleri olduğundan sakallı kızılağaç adını almıştır. Bu kızılağaç türü nemli, killi, kireçli, kumlu hatta balçıklı topraklarda yetişebildiğinden, yöremizde hızla çoğalmaktadır. Dere kenarları, eğimli araziler olmak üzere

her türlü arazi şartlarında çoğalabilirler. Işık ve gölge toleransları fazla olan bu ağaçlar, 1600 metre rakıma kadar yetişebilirler. Bizde basit bir ağaç olarak görülen kızılâğaçlar, kabukları boya sanayiinde, gövdesi ve dalları kontraplak imalatı, mobilya yapımı ve kaplamacılıkta kullanılır. Köklerinde bulunan yumrular sayesinde havanın serbest azotunu (N) bağlayarak, bulundukları toprağı azotça zenginleştirirler. Bulundukları toprağı gübre kazandırır. Kayın, gürgen, meşe, ladin vb. gibi ağaçlarla uyumlu orman oluştururlar. Ülkemizde 66.357 hektar kuru ve 297 hektar baltalık kızılâğaç ormanı bulunmaktadır. Daha sayılabacak birçok faydalı özellikleri vardır.

Edindiğim izlenimlere göre, yöremizde kızılâğaç su tutup yağmurlara neden oluyor diye istenmeyen ağaç ilan edilmiş durumda. Aslında kızılâğaç bölgemiz için vazgeçilmez faydalar sağlamaktadır. Bölgemiz aşırı yağış alan engebeli bir bölgedir. Dolayısıyla da toprak kaymaları ve heyelanlar fazla olmaktadır. Dere kenarlarında ve toprak kaymalarına neden olacak eğimli alanlarda kızılâğaç kadar hızlı büyüyen ve kızılâğaç kadar kök sistemiyle toprağı koruyan bir ağaç daha yoktur. Toprak, ışık ve gölge toleransı fazla olduğundan her yerde yetişmektedir. İnsanlarımıza söylendiğı gibi kızılâğaç su tutmaz ve yağmur yağmasına ve de çişeye sebep olmaz. Yaptığım araştırmalarda böyle bir bulguya ve iddiaya rastlamadım. Kızılâğaç toprakta mevcut olan sudan fazlaca alır ama bu suyu büyümede ve beslenmede kullanır. Diğer bitkilerde olduğu gibi etrafına yazın serinlik verir. Gece doğaya karbondioksit (CO₂), gündüz de oksijen (O₂) vererek doğayı temizler.

Yağmurun yağmasına gelince; bu olay Doğu Karadeniz'in coğrafik yapısıyla alakalıdır. Bölgemizde sahillerde hava sıcaktır, dağların doruk noktalarına doğru yükseldikçe de soğur. Karadeniz'e paralel uzanan yüksek dağlar vardır. Sahillerdeki sıcak hava Karadeniz'e paralel uzanan dağların tepelerine doğru yükselince soğuk hava ile birleşir ve yağmurlar oluşur. Dağlar yüksek olduğu için sıcak hava dağları aşamadığından sürekli yağmur yağar veya sis oluşur. Biz Karadeniz'deki bütün kızılâğaçları kesmiş olsak da

bu doğa olayı gerçekleşecek ve yağmur yine yağacaktır.

Son yıllarda bölgemiz aşırı göç verdiğiinden işlenmeyen alanlar ormanlarla kaplanmıştır. Kızılâğaçın toprak ve iklim istekleri az olduğundan ve hızlı geliştiğinden dolayı

Bölgemizde sahillerde hava sıcaktır, dağların doruk noktalarına doğru yükseldikçe de soğur. Karadeniz'e paralel uzanan yüksek dağlar vardır. Sahillerdeki sıcak hava Karadeniz'e paralel uzanan dağların tepelerine doğru yükselince soğuk hava ile birleşir ve yağmurlar oluşur. Dağlar yüksek olduğu için sıcak hava dağları aşamadığından sürekli yağmur yağar veya sis oluşur. Biz Karadeniz'deki bütün kızılâğaçları kesmiş olsak da bu doğa olayı gerçekleşecek ve yağmur yine yağacaktır.

diğer ağaçlara göre daha fazla çoğalmıştır. Aslında son yıllarda yörede fındık ağaçları daha fazla alan kaplamaktadır. Fındıktan gelir elde edildiğinden yağmura neden oluyor diye bir iddia yoktur. Eğer kızılâğaçlar yağmur yağmasına sebep olsaydı, kurak bölgeler için muazzam bir buluş olurdu.

Doğu Karadeniz'de son yıllarda artan HES barajları bölgede nemliliğın artmasına neden olabilir. Barajlarda biriken suyun buharlaşmasıyla havadaki nem oranı artmakta ve yükseklerle çıkan bu sıcak su buharı soğuk havayla yoğunlaşarak yağmur veya sise dönüşmektedir. Bu durum havaların daha nemli geçmesini etkileyebilir diye düşünüyorum.

Sonuç olarak bölgemizde bulunan ormanlarımız ve akarsularımız bizim zenginliklerimizdir. Bölgemizde yağmurlar yağdığı için ormanlar vardır, ormanlar olduğu için yağmurlar yağmaz.□

Resimler: Mustafa Atalar(MA), Kamil Bayraktar(KB)

AĞASAR'IN TARİHİ KİMLİĞİ KAYBOLUYOR...

TARİHİ ESERLERİMİZİ YOK OLMAKTAN

KİM KURTARACAK?

Tokmakardı Köprüsü - Güdün köyü (*)

Kadırlıgün Çeşmesi - Gökçeköy Dernek Mh.

Şalpazarı/Ağasar'daki tarihi eserlerimizin yok olmasına daha ne kadar seyirci kalacağız!? Yetkililerden konuyu acilen ele almalarını, bir an önce çözüm bulmalarını talep ediyoruz. Trabzon İl Müze Müdürlüğü bünyesine bağlı bulunan bu eserlerimizin restorasyonu için tüm muhtarlarımızın, ilçe resmi kurumlarımızın, sivil toplum örgütlerimizin -gerekirse bir komisyon kurarak- resmi girişimleri yapmalarını bekliyoruz. Bütün halkımızın da bu konuda duyarlı olması gerekiyor.

Mustafa Atalar

www.salpazarihaber.com
imtiyaz sahibi

Şalpazarı ilçemizin çeşitli mahalle ve köylerinde bulunan birbirinden değerli tarihi eserlerimiz yok oluyor.

Bizler Şalpazarı Çepnileri olarak asırlara dayanan bir geçmişe, çok zengin bir kültüre sahip bir milletiz ve elimizden geldiği kadarı ile kültürümüzü yaşatmaya çalışıyoruz. Bu kültürü yaşatırken ne yazık ki tarihi eserlerimize sahip çıkamıyoruz.

İlçemizin çekiciliklerinin başında doğal güzellikleri, ormanları, dağları, dereleri, yaylaları gelmektedir. Bu güzelliklere tarihi yapılarımız ayrı bir renk ve değer katar.

İlçemizde bulunan tarihi eserlerimiz, Şalpazarı'nın kimliğidir. Tarihimizi sadece tarih kitaplarından okuyarak değil, tarihi eserlerimize/değerlerimize sahip çıkarak yaşatmalıyız. Tarihini unutan, geçmişini bilmeyen toplumlar yok olmaya mahkumdur.

Daha eskileri olmakla beraber çoğu 18. ve 19. yüzyıllarda yapıldığı bilinen, yöremizdeki -irili ufaklı yirmiden fazla- ata yadigarı birbirinden değerli tarihi kemer taş köprülerimiz ilgisizlikten harabeye dönmüş durumdadır. Ulaşım için yapılan yeni beton

köprülerin, bazı yerlerde eski taş köprülerin çok yakınına yapılmış olması, bu eserlerin görselliğini kaybetmesine neden olmuştur.

İlçemizde bulunan tarihi kemer köprülerimizin bazıları tescillidir. Diğer köprülerin de tescillerinin yapılarak koruma altına alınması gerekmektedir.

İlçemiz ve bağlı bulunduğu mahalle ve köylerinde çok değerli tarihi camiler, kaleler, mezarlıklar, çeşmeler, değirmenler, konaklar, taş fırınlar, bir çoğumuzun evinin hemen yanbaşında bulunan tekirler(serender) bulunmakta. Bunların tamamına yakını, bakımsızlıktan ve tahrip edildiğinden kaderine terk edilmiş durumdadır.

Yine ilçemizin her köyünde en az

bir tane olmak üzere eski su değirmenlerimiz bulunmaktaydı. Günümüzde ekmek ihtiyacımızı çarşıdan/pazardan hazır karşıladığımızdan ve özel gerek duyulduğunda ise elektrik değirmenlerine baş vurduğumuzdan, bu su değirmenlerimizin hemen hemen hepsi yok olmakla karşı karşıyadır.

Bazı eserler ise, kişisel çaba ve yöntemlerle aslına uygun olmayan şekilde restore edilmeye çalışılmış. Bunlara bazı tarihi taş evler de dahil. Tarihi evler özel mülk olduğu için bakımlarından sahipleri sorumludur. Bu evlerde oturanlar, restorasyonun çok masraflı olduğunu, maddi güçlerinin buna yetmediğini söylüyorlar. Ayrıca günümüzde modern evler tercih edildiği için tarihi evler çürümeye terk edilmiş durumda.

Tüm tarihi eserlerin restorasyonu-

nuyla birlikte iyi bir çevre düzenlemesi ve özel ışıklandırmalar yapılabilir.

Şalpazarı/Ağasar'daki tarihi eserlerimizin yok olmasına daha ne kadar seyirci kalacağız!? Yetkililerden konuyu acilen ele almalarını, bir an önce çözüm bulmalarını talep ediyoruz. Trabzon İl Müze Müdürlüğü bünyesine bağlı bulunan bu eserlerimizin restorasyonu için tüm muhtarlarımızın, ilçe resmi kurumlarımızın, sivil toplum örgütlerimizin -gerekirse bir komisyon kurarak- resmi girişimleri yapmalarını bekliyoruz. Bütün halkımızın da bu konuda duyarlı olması gerekiyor. □

(*): **Tokmakardı Köprüsü:** Trabzon İline bağlı Şalpazarı İlçesinin Güdün Köyü sınırları içinde Güdün deresi üzerinde bulunmaktadır. / Tek gözlü olup Uzunluğu 30 metre genişliği 3.80 metre 'dir. / İki yandan kaya kütleleri üzerine oturtulmuş köprünün kemer kısmı düzgün kesme taştan yapılmış köşe dolguları moloz taşlardır. / Köprünün iki yanındaki korkuluk taşları yer yer dökülmüştür. 18.11.1997 tarihli Koruma kurulu kararı ile "taşınmaz kültür varlığı" olarak tescillenmiştir.

(**): **Ağasar Kalesi (Kalecik Kalesi):** Kalecik mahallesinde ilçe merkezine hakim bir tepe üzerinde güney-kuzey doğrultusunda uzanır. / Çok tahrip edilmiş olan kaleden günümüze ancak üç duvar kalıntısına ulaşılabilmiştir. Düzgün olmayan kaba taşlardan inşa edilen duvar kalınlıklarının tam olarak ölçmek mümkün olmamıştır. Kısmen ölçü alınabilen kuzeydeki duvar kalıntısının genişliği 4 m'dir. Bu duvar kalıntısının üzerinden 6 adet hatıl izi (duvar delikleri) görülür. / Bu bölüm muhtemelen iki katlı olup kule olarak kullanılmıştır. / 19.11.1997 tarihli Koruma kurulu kararı ile "taşınmaz kültür varlığı" olarak tescillenmiştir.

Acısu şenliğini seyreden Ağasarlı hanımlar (2012)

GD

ET

ET

Ağasar'da terk edilmiş bir değirmen ve tarihi köprü

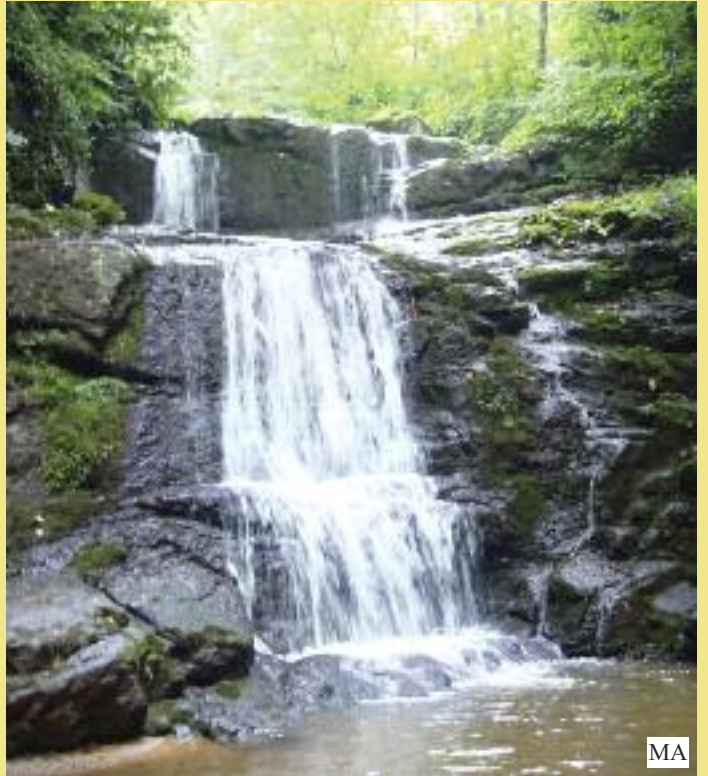
Tarihi Ağasar evleri

Geleneksel Ağasar kıyafetlerini iftiharla sergileyen minik kızlarımız. Nasıl da yakışmış değil mi?!

Bir Ağasar Çepni gelini

MY

MA

Ağasar Deresi'nin coşkun kollarından bir kesit (Güdü)

MA

Ağasar elişleri (Karakısırak yayla pazarı)

Acısu şenliğinde horonun demli anlarından bir kesit (2012)

Tİ

Resimler: Mehmet Yaşar(MY), Turgay İkinci(Tİ), Mustafa Atalar(MA)

Hakkı Bayraktar
bayraktar@hakikat.net

HELAKİMİZE SEBEP ZAAFLARIMIZ VE KURTULUŞUMUZA VESİLE AMELLERİMİZ

İnsanın zaaflarını kontrol edememesi, irade eğitimi ihmalindendir. Bu ihmaldir ki, onu her an helak olmanın eşiğine sürüklemektedir. İşte “en güzel kıvamda yaratılan insanın” “aşağıların aşağısına yuvarlanması” serüveni, ona verilen bu cüzi irade alanında gerçekleşmektedir.

“Ey insan! O sonsuz cömertliğin sahibi Kerîm Rabbine karşı seni aldatıp gururlu kılan nedir?!”

(İnfitar Sûresi, 6)

“En güzel kıvamda yaratılmış olan”⁽¹⁾, “kat kat ikramlarla şerefli kılınan”⁽²⁾, Allah’ın yeryüzünü donattığı nimetlerini, O’nun rızası doğrultusunda tasarruf etmekle mükellef “halife kılınan”⁽³⁾ insan, aynı zamanda bazı zaafırları da olan bir varlıktır. Bu zayıflığından dolayıdır ki, yaratan ona ağır teklifler yüklememiştir. “Allah sizden (ağır sorumlulukları, taşınması zor yükleri) hafifletmek ister. Çünkü insan oldukça zayıf (iradeli) yaratılmıştır.”⁽⁴⁾; “Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar.”⁽⁵⁾ Öyleyse insanın, gücünün yettiği sorumlulukları yerine getirmesi, onun yaratılma gereği ve kulluğunun icabıdır.⁽⁶⁾

İnsanın zaafırlarını kontrol edememesi, irade eğitimi ihmalindendir. Bu ihmaldir ki, onu her an helak olmanın eşiğine sürüklemektedir. İşte “en güzel kıvamda yaratılan insanın” “aşağıların aşağısına yuvarlanması”⁽⁷⁾ serüveni, ona verilen bu cüzi irade alanında gerçekleşmektedir.

● İnsanı aldatan en önemli zaafırlarından birisi, **kendini unutmaktır**. “İnsanlara iyiyi ve güzeli emredip de öz benliklerinizi unutup musunuz? Üstelik de Kitap’ı okuyup durmaktasınız. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?”⁽⁸⁾ Bu aynı zamanda insanın bencilliğinden, kendini hep kurtulmuş, güvende ve hep başkalarını felakette hissetmesindendir. Okuduğu Kitap’ın ilk muhatabının kendisi olduğunu anlayacak kadar aklını işletmemek ne büyük bir zaafiyet, ne büyük bir gaflettir..!

Bu beşeri zaafiyetlerimizden olan **nisyan**(unutmak), Hz. Adem’den beri bütün insanların tabiatında mevcuttur. Dünyaya gönderilişimizin sebebi de -ilahi hikmet gereği-, ilk insanın nisyanıdır. “Andolsun, bundan önce biz Adem’e (cennetteki ağacın meyvesinden yeme, diye) emrettik. O ise bunu unuttu. Biz onda bir kararlılık bulmadık.”⁽⁹⁾ Hz. Adem, -Şeytanın vesvesesiyle unutarak- ağaca yaklaşır ve meyvesinden yer. Bunun sonucunda dünyaya gönderilir.⁽¹⁰⁾

Bu nisyan zaafiyeti öyle bir durumda belirir ki, insan çoğu kere başı dara düşmeden Rabbini hatırlayıp ona yönelmez. “İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken (her hâlinde bu sıkıntıdan kurtulmak için) bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider. İşte o haddi aşanlara, yapmakta oldukları şeyler, böylece süslenmiş (hoş gösterilmiş)tir.”⁽¹¹⁾

Yine nisyan zaafiyeti, verdiği önemli sözleri unutma hatta inkar etme şeklinde tezahür edebilir. İnsanın bu yönünü en iyi bilen Rabbi, en uzun ayeti (tam bir sayfa / Bakara S., 282) sözleşmeleri -şahitler huzurunda- kayıt ve imza altına

almakla ilgili olarak nazil buyurmuştur. “Ey iman edenler! Belli bir süre için birbirinize borçlandığınız zaman bunu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın...(Bu işleme) şahitliklerine güvendiğiniz iki erkeği; eğer iki erkek olmazsa, bir erkek ve iki kadını şahit tutun. Bu, onlardan biri unutacak olursa, diğerinin ona hatırlatması içindir...Az olsun, çok olsun, borcu süresine kadar yazmaktan usanmayın. Bu, Allah katında adaletle daha uygun, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için daha elverişlidir...” Ne kadar anlamlı değil mi?.. “Hafıza-i beşer nisyan ile ma’lûldür. / İnsan hafızası, unutmaya hastalığına sahiptir.” Bu gerçeği göz ardı edip sözleşmelerini kayıt altına almayan nice insanların sıkıntılarını şahit olmaktayız. Bir de verdikleri sözü kasten inkar edenler vardır ki, bu daha vahim bir durumdur. Bu tamamen ahlaki bir sorundur. Böyle davrananlar, başta onurlarını/saygınlıklarını ve toplum içinde güvenlerini kaybederler. Böyleleri, aynı zamanda akıllılık / kurnazlıkla kar ettiklerini zannederek aslında en büyük zararı kendi itibarlarına vermiş olurlar. Yani ne büyük bir ahmak olduklarının farkında değildirler...Ama menfaat hırsırları, bu tür insanları böyle bir gaflet çukuruna yuvarlamak tadır. “...Verdiği sözden dönen kendi aleyhine dönmüş olur...”⁽¹²⁾ Peygamber Efendimiz de münafığın alametlerini sayarken şöyle buyurmuştur: “Münafığın alameti üçtür: Konuştuğu zaman yalan söyler, söz verdiği zaman yerine getirmeyiz ve ona güvenildiği zaman hıyanet eder.”⁽¹³⁾

● İnsan olarak diğer bir zaafımız, **hârislik**(mal hırsı) ve **cimrilik**dir. “İşin gereği şu ki insan; acelecî, hırslı, sabırsız, tahammülsüz yaratılmıştır.” / “Kendisine bir şer (kötülük) dokunduğu zaman feryadı basar.” / “Kendisine hayır ve nimet ulaşınca da ondan başkalarının yararlanmasına engel olur.”⁽¹⁴⁾

Hârislik ve cimrilik zaafımıza bağlantılı olarak nankörlük, şükürsüzlük ve bencillik hastalığımız da ortaya çıkar. “İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa; ‘Rabbim bana ikramda bulundu!’ der. / Ama Rabbi onu(imtihan için) sıkıntıya uğratarak rızıkını ölçüye bağlarsa; ‘Rabbim bana ihanet etti!’ der.”⁽¹⁵⁾

● **Acelecilik**, bir diğer zaafımızdır. “İnsan, bazen şerri, tıpkı hayrı istercesine ister. Pek acelecidir bu insan!”⁽¹⁶⁾; “‘Ey Rabbimiz! Bize (vereceğini) bu dünyada ver’ diyenler vardır. Bunların ahirette bir nasibi yoktur.”⁽¹⁷⁾ Bir şeyin hemencecik oluvermesini isteriz; hakkımızda hayırlı olup olmayacağını iyice düşünmeden ve oluş sürecini bekleme sabrı da göstermeden. Ve bütün yaptıklarımızın karşılığını bu dünyada görmek ve almak isteriz. Ebedi âleme yatırım yapmanın daha akıllı bir iş olduğunu düşünmeyiz. Bu konuda da nefsimize mağlup oluruz.

● **Övülmeğe karşı aşırı istekli olmak** da bir zaafımızdır.

Her insanın takdir edilmeye/övlümeye meyyal olması doğaldır. Ancak bu doğal eğilim, sürekli beklenti haline dönüşürse bu bir hastalıktır. Sonu narsisizme kadar varır. “**Narsisizm** veya **özseverlik**, kişinin kendisine tapması, kabaca tabirle kişinin kendisine aşık olması olarak tanımlanan bir psikiyatrik hastalıktır. Narsisistik kişilik bozukluğu olan kişiler, başkalarının düşünce ya da isteklerine gereken ilgiyi gösteremeyen kişilerdir. Plan ve hedeflerine ulaşamadıklarında, gereken ilgiyi göremediklerinde aynı Narkissos gibi erirler, çökerler. Başkalarının hakkına saygı göstermeden ve gerçeklerle bağdaşmasa bile daima kendilerini haklı göstererek ve o hedefi, gerekli emeği vermeden bile hak etmiş sayarak en önde, en gözde ve tek olmak isterler. Kendilerini başkalarının yerine koyamaz ve başkalarını anlayamazlar. Sanki her şey sadece kendileri için vardır ve ne olursa olsun her şeyin kendi amaçlarına hizmet etmesi gerekir. Başkalarının fikir ve hareketleri kendi amaçlarına hizmet ediyorsa vardır, aksi halde bu fikir ve hareketler tahammül edilemez düşüncelerdir. Gerçekle bağdaşmayan, başkalarının zararına olup sadece kendi çıkarlarına uygun, kendi plan ve hedeflerine hitap eden maddi ve manevi kazanç sağlayabilecek plan ve hedeflerine ulaşamadıklarında öfkelerine hakim olamaz, saldırganlaşır, çöker, hatta ağır psikotik tablolara girerler.”⁽¹⁸⁾

Kur'an-ı Kerim, bu meselede şu hatırlatmayı yapar: “**O ettikleriyle zevklen, yapmadıkları şeylerle övünmeyi seven kişileri bir şey sanma. Artık, onları azaptan kurtulmuş da sanma. Korkunç bir azap vardır onlar için.**”⁽¹⁹⁾ Halbuki insan, yaptıklarıyla/yapmadıklarıyla övünmek için değil, -kendisine güzel şeyler yapmak için birçok yetenek ve imkan veren- Rabbine hamd etmek için yaratılmıştır.

● **İhmalkarlık, bahaneçilik ve hizmetten kaçma hastalığı:** Herhangi bir iş yapılacağı zaman kimse sorumluluk almak istemez ve bir sürü bahane üretir. Ama ücret ve ödül zamanında, talipler çoğalır. Kur'an'da zikredilen şu olay, bu hususta güzel bir örnektir: Peygamberimiz, 1400 sahabeyle umre için Mekke'ye doğru yola çıkar. O zaman Mekke henüz müşriklerin idaresindedir. Bir savaş çıkabileceği endişesiyle, bir kısım bedevi insanlar bu sefere katılmazlar. Sudan bahanelerle geri kalırlar. Fakat aynı insanlar, Hayber ganimetleri için yola çıkıldığında orduya katılmak isterler. Cenab-ı Hak, onların bu sefere katılmalarını men eder.⁽²⁰⁾

İnsanın doğasında bunlar gibi daha nice zaafiyetler vardır. Bu gibi zaafıların esiri olmadan sorumluluklarımızı yerine getirebilirsek insan-ı kamil oluruz. Yani istenen kıyamda gerçek insan. Bu zaafılarımızı aslında manevi terakkimiz için birer fırsata da dönüştürebiliriz. Meleklerin böyle bir şansı yoktur...İnsan, zaafılarıyla mücadele edip nefsi/behimî arzularından kurtuldukça ve salih ameller işledikçe yücelir.

(Allah'ın ve Resulünün keliması söz konusu olunca, biz aciz kullara fazla söz düşmüyor. Sadece anlamak/hikmetine vakıf olmak için aklımızı işletmemiz yetiyor...) Bakınız kurtarıcı salih ameller konusunda Allah'ın Resülü nasıl bir örnek bize yol gösteriyor.

“Bizden önce yaşayanlardan üç kişi yola çıktılar. Akşam olunca, geceleme ihtiyacı onları bir mağaraya sığdırdı ve içine girdiler. Ancak, dağdan kayan büyükçe bir kaya yuvarlanıp mağaranın ağzını üzerlerine kapadı. Aralarında; ‘Bizi bu kayadan sâlih amellerimizi (Allah rızası için yaptığımız güzel işleri) şefaathî/vesile kılarak Allah'a yapacağımız dualar kurtarabilir.’ dediler.

Bunun üzerine, içlerinden biri anlatmaya başladı. ‘Benim annem babam çok yaşlıydı. Onları çok kollar, akşam olunca onlardan önce ne ailemden, ne de hayvanlarımdan hiçbirine yedirip içirmezdim.’ dedi. ‘Birgün, odun aramak için uzaklara gitmiştim. Eve döndüğümde ikisi de uyumuştu.

Onlar için sütlerini sağdım. Hâlâ uyumakta idiler. Onlardan önce aileme ve hayvanlarıma yiyecek vermeyi uygun bulmadım; onları uyandırmaya da kıyamadım. Geciktiğim için çocuklar ayaklarımda arasında kıvranıyorlardı. Ben ise süt kapları elimde, onların uyanmalarını bekliyordum. Derken şafak söktü.’

Adam, bu olayı anlattıktan sonra, dua için ellerini göğsüne kaldırdı ve; ‘Ey Allahım! Bunu Senin rızan için yapmışsam, yolumuzu kapayan şu taştan bizi kurtar!’ dedi.

Bu duanın akabinde taş bir miktar açıldı. Ama bu, dışarı çıkmalarını mümkün kılacak bir açıklık değildi.

Bunun üzerine, ikinci adam söze başladı. ‘Ey Allahım!’ dedi. ‘Benim bir amca kızım vardı. Onu herkesten çok seviyordum. Onunla gayri meşru yaşamak istedim. Ama o bana yüz vermedi. Fakat gün geldi, kılığa uğradı; yardım için bana başvurmak zorunda kaldı. Ona, kendisini bana teslim etmesi karşılığında yüz yirmi dinar verdim. Mecburen kabul etti. Ancak, arzuma nail olacağım sırada; ‘Allah’tan kork! Allah’ın nikah müsaadesi dışında bana yaklaşman haramdır.’ dedi. Bunun üzerine ben de ona dokunmaktan sakındım ve insanlar arasında en çok sevdiğim kimse olduğum halde onu bıraktım. Verdiğim altınları da geri almadım.’

Adam bunu anlattıktan sonra, Allah’a dua için ellerini açtı ve; ‘Ey Allahım!’ dedi. ‘Eğer bunları Senin rızan için yapmışsam, bizi bu sıkıntıdan kurtar!’

Bu dua üzerine kaya yerinden biraz daha kımıldadı. Ama onların çıkabileceği kadar açılmadı. Çaresiz, mağarada beklemeye devam ettiler. Bu esnada, son bir ümit, üçüncü şahıs

İnsanın doğasında nice zaafiyetler vardır. Bu zaafıların esiri olmadan sorumluluklarımızı yerine getirebilirsek insan-ı kamil oluruz. Yani istenen kıyamda gerçek insan. Bu zaafılarımızı aslında manevi terakkimiz için birer fırsata da dönüştürebiliriz. Meleklerin böyle bir şansı yoktur. İnsan, zaafılarıyla mücadele edip nefsi/behimî arzularından kurtuldukça ve salih ameller işledikçe yücelir.

başından geçen bir olayı anlatmaya başlamış bulunuyordu. ‘Ey Allahım! Ben işçiler çalıştırıyordum. Ücretlerini de derhal veriyordum. Ancak bir tanesi, payına düşen ücretini almadan gitti. Ben de onun parasını onun adına işletip kâr ettirdim. Öyle ki, çok malı oldu. Derken, uzun seneler sonra bu işçim çıkageldi ve; ‘Ey Abdullah!’ dedi. ‘Bana olan borcunu öde.’ Ben de; ‘Bütün şu gördüğün sığır, davar, deve ve köleler senindir. Git, bunları al götür.’ dedim. Adam; ‘Ey Abdullah! Benimle alay etme!’ dedi. Ben tekrar; ‘Kesinlikle alay etmiyorum. Git, hepsini al götür.’ dedim. Adam hepsini alıp götürdü. ‘Ey Allahım! Eğer bunu Senin rızan için yaptıysam, bize şu halden bir kurtuluş nasip et!’

Adamın bu duasının hemen akabinde kaya tamamen açıldı. Çıkıp yollarına devam ettiler ve böylece bu sıkıntıdan kurtuldular.”⁽²¹⁾

Başımız dara düştüğü zaman, Rabbimizden kurtuluş isterken vesile kılacağımız/bize şefaathî olacak kaç amelimiz var?...Rabbim, nefsi arzularımızın kölesi olmaktan dolayı O'nun ebedi nimetlerinden bizi mahrum eylemesin.□

(1): Tîn S., 4 (2): İsrâ S., 70 (3): Fâtır S., 39; Enâm S., 165 (4): Nisa S., 28 (5): Bakara S., 286 (6): Zariyat S., 56 (7): Tîn S., 5 (8): Bakara S., 44 (9): Tâhâ S., 115 (10): Bakara S., 35-37 (11): Yunus S., 12 (12): Fetih S., 10 (13): Buhari, Müslim, Tirmizi, Nesai / Camiis-Sağir, İmam Suyuti, H No: 25 (14): Mearic, 19-21 (15): Fecri 15-16 (16): İsrâ S., 11 (17) Bakara S., 200 (18): <http://tr.wikipedia.org/wiki/Narsisizm> (19): Al-i İmran S., 188 (20): Fetih S., 11-15 (21) Buhârî, (Enbiyâ 50, Büyü 98, İcâre 12, Hars 13, Edeb 5); Müslim, (Zikr 100) ve Ebu Dâvud’da (Büyü 29) Abdullah b. Ömer’den rivayetle geçmektedir.

Hasan Köse

hfkose@hotmail.com

BİZİM TAVŞANLAR NEDEN UYUYOR?

- Eğitim Sistemimizin Sorunları Üzerine -

Çocuklar YGS merkezli sınav maraton sistemiyle oyalanıyor. Ağllara toplanmış ve küspeyle beslenmeye çalışılan sürüler gibi kontrol altında tutuluyor. Çocukların kendine, çevresine zarar vermesinin ve zarar görmesinin önlenmesi de eğitimin üç temel amacından biridir. Ancak bu yapılırken sosyalleşme, akademik ve mesleki gelişmenin de olması gerekir. Bunlar için de -maalesef- altyapı yok.

Eğitim sistemimizin sorunlarını üç ana başlık altında toplayabiliriz. 1- Altyapı 2- Personel 3- Nitelik.

Altyapı sorunu: Sağlıklı eğitim öğretim ortamında sınıf öğrenci sayısı maksimum 20-30 arasındır. Öğrencinin akademik ve beceri eğitiminin haricinde gün içinde spor, sanat ve sosyal etkinlik imkânları, mekânları ve alanları olmak zorundadır. Türkiye’de eğitim-öğretim, -yapılan yüzlerce okula ve ilave dersliklere rağmen- çift öğretim ağırlıklı olarak devam ediyor. Buna rağmen sınıf öğrenci ortalamaları kent merkezlerinde 38, OECD ortalaması 21. Okul deyince akla yalnızca seminer salonu ve derslikler geliyor. Sanat, spor ve sosyal etkinlik imkanları olan okul yok denecek kadar az. Birçok dersin eğitim materyali yok. Oysa bunların yüzde doksanını meslek liseleri ve devlet üniversiteleri bile yapabilir. Yabancı dil laboratuvarları yok. Çocuklar YGS merkezli sınav maraton sistemiyle oyalanıyor. Ağllara toplanmış ve küspeyle beslenmeye çalışılan sürüler gibi kontrol altında tutuluyor. Çocukların kendine, çevresine zarar vermesinin ve zarar görmesinin önlenmesi de eğitimin üç temel amacından biridir. Ancak bu yapılırken sosyalleşme, akademik ve mesleki gelişmenin de olması gerekir. Bunlar için de -maalesef- altyapı yok.

Personel sorunu: Eğitim yöneticilerinin yüzde doksandokuzunun eğitim bilimleri ile alakaları, ara sıra yapılan teşkilat ve bürokratik seminerleri hariç tutarsak, üniversite yıllarında aldıkları pedagojik formasyon ve mesleki tecrübelerden ibarettir. Öğretmenlerin yüzde sekseni kendi dersinin hangi yaş gurubuna nasıl verileceği ve nasıl materyaller kullanılması gerektiği eğitiminden habersizdir. Bu, 1996 sonrasında Eğitim Fakültelerinde tezsiz olarak okutulmaya başlanmıştır. Ölçme ve değerlendirmenin sağlıksızlığını anlamak için eğitimci olmaya da gerek yok. Okul diploma puanı, YGS puanı ve yaşama geçirme karşısındaki verilere baktığımızda bu açıkça görünüyor. Okul birincisi YGS’den sıfır çekiyor. Hadi üniversiteyi kazanmış olsun. Okulu bitiriyor; diploma notu 90-100; iş bulma, iş yapma, mesleğini icra kabiliyeti minimum. “Kedi buysa ciğer, ciğer buysa kedi nerede?” “Ölçme ve değerlendirme biçiminiz öğrenciden ne yapmak istediğinizi belirler. Sorduğumuz sorular öğrencinin/toplumun algılama yönünü ve derinliğini belirler. Diploma başarısı ile YGS, veya yaşam başarısı neden doğru orantılı değil? Ölçme ve değerlendirme kriterleri yuka/sığ. Hülasa; gelişmiş ülkelerde alt yapıya bir dolar yatırım yapılıyorsa öğretmen eğitimine de bir dolar yatırılıyor. Göreve başlayan öğretmenin akademik gelişiminin durmasının sorumlusu bakanlıktır. Öğretmenler ek işler yaparak geçim peşinde koşuruluyor. Ya Öğretmen Akademisi’ne işlerlik kazandırılmalı ya da öğretmenler mecburi lisansüstü eğitime yönlendirilmelidir.

Nitelik sorunu: Öğrenme davranışının gelişmesi ve öğrenmede optimum/yüksek faydaya ulaşılması bireyin yaşamı algılama biçimiyle doğrudan alakalıdır. Hitler’in de Gandhi’nin de karakterini, aldıkları eğitim şekillendirmiştir. Her ulus için milli kimlik ve toplumsal karakter önemlidir. Bunlar yaparak yaşayarak aktarılabilir. Bunu spor, oyun, oyuncak, sanat ve her türlü

sosyal etkinlik, -yakından uzağa doğru- çevre belirler. Bu, milli eğitimin kültür politikası, milli oyun, milli sanat ve milli spor stratejisi olmasını zorunlu kılar.

IQ teorilerine göre zekânın tek yönlü, sabit ve geliştirilemez olduğuna inanılırdı. **Howard Gardner**’in(1983) çoklu zekâ kuramı sonrası; seviyeleri farklı olsa da her bireyde hem birden fazla, hem de geliştirilebilir yetenekler olduğu anlaşıldı. **Maria Montessori**, Casa dei Bambini/Ana Okulunda(1907) yaptığı çalışmalarla zekanın her seviyede gelişebildiğini somut ve herkesin anlayabileceği delillerle ispat etmiştir. Bayan Montessori, down sendromlu çocukları beş yıl eğittikten sonra orta öğretim sınavına sokuyor. Çocuklar orta öğretim öğrencileri ortalamasında başarılı olunca, İtalyan Eğitim Bakanlığı’na; “Siz normal/sağlıklı çocuklara ne yapıyorsunuz da, down sendromlu bu çocuklar onlara yetişebiliyor?” diye soruyor. Bunun benzerini **Emel Wilibrant/Çakıroğlu** Türkiye’de de yaptı. Down sendromlu çocuklar şimdi üniversitede okuyorlar. “2012 YGS de sınava katılan 1.8 milyon kişinin; 1 milyon 200 bini Fenden, 870 bini Matematikten, 254 bini Sosyal Bilgilerden sıfır çekti.” **La**

Rsm.: Mehmet Yaşar

Fontain’in kaplumbağaları, tavşanları hala nasıl geçebiliyor? Tavşanlar neden uyutuluyor? sorusunun MEB tarafından yanıtlanması gerekir.

Son sınavlar da göstermiştir ki, eğitim sistemimizin esas sorunu, nitelik ve derinlik sorunudur. Yapısal reform yapıyoruz zannıyla, revizyon yaparak oyalanıp, bir türlü öze nüfuz edemeyen Osmanlı ıslahatlarının durumuna -inşallah- düşmeyiz!

Benjamin Bloom; (Taxonomy of Educational Objectives/Eğitim Amaçları Taksonomisi-1956) öğrenmenin gerçekleşme sürecini altı aşama olarak açıklıyor.

● **Bilgi:** Bilginin ezberlenmesi, anlaşılmasıdır. Bu aşama tekrarı kadar sağlam olur fakat neliği konusunda farkındalık olmaz.

● **Kavrama:** Kazanılan bilginin anlamlı hale getirilmesi, olgularla bağının kurulması, neliğinin farkına varılmasıdır. Genelleme ve tanımlama gücü yetersizdir.

● **Uygulama:** Bilginin kullanılması, pratiğe dökülmesi, teorik meselelerin farkındalığını artırır, pratik konularda tekrar oranında beceri artar.

● **Analiz:** Bilgiyi parçalara ayırma, sınıflandırma, tanımlama,

açıklama, parçanın bütün, bütünün parça içindeki yerini tanımlama.

● **Sentez:** Farklı bilgi parçacıklarını bir araya getirerek bir bütün oluşturabilme.

● **Buluş/icat/değerlendirme:** Bilginin belirli ölçütler çerçevesinde sorgulanabilmesi, benzer konularda yeni bilgiler üretebilme veya bilgiyi farklı alanlara kıyasla taşıyabilme.

Çocuk, öğrendiği her konuda bu aşamalardan birine ulaşır. Amaç altıncı aşamaya ulaşmaktır. Değerlendirme aşaması, ulaşılan bilgiyle yeni bilgiler üretebilmektir. Bu amaç, çocuğun her alanda ve her bilgide ulaşması gereken bir işlem değil, en az, yetenekli olduğu bir grupta bunun olması gerekir. Maanın/öğrenimin amacı budur. Esefle ifade edeyim bugün bu amaca çok uzagız.

ÖNERİLER

Eğitim süreçlerinde temel eğitim için zorunluluk kavramı kademeleri ifade eder durumdan çıkarılmalı, temel dersler için kullanılmalıdır. Eğitim niteliği artar ve sonuçları insanları mutlu ederse zorunluluk kendiliğinden hissedilecektir. Belki zorunlu eğitim, ilmiyal anlamında bilimin en son verilerini, teknolojinin imkânlarını ve hayatın sosyal, ekonomik ve siyasal zorunluklarını vermek anlamında olabilir.

İlköğretime başlamada altı yaş için alt yapı eksik. Okul öncesi eğitim ortamları şeklinde düzenlenmiş sınıflar yok. Sınıflar olsa da, altı yaş gurubuna eğitim verecek öğretmen yok. Çocuklar için sınıf ortamı zulüm olur. İlköğretime başlama yaşının altıya inmesi, okul öncesi eğitimi konusu olan çocuklar, ilköğretim öğrencisi olmamalı. Çocuklar altı yaşında sıralara oturtulup kırk dakika öğretmenlerinden nasihat dinleyemez. Sınıflar bu haliyle altı yaş gurubu çocukların yapması gereken etkinliklerin çok azı için mekân olabilir.

On bir yaş öncesi çocuklar için/ilk aşama okullarda somuttan soyuta öğrenme materyalleri yok. Öğretmenlerin konulara göre materyal geliştirebilecek formasyonları yok. Materyal olsa bile kullanabilecek formasyonlu öğretmenler yok denecek kadar az. Bu şartlarda çocuklar okula başlar başlamaz başarısızlığı öğrenir. Başarısızlık, öğrenilen ve hayat boyu olumsuz örnek olarak bireylerin modelledikleri bir şeydir. Kadrosuz ve altyapısız böyle bir geçiş felaket olur. Hülâsa; ilköğretimin birinci kademesinde, bilişsel, ruhsal ve psikomotor gelişim yoğun materyal temelli olmaktadır. Bu dönem çocukları oyun çağında ve beceri geliştirme evresinde oldukları için, hem okul öncesi, hem de birinci kademe Montessori materyalleriyle güçlendirilip, öğrenme derinliği artırılarak, öğrenme davranışları geliştirilebilir.

İkinci kademe resim, müzik ve beden eğitimi dersleri birer koordine derse dönüşüp, yeteneklere göre okul içi ve dışı faaliyetlere dönüşmeli. Bu alanlarda öğrenci somut bir etkinlik seçmeli ve ilgili öğretmen onu koordine ve takip edip raporlamalıdır.

Yabancı dil öğrenimi okul dışına çıkmalı ve fakat en az bir yabancı dil şartı olmalıdır. Bu hizmet için dil merkezleri kurulabilir ya da özel eğitim kurumlarından hizmet satın alınabilir. Devlet finanse eder, yeterlilik sınavını da ayrı bir kurum yapar.

İkinci kademe genel yetenekler geliştirilirken tesbit edilen yeteneklere yoğunlaşılmalıdır.

Yönlendirme olmamalıdır. Yetenek, ilgi ve taleple şekillenecek bir çeşitlilikte olmalıdır. Genel temel dersler her aşamada zorunluluğunu korurken, yetenek gurupları için özel temel dersler mutlaka ikinci kademe okutulmalı. Genel Temel Dersler: Matematik, Fen, Coğrafya ve Tarih gibi...Özel Temel Dersler/çocuğa özel: Sanat eğilimli bir çocuğa ikinci aşamada sanat tarihi; dil eğilimli ve yetenekli bir çocuk için fazladan istediği bir yabancı dil veya Osmanlıca, metin kritiği, münazara, gibi...Her-

hangi bir sanat veya spor dalında faaliyeti/ıcrası olan çocuklara bu doğrultuda gelişmeleri için destek olunmalı. Resim müzik ve beden eğitimi dersi öğretmenleri koordinatör olmalı. Okul içi ve dışı imkânları koordine edilmelidir. Bu dersler, son saatlere alınmalı ve her çocuğun yeteneğine göre etkinlikler olmalıdır. Fen, matematik ve sosyal bilimlerle alakalı ilgi ve yetenekler doğrultusunda da Bilim-Sanat Merkezleri mevzuatı türü bir etkinlik koordine edilebilir.

Mesleki yönlendirme, ikinci aşamanın sonunda üçüncü aşama için olmalıdır. İmam Hatip Liselerinin orta kısmına gidecek çocukların velileri imamlığı en son ihtimalde meslek olarak görmektedir. Fakat Teknik Meslek Lisesine gönderilen çocukların velileri, bu okulları kısa yoldan meslek edinme imkanı olarak düşünmektedirler. Fakat çocuğun orada başka alanlara üstün yeteneği fark edilirse, zaten her kademe geçişler olacağı için, bu da fazla sorun olmaz. Eğer geçişli olmazsa ve mesleki yönlendirme için rehberlik faaliyeti ilköğretim birinci kademenin son sınıfında verilirse, çocukta geri dönülmez kararlara neden olabilir. Örnek çocuğun mekanığe olan ilgisi onu meslek lisesi motor bölümüne yönlendirmeye neden olur ki, aslında çocuk bir mekanik dâhisi makine mühendisi potansiyeline sahip olabilir. O zaman, meslek lisesi müfredatı onu gitmesi gereken üniversiteye ulaştırılmaz. Çükü sayısal derslerin sayısı az. Ayrıca ileride yeni teknolojik şartlara adapte olamayan, teknik kavrayıştan zi-

yade lokal yetenek sahibi ustalar(nitelikli işçiler) olur. Öğrenmede asla **analiz** ve **sentez** ve **değerlendirme/buluş** düzeyine ulaşamaz (Bloom-1907)

Yetenek tespitleri ve yönlendirmeler teşviklerle olmalı. Asla zorlayıcı olmamalıdır.

Fırsat eşitliği için dersaneler mutlaka kaldırılmalıdır. Eşit ulaşım imkânlarının olmadığı yerde fırsat eşitliğinden söz edilemez.

Görgü kuralları tüm müfredatı okul öncesinden başlamak üzere yedirilmelidir. Ders geçmeye katkısı -davranış puanı olarak- **ilgili** ve **ilişkili** çevre anketleriyle % 10 oranında katılmalı.

Sınıf öğrenci sayılarının 30'u geçtiği yerlerde cumartesi güne ders koyulabilir. Böylece her beş sınıfa bir sınıf olarak sisteme % 20 mekân kazandırılabilir.

Çıraklık eğitimine ikinci kademe denendikten sonra yönlendirilmelidir ve Meslek Liseleriyle irtibatlandırılarak gerekli temel akademik eğitim sürdürülürken güvenlik, sağlık ve çalışma şartları ve ortamları, çocuk hakları ve insan hakları temelinde yaygın ve etkin bir denetim altında tutulmalıdır.

Etkinlik olarak tanımlanarak okul dışına çıkarılacak derslerden (resim, müzik, beden eğitimi ve yabancı dil) boşalacak mekanlar; sisteme yeni girecek öğrenciler için, tek öğretime geçmek ve okulu yaygın eğitim için kullanılabilecek duruma da getirir...□

(<http://www.adilmedya.com/bizim-tavsanlar-neden-uyuyor-h29458.haber>)

İbrahim Karagül (*)
ikaragul@yenisafak.com.tr

‘BİN YIL’ SÜRECEKMiŞ ! HESAP VERİN BAKALIM...

Kirli ilişkilerin, para trafiğinin, bu ülkeyi kamplara ayırmanın, koca ülkeyi birilerine peşkeş çekmenin hesabı soruluyor. O zamanın kudretli adamları, sözü emir kabul edilenler, karşılarında hazırolda beklenenler gözaltında. Yeni isimler de gözaltına alınacak, sorgulanacak, yargılanacak. Bu ülkeye ödettikleri bedelin hesabı sorulacak. “Bin yıl” sürecekmış. Hadi sürsün bakalım...

Türkiye tarihinde ilk kez sokaklar bölündü. İşadamlarından eğitimcilere, bürokrattan siyasilere, kebabçıdan fırıncılara kadar herkes; “bizden” ve “bize karşı” şeklinde ikiye ayrıldı. Bu ülkenin insanların ezici çoğunluğu “hain”, “düşman” ilan edildi. Mezhap ve etnik kimlikler üzerinden toplumsal çatışma projeleri uygulandı.

Hiçbir askeri darbe, sokakları ve kalpleri böylesine parçalara ayırmamıştı. “Düşman” olanların, “hain” ilan edilenlerin üzerine hışımla gidildi. Bu insanlar siyasetten men edildi, işadamsa iflas ettirildi ya da haraca bağlandı, eğitimciye kızağa çekildi, dindarsa sistematik yıldırma kampanyalarına maruz bırakıldı.

Cemaatlere savaş açıldı. Belli siyasi çevreler tasfiye edildi. Hükümetler yıkıldı, aydınlar cezalandırıldı ya da itibarsızlaştırıldı, askeri vesayetle hükümetler kuruldu, bakanlara brifingler verildi. Sokaklarda dindar avcılığı başlatıldı. Vakıflar, dernekler gözaltına alındı. Öyle bir korku salındı ki, bir çok cemaat temsilcisi, bu ülkeye hizmet etmiş birey Türkiye’yi terk etmek zorunda bırakıldı.

28 Şubat müdahalesinin mimarları ya da figüranları, asık suratları ve üniformalarıyla her akşam televizyon ekranlarından bütün ülkeye talimatlar veriyor, iç politikayı dizayn ediyor, kendilerine verilen rolü hatasız oynuyordu. Yanlarına aldıkları yargı mensuplarıyla, medya mensuplarıyla, sermaye çevreleriyle, Atlantik ötesi ortaklarıyla, Tel Aviv kadrolarıyla Türkiye’yi yeniden kurmaya, yeni bir ülke inşa etmeye, bunu yaparken de bu ülkenin ezici çoğunluğunu sindirmeye çalışıyorlardı.

Başardılar da...Son derece iyi planlanmış bir projeydi **28 Şubat**. Ama asla Türkiye’nin iç iktidar odaklarıyla sınırlı bir planlama değildi. Neocon-İsrail aşırı sağ ile içerideki ortakları tarafından projelendirilen, onların desteğiyle uygulanan, bu ülkenin insanlarına savaş açılan bir projeydi. Yeryüzünün orta kuşağında

Org. Çevik Bir, Sincan’da tank yürüterek demokrasiye balans ayarı yaptığını söylemişti. Şimdi Sincan Cezaevinde tutuklu...

yükselen İslam, siyasi söylemiyle meydan okumaya girişmişti ve cezalandırılmalıydı. Öyle de yapıldı.

Darbeden önceki yıllarda Türkiye-İsrail ekseni ile Ortadoğu’yu dizayn etmeye girişenler, bütün bölge ülkelerinde antiterör merkezleri kuruyordu. O zaman daha “terörle küresel mücadele” ilan edilmemişti. Ama sessiz ve derinden bunun alt yapısı hazırlanıyordu. 21. yüzyıl dünyasında İslam kontrol altına alınmalıydı ve bu İslam kuşağının merkez ülkesi Türkiye’den başlatılıyordu. 11 Eylül saldırıları sonrası proje küreselleştirildi ve bütün İslam topraklarına yayıldı.

O zamanlar; “Soğuk savaş dönemi kadar bile terör saldırıları yok, bu anti terör merkezleri neden kuruluyor” sorusunun cevabını aradık hep. Bunca hazırlığın bir sebebi olmalıydı ama görünürde öyle bir tehdit yoktu. Oysa varmış, 21. yüzyıla dönük bir projeymiş.

Türkiye üzerinden bütün coğrafyaya uygulanmaya çalışılıyormuş. Daha sonra bunun açık savaşa dönüşmüş halini hep beraber yaşadık, yaşıyoruz.

28 Şubat, asla yerli bir proje değildi. Neocon-İsrail aşırı sağının planlamasına göre bu koca ülke, İsrail'in güvenlik çıkarları için hoyratça kullanıldı. Washington ve Tel Aviv'deki ağalardan talimat alanlar, onların önceliklerine göre kendi insanlarına savaş açtı ve bu savaşın bin yıl süreceğini ilan etti. Tıpkı George Bush'un, 11 Eylül sonrası sınırsız savaş ilanı gibi. Projenin entelektüel mimarlığını yapan neocon yazarlar; "Biz bile bu kadar kolay olacağını, koca generallerin bu kadar işbirliği yapacağını bilmiyorduk" diye yazdı daha sonra.

Projenin yerli aktörleri, ağababalarının çizdikleri yolda kararlı adımlarla yürüyorlardı. İçeriye hizaya soktukten sonra, bölge ülkelerini hizaya sokacaklardı. İsrail istihbaratı ile birlikte Türkiye dahil bir çok ülkede örtülü operasyonlara başladılar. İşte o zaman sırrını çözemediğimiz antiterör merkezlerinin ne amaçla kurulduğunu öğrenebildik.

28 Şubat müdahalesi sadece ideolojik bir kıyım, Türkiye'nin iç iktidar paylaşımı ile ilgili bir meydan okuma değildi. Tamamen uluslararası inisiyatifle planlanan ve uygulanan bir plan, proje ya da tasarımdı. Bir ABD-İngiliz-İsrail projesiydi ve generaller üzerinden yürütüldü. Para kaynakları, para trafiği en az darbe kadar önemliydi.

Öyle ki, bu ülkede darbe ile iktidarı ellerine alanlar, projenin fikir babalarıyla sarsılmaz ortaklıklar, işbirliği, ideolojik bağlantılar kurmuş, dayanışmaya girmiş, kendilerini iktidara taşıyanlara diyet ödemiştir.

28 Şubat'ın uygulayıcılarının daha sonra hangi ülkelere tekmil verdiklerini, hangi ülkeler tarafından korunduklarını düşünelim. Emir erleri, patronlarının talimatıyla veriyordu bu ihaleleri.. Kim adres gösterirse oraya veriliyordu, hiç kimse bunun hesabını soramıyordu. Bu yüzden İsrail'e verilen milyarlarca dolarlık askeri ihalelerin de sorgulanması gerekiyor.

Yakın tarihin kirli ilişkilerinin aydınlatılması, para trafiğinin izlenmesi, Türkiye'de kimlerin bu işten para kazandığının tespit edilmesi gerekiyor.

28 Şubat 2012'de, yani darbenin on beşinci yıldönümünde yazılmış bir yazı bu. Türkiye'yi İsrail gibi bir ülkenin güvenlik çıkarlarına peşkeş çekenler, neo-

28 Şubat müdahalesi sadece ideolojik bir kıyım, Türkiye'nin iç iktidar paylaşımı ile ilgili bir meydan okuma değildi. Tamamen uluslararası inisiyatifle planlanan ve uygulanan bir plan, proje ya da tasarımdı. Bir ABD-İngiliz-İsrail projesiydi ve generaller üzerinden yürütüldü. Para kaynakları, para trafiği en az darbe kadar önemliydi. Öyle ki, bu ülkede darbe ile iktidarı ellerine alanlar, projenin fikir babalarıyla sarsılmaz ortaklıklar, işbirliği, ideolojik bağlantılar kurmuş, dayanışmaya girmiş, kendilerini iktidara taşıyanlara diyet ödemiştir.

con hayalperestlerin hizmetine sununlar bugün itibarlarını aynen koruyor, sorgulanmadılar diye yakındığım yazı. Neden, neden, diye yakındığım, "Türkiye size bunun hesabını soracak" diye umudumu korudum yazı.

Ama işte başladı...Kirli ilişkilerin, para trafiğinin, bu ülkeyi kamplara ayırmanın, koca ülkeyi birilerine peşkeş çekmenin hesabı soruluyor. O zamanın kudretli adamları, sözü emir kabul edilenler, karşılarında hazırolda beklenenler gözaltında. Yeni isimler de gözaltına alınacak, sorgulanacak, yargılanacak. Bu ülkeye ödettikleri bedelin hesabı sorulacak. "Bin yıl" sürecekmış. Hadi sürsün bakalım!..

Çevik Bir'in gözaltı görüntülerine, uçakta çekilen görüntülerine bakıyorum. Ne yani, acımalı, "Zavallı Çevik Bir" mi demeliyiz?...□

(<http://yenisafak.com.tr/Yazarlar/?i=31926&y=IbrahimKaragul>)

(*): *Yenisafak* gazetesi yazarı ve TVNET Genel Yayın Yönetmeni

Sisdağı yaylasından enfes bir manzara

FS

Otlayan bir sığırın suya yansıyan ilginç görüntüsü

ET

ET

Muduluk bu olsa gerek...Ağır yük altında gülebilmek...

FS

Bir yayla göçü anı